

ฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของแอคติโนมัยซีท
จากดินนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

ANTIMICROBIAL ACTIVITY OF ACTINOMYCETES FROM
SALTERN FIELD SOIL, BANG KAEW SAMUTSONGKHAM.

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ANTIMICROBIAL ACTIVITY OF ACTINOMYCETES FROM
SALTERN FIELD SOIL, BANG KAEW SAMUTSONGKHAM

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE IN INDUSTRIAL
MICROBIOLOGY, DEPARTMENT OF BIOLOGY FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในสถาบันเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ACADEMIC YEAR 2018
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ

ฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของแอคติโนมัยซีทจากดินนาเกลือ
ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

Antimicrobial Activity of Actinomycetes

from Saltern Field Soil, Bang Kaew, Samutsongkham

ชื่อนักศึกษา

นางสาวพิชชาพร ครุทมงคล รหัสนักศึกษา 58050942
นางสาวพิมพ์ชนก กาไชย รหัสนักศึกษา 58050944
นางสาวสุนิศา เอกทวีกุล รหัสนักศึกษา 58051001
นางสาวอารีญา คำสี รหัสนักศึกษา 58051016

ปริญญา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

ภาควิชา

ชีววิทยา

ปีการศึกษา

2561

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร. คณิงกานต์ กลั่นบุศย์

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) อนุมัติให้
โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยา
อุตสาหกรรม) ประจำปีการศึกษา 2561

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ.วีณา ชูโชติ ประธานกรรมการ	
รศ.ดร.จิตติ ท่าไ กรรมการ	
ดร.คณิงกานต์ กลั่นบุศย์ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	คณิงกานต์ กลั่นบุศย์

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ	ฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของแอคติโนมัยซีทจากดินนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม Antimicrobial Activity of Actinomycetes from Saltern Field Soil, Bang Kaew, Samutsongkham.
ชื่อนักศึกษา	นางสาวพิชชาพร ครุทรมงคล รหัสนักศึกษา 58050942 นางสาวพิมพ์ชนก กาไชย รหัสนักศึกษา 58050944 นางสาวสุนิดา เอกทวีกุล รหัสนักศึกษา 58051001 นางสาวอารีญา คำสี รหัสนักศึกษา 58051016
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)
ภาควิชา	ชีววิทยา
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. คณิงกานต์ กลั่นบุศย์

บทคัดย่อ

แอคติโนมัยซีทจำนวน 35 ไอโซเลท ซึ่งคัดแยกได้จากดินนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้อาหาร Starch casein agar (SCA) และอาหาร ZSSE agar ที่เสริมด้วยความเข้มข้นเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 ถึง 3 การศึกษาการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยซีทที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 ในอาหาร Yeast extract Malt extract agar (YEME agar) พบว่าไอโซเลทแอคติโนมัยซีทส่วนใหญ่เจริญได้ดีในช่วงเกลือร้อยละ 0 ถึง 3 ซึ่งไอโซเลทหมายเลข SMK14061 สามารถเจริญได้ในความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 7 จากนั้นทำการคัดเลือกไอโซเลทแอคติโนมัยซีทที่สามารถผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพเบื้องต้นด้วยวิธีการขั้นต้น (Pre-Test) พบไอโซเลทที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพเบื้องต้น 10 ไอโซเลท ได้แก่ SMK01011, SMK06021, SMK08042, SMK09042, SMK13061, SMK16072, SMK20101, SMK28161, SMK30201 และ SMK32042 และทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพโดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion โดยมีเชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ทดสอบ ได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 และ *Candida albicans* ATCC 10231 พบ 4 ไอโซเลทที่มีฤทธิ์ยับยั้งได้แก่ SMK06021, SMK09042, SMK13061 และ SMK30201

คำสำคัญ : ดินนาเกลือ, ฟอสโฟลิปิด, แอคติโนมัยซีท, ฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี การใช้งานโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Antimicrobial activity of actinomycetes from saltern field soil, Bang Kaew Samutsongkham
Students	Miss Pitchaporn Krutthamomgkon Student ID 58050942 Miss Pimchanok Karchai Student ID 58050944 Miss Suphanida Ektaweekool Student ID 58051001 Miss Areeya Khamsee Student ID 58051016
Degree	Bachelor of Science (Industrial Microbiology Program)
Department	Biology
Faculty	Science
University	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)
Academic Year	2018
Advisor	Dr. Khanungkan Klanbut

Abstract

Thirty-five actinomycetes were isolated from saltern field soil, Bang Kaew Samutsongkham using Starch casein agar (SCA) and ZSSE agar with NaCl 0 - 3%. The effect of NaCl on growth were examined along the gradients of 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12, and 15 % (W/V) using Yeast Malt extract (YEME agar) and found that most of the actinomycetes had optimum growth at 0 to 3 % (W/V). Isolate number SMK14061 had maximum growth at 7 % (W/V). Antimicrobial activity Pre-Test technical and agar disc diffusion method against test microorganism; *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 and *Candida albicans* ATCC 10231, ten isolates were found activities including SMK01011, SMK06021, SMK08042, SMK09042, SMK13061, SMK16072, SMK20101, SMK28161, SMK30201 and SMK32042. Four isolates were found activities in Agar disc diffusion method; SMK06021, SMK09042, SMK13061 and SMK32021

Keyword : Actinomycetes, Antimicrobial activity, Phospholipid, Saltern field so

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นประโยชน์เชิงวิชาการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษเล่มนี้จะไม่สำเร็จล่วงไปได้ หากขาดความช่วยเหลือจากบุคคลเหล่านี้ อันดับแรก ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่คอยอบรมสั่งสอนในการดำรงชีวิต ผู้ที่คอยสนับสนุนในการศึกษา อีกทั้งยังเป็นกำลังใจทำให้ผู้วิจัยสามารถสำเร็จการศึกษาได้ด้วยดี

ขอบพระคุณ ดร. คณิงกานต์ กลั่นบุศย์ ผู้ให้คำแนะนำและเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำโครงการพิเศษ รวมทั้งให้ความอนุเคราะห์ในส่วนของอุปกรณ์และสารเคมีซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำโครงการ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอบพระคุณ ผศ. วินา ชูโชติ ประธานกรรมการ และ รศ.ดร. จิตติ ท่าไว กรรมการ ผู้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบและพิจารณาโครงการพิเศษเล่มนี้

ขอบพระคุณนายบุญโปรด เจริญฤทธิ์ ผู้ดูแลโรงเรียน คนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้ให้คำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับนาเกลือ ตลอดจนอนุเคราะห์สถานที่ในการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือและช่วยเหลือในขั้นตอนการเก็บตัวอย่างดิน

ขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ คำแนะนำรวมทั้งให้คำปรึกษาที่ถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งตลอดการศึกษา และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการตึกจุฬารัตน์วิทยาลัย ลักษณะ อาคารพระจอมเกล้า และตึกปฏิบัติการวิทยาศาสตร์เก่า ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการช่วยจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือและสารเคมีต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำการทดลอง

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ในภาควิชาชีววิทยาที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ ควบคุมดูแลสอนเทคนิคปฏิบัติการที่เป็นประโยชน์ อนุเคราะห์อุปกรณ์ในการจัดทำโครงการ ทำให้โครงการพิเศษดำเนินและสำเร็จล่วงไปได้ด้วยดี

พิชชาพร	ครุฑมงคล
พิมพ์ชนก	กาไชย
สุภนิดา	เอกทวีกุล
อารียา	คำสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูป	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 นาเกลือ.....	4
2.2 การทำนาเกลือ.....	4
2.3 ฤดูกาลทำนาเกลือ.....	5
2.4 เพศของเกลือ	5
2.5 ผลิตผลจากนาเกลือ.....	6
2.6 นิเวศวิทยาของแอกติโนแบคทีเรีย	7
2.7 การตัดแยกแอกติโนมัยซีทจากดินนาเกลือ	7
2.8 แอกติโนมัยซีท (Actinomycetes).....	8
2.9 สัณฐานวิทยาของแอกติโนแบคทีเรีย	10
2.10 ความสามารถและปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญและผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของ แอกติโนมัยซีท.....	20
2.11 อาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยง	21
2.12 สารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิ (secondary metabolites).....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.13 สารปฏิชีวนะที่สร้างขึ้นโดยแอสคิตินมัยสีท	23
2.14 กลไกการออกฤทธิ์ของสารต้านจุลชีพ.....	24
2.15 การทดสอบฤทธิ์ยับยั้ง.....	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	27
3.1 เครื่องมือ.....	27
3.2 อุปกรณ์.....	28
3.3 สารเคมี.....	29
3.4 อาหารเลี้ยงเชื้อ.....	30
3.5 เชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ.....	31
3.6 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32
3.6.1 การเก็บตัวอย่างดิน.....	32
3.6.2 การคัดแยกเชื้อแอสคิตินมัยสีท.....	32
3.6.3 การหาสมบัติทางกายภาพบางประการของตัวอย่าง.....	32
3.6.3.1. การวัดค่าความเป็นกรดต่าง.....	32
3.6.4 การแยกเชื้อและการเก็บรักษา.....	33
3.6.5 การเตรียม spore suspension.....	33
3.6.6 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการเจริญของเชื้อแอสคิตินมัยสีท.....	33
3.6.7 การศึกษาลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแอสคิตินมัยสีท.....	34
3.6.7.1. การย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม.....	34
3.6.7.2. การย่อยสลายเจลาติน.....	34
3.6.7.3. การย่อยสลายแป้ง.....	34
3.6.7.4. การศึกษาความสามารถในการหมักน้ำตาล.....	35
3.6.7.5. การศึกษาความสามารถในการสร้างเอนไซม์อะไมเลส.....	35
3.6.7.6. การศึกษาความสามารถในการสร้างเอนไซม์ออกซิเดส.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

3.6.8 การศึกษาการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยสีทในอาหาร ISP 2 ที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์ความเข้มข้นร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15.....	35
3.6.9 การทดสอบการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ (Pre-test)	36
3.6.10 การทดสอบการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion.....	36
3.6.10.1. การเตรียมหัวเชื้อและการเพาะเลี้ยงแอคติโนมัยสีท	36
3.6.10.2. การสกัดสารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิจากแอคติโนมัยสีท	36
3.6.10.3. การเตรียมเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ	37
3.6.10.4. การทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion	37
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล	38
4.1 การคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยสีท.....	38
4.2 ค่าความเป็นกรด-ด่างของดินตัวอย่าง.....	44
4.3 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่คัดแยกได้.....	45
4.3.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแอคติโนมัยสีท	45
4.3.3 ลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยสีท	85
4.4. การศึกษาการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์. 90	
4.5. การทดสอบสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบด้วยวิธีการทดสอบขั้นต้น (Pre-Test).....	94
4.6 การทดสอบสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion.....	102
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	109
5.1 สรุปผลการวิจัย	109
5.2 ข้อเสนอแนะ	112
เอกสารอ้างอิง	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	121
ภาคผนวก ก	122
ภาคผนวก ข	127
ภาคผนวก ค	128
ภาคผนวก ง.....	129
ภาคผนวก จ	133
ภาคผนวก ฉ	135
ประวัติผู้วิจัย.....	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงหมายเลขไอโซเลทที่คัดแยกได้ 35 ไอโซเลท	43
ตารางที่ 4.2 แสดงคุณสมบัติทางกายภาพของตัวอย่างดินทั้ง 20 จุด	44
ตารางที่ 4.3 แสดงลักษณะสัณฐานวิทยาของเชื้อแอคติโนมัยซีทจำนวน 35 ไอโซเลทด้วยระบบสี มาตรฐานThe ISCC-NBS Color system	83
ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยซีท.....	85
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด	88
ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยซีทบนอาหาร ISP2 ที่เติมด้วยเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15	90
ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอคติโนมัยซีทที่มีในการยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ที่ใช้ทดสอบ.....	95
ตารางที่ 4.8 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอคติโนมัยซีทไอโซเลท SMK06021 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion.....	103
ตารางที่ 4.9 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอคติโนมัยซีทไอโซเลท SMK09042 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion.....	104
ตารางที่ 4.10 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอคติโนมัยซีทไอโซเลท SMK13061 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion.....	105
ตารางที่ 4.11 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอคติโนมัยซีทไอโซเลท SMK30201 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion.....	106
ตารางที่ 1(ฉ) แสดงค่าความเป็นกรด-ด่างของดิน 20 จุด.....	135

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงภาพเพศของเกลื้อ.....	5
รูปที่ 2.2 แสดงภาพของขี้แตกนาเกลื้อ	6
รูปที่ 2.3 ตัวอย่างลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่หลากหลายของแอกติโนมัยสีท.....	9
รูปที่ 2.4 ขั้นตอนการสร้างโคโลนีของแอกติโนแบคทีเรียบนอาหารแข็ง.....	10
รูปที่ 2.5 รูปร่างและลักษณะผิวสปอร์ของแอกติโนมัยสีท	13
รูปที่ 2.6 ก้านชูสปอร์ (sporophores) และก้านชูอับสปอร์ (sporangiohores)	15
รูปที่ 2.7 การสร้างสปอร์เดี่ยว	16
รูปที่ 2.8 ลักษณะสปอร์ที่เป็นสาย	17
รูปที่ 2.9 การสร้างสปอร์แบบเป็นสายยาวของ Streptomyces.....	18
รูปที่ 2.10 รูปทรงของอับสปอร์ที่เจริญบนอาหาร.....	19
รูปที่ 2.11 รูปทรงของอับสปอร์.....	20
รูปที่ 2.12 แสดงกลไกการออกฤทธิ์ของสารต้านจุลชีพต่อจุลินทรีย์.....	25
รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่างนาปรง.....	38
รูปที่ 4.2 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่างนาปรง และ บริเวณคั่นนาปรง	39
รูปที่ 4.3 แสดงการเก็บตัวอย่างดินนาปรง	39
รูปที่ 4.4 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นารองเชื้อ	40
รูปที่ 4.5 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นาเชื้อ	40
รูปที่ 4.6 บริเวณยุงเก็บเกลื้อ.....	41
รูปที่ 4.7 ขี้แตกนาเกลื้อ และนาตาก	41
รูปที่ 4.8 รางหลอด และ รางน้ำแก้ว	41
รูปที่ 4.9 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นาปรง	42
รูปที่ 4.10 แสดงแผนผังนาเกลื้อของ โรงเรียนคนทำนาเกลื้อ จังหวัดสมุทรสงคราม	42
รูปที่ 4.11 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK01011	46
รูปที่ 4.12 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK02011	47
รูปที่ 4.13 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK03021	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.14 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK04021	49
รูปที่ 4.15 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK05021	50
รูปที่ 4.16 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK06021	51
รูปที่ 4.17 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK07031	52
รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK08042	53
รูปที่ 4.19 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK09042	54
รูปที่ 4.20 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK10051	55
รูปที่ 4.21 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK11051	56
รูปที่ 4.22 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK12061	57
รูปที่ 4.23 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK13061	58
รูปที่ 4.24 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK14061	59
รูปที่ 4.25 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK15072	60
รูปที่ 4.26 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK16072	61
รูปที่ 4.27 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK17081	62
รูปที่ 4.28 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK18091	63
รูปที่ 4.29 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK19101	64
รูปที่ 4.30 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK20101	65
รูปที่ 4.31 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK21111	66
รูปที่ 4.32 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK22121	67
รูปที่ 4.33 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK23131	68
รูปที่ 4.34 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK24131	69
รูปที่ 4.35 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK25132	70
รูปที่ 4.36 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK26151	71
รูปที่ 4.37 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK27151	72
รูปที่ 4.38 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสัทไอโซเลท SMK28161	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.39 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK29171	74
รูปที่ 4.40 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK30201	75
รูปที่ 4.41 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK31031	76
รูปที่ 4.42 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK32042	77
รูปที่ 4.43 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK33131	78
รูปที่ 4.44 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK34131	79
รูปที่ 4.45 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK35071	84
รูปที่ 4.46 แสดงลักษณะโคโลนีเดี่ยวของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลทลำดับที่ 1-20.....	85
รูปที่ 4.47 แสดงลักษณะโคโลนีเดี่ยวของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลทลำดับที่ 21-35	82
รูปที่ 4.48 แสดงผลการทดสอบการเจริญของเชื้อแอสคิโนมัยซีทที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียม คลอไรด์ต่าง ๆ บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP.2).....	93
รูปที่ 4.49 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK01011.....	96
รูปที่ 4.50 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK06021.....	96
รูปที่ 4.51 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK08042.....	97
รูปที่ 4.52 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK09042.....	98
รูปที่ 4.53 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK13061.....	98
รูปที่ 4.54 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK16072.....	99
รูปที่ 4.55 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK20101.....	99
รูปที่ 4.56 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK28161.....	100
รูปที่ 4.57 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK30201.....	101
รูปที่ 4.58 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนมัยซีทไอโซเลท SMK32042.....	101
รูปที่ 4.59 บริเวณยับยั้งต่อเชื้อทดสอบของ Negative control และ Positive control	102
รูปที่ 4.60 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ <i>C. albicans</i> ATCC 10231 ของไอโซเลท SMK06021 .	103
รูปที่ 4.61 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ <i>B. subtilis</i> ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK09042	104
รูปที่ 4.62 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ <i>B. subtilis</i> ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK13061	105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.63 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ <i>B. subtilis</i> ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK30201	106
รูปที่ 4.64 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ <i>S. aureus</i> ATCC 25923 ของไอโซเลทSMK30201	107
รูปที่ 1(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 1-5.....	129
รูปที่ 2(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 6-10.....	130
รูปที่ 3(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 11-15	131
รูปที่ 4(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 16-20	132
รูปที่ 1(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม (Casein hydrolysis).....	133
รูปที่ 2(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction).....	133
รูปที่ 3(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายแป้งในอาหาร Inorganic salt-starch agar (ISP 4)	134
รูปที่ 4(จ) แสดงผลทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด.....	134

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แอกติโนมัยซีท (Actinomycete) เป็นแบคทีเรียแกรมบวกที่เจริญเป็นเส้นใยและสร้างสปอร์คล้ายเชื้อรา มีปริมาณเบสกวานีนและไซโตซีน (G+C) ในดีเอ็นเอมากกว่า 55% แอกติโนมัยซีทพบแพร่หลายกระจายอยู่ในแหล่งธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ดิน น้ำ ทะเลสาบ แม่น้ำ ปุ๋ยคอกและปุ๋ยหมัก (Bizuye *et al.*, 2013) แอกติโนมัยซีท ถือเป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่สำคัญในการสร้างสารต้านจุลชีพ (Antimicrobial) และเป็นแหล่งของแอนติไบโอติก (antibiotic) ที่ดีที่สุด (Semedo. *et al.*, 2001) แอกติโนมัยซีทยังเป็นที่รู้จักกันดีผู้ผลิตสารเมตาโบไลต์ทุติยภูมิหลายชนิดที่ใช้กับการเกษตร, อุตสาหกรรมยาและการแพทย์ เช่น ยาปฏิชีวนะยาและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ (Novel nature product) (Himaman *et al.*, 2016)

แอกติโนมัยซีทเป็นแหล่งของยาต้านจุลชีพ ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและเป็นส่วนประกอบในการผลิตยาปฏิชีวนะ (Mahajan and Balachandran, 2012) การค้นหายาปฏิชีวนะชนิดใหม่เป็นสิ่งสำคัญในการต่อต้านการพัฒนาของเชื้อที่ดื้อยา ซึ่งเป็นสาเหตุในการวิวัฒนาการของโรคและความเป็นพิษของสารบางชนิด (Micha., 2014) ความก้าวหน้าในการสังเคราะห์ทางเคมีและการสังเคราะห์ทางชีวโมเลกุลเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนายาปฏิชีวนะตัวใหม่ๆ แต่อย่างไรก็ตามธรรมชาติยังคงเป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์และง่ายที่สุดสำหรับค้นหาสารประกอบต้านจุลชีพชนิดใหม่ (Manivasagan *et al.*, 2013) แต่การค้นพบแอกติโนมัยซีทสายพันธุ์ใหม่ จากสภาพแวดล้อมทั่วไปลดลงอย่างมากในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา (Zotchev, 2012) ดังนั้นการหาแอกติโนมัยซีทจากแหล่งธรรมชาติใหม่ ๆ เป็นอีกทางเลือกที่จะช่วยหายาปฏิชีวนะที่หลากหลายได้ เช่น ดินนาเกลือ ดินป่าชายเลน ดินรังปลวก เป็นต้น

ดินเป็นแหล่งใหญ่ที่สุดที่ค้นพบแอกติโนมัยซีท โดยพบแอกติโนมัยซีทได้ประมาณ 10% ของจุลินทรีย์ทั้งหมดในดิน (Janssen, 2006) นาเกลือเป็นสภาพแวดล้อมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นด้วยความเข้มข้นของเกลือสูงและ pH เป็นต่าง (Zafrilla *et al.*, 2010) ในประเทศไทยมีแหล่งนาเกลือจำนวนมากที่ผลิตเกลือเพื่อการบริโภคและใช้ในอุตสาหกรรม มีรายงานว่าพบแอกติโนมัยซีทในนาเกลือหลายชนิดมีความสามารถในการผลิตยาปฏิชีวนะและเอนไซม์ (Jose and Jebakumar, 2012) ดังนั้นดินนาเกลือจึงเป็นแหล่งที่น่าสนใจในการหาแอกติโนมัยซีทสายพันธุ์ใหม่ ๆ

แอกติโนมัยซีทสามารถสร้างสารเมตาโบไลต์ทุติยภูมิ (secondary metabolites) ที่ผลิตได้ในช่วง stationary phase ซึ่งเป็นช่วงท้ายของการเจริญ โดยเป็นสารที่ไม่จำเป็นต่อการเจริญ จึงผลิตไม่วางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปริมาณน้อย สารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิมีคุณสมบัติเป็นสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีความหลากหลาย สารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิที่เซลล์สร้างขึ้น ได้แก่ สารปฏิชีวนะต้านทานแบคทีเรีย เชื้อรา และ ไวรัส เป็นต้น (Goodfellow and Williams, 1983) สารปฏิชีวนะส่วนใหญ่ที่สร้างโดยแบคทีเรียกลุ่มแอกติโนมัยสีท พบมากที่สุดในกลุ่ม *Streptomyces* ซึ่งผลิตสารปฏิชีวนะได้ 70% (ประมาณ 8,000 ชนิด) ของสารปฏิชีวนะที่สร้างจากแอกติโนมัยสีททั้งหมด (McCarthy and Williams, 1990)

จากความสามารถของแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารปฏิชีวนะได้นั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นในการศึกษาการสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของแอกติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินนาเกลือ การศึกษาครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางต่อผู้ที่สนใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปต่อยอดการศึกษาหรืองานวิจัยในอนาคตได้

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อทำการคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทและศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาจากแหล่งดินนาเกลือโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อทำการสกัดสารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิและทดสอบฤทธิ์การต้านจุลินทรีย์จากแอกติโนมัยสีทที่แยกจากดินนาเกลือต่อจุลินทรีย์ทดสอบ

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

เป็นการคัดแยกเชื้อแบคทีเรียในกลุ่มแอกติโนมัยสีท จากดินนาเกลือ โดยทำการคัดแยกเชื้อด้วยอาหาร Starch casein agar (SCA) และอาหาร ZSSE agar ที่เสริมด้วยความเข้มข้นเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 – 3 และเติม cycloheximide ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาณ 0.1 มิลลิลิตรต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร โดยใช้ น้ำกลั่นปลอดเชื้อที่เติม 0.9% NaCl ในการเจือจางตัวอย่างดิน และเลี้ยงเชื้อที่บริสุทธิ์ในอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP 2) ที่ไม่เติมยาปฏิชีวนะ จากนั้นทำการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีเบื้องต้น ศึกษาสภาวะการเจริญของแอกติโนมัยสีทที่ระดับความเข้มข้นของเกลือที่เหมาะสมต่อการเจริญ รวมทั้งศึกษาฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพจากสารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิที่สกัดได้จากแอกติโนมัยสีทด้วยวิธี Agar Disc Diffusion

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถศึกษาเกี่ยวกับแอคติโนมัยสีทที่สามารถทนสภาวะความเค็มได้และแอคติโนมัยสีทที่ชอบเจริญในความเค็มสูงได้จากแหล่งตัวอย่างดินนาเกลือ โรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
2. สามารถทำการคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยสีทจากดินนาเกลือได้และทำการเพาะเลี้ยงแอคติโนมัยสีทที่คัดแยกได้ให้บริสุทธิ์
3. ทราบถึงการออกฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพจากสารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินนาเกลือกับจุลินทรีย์อื่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นาเกลือ

การทำนาเกลือ ถือเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยภูมิปัญญา ประสบการณ์ และการสังเกตร่วมกับการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ โดยพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำนาเกลือ นั้น นอกจากเป็นพื้นที่ติดริมชายฝั่ง ทะเลแล้ว ลักษณะภูมิประเทศยังต้องเป็นที่ราบลุ่ม และที่สำคัญคือดินต้องเป็นดินเหนียว อุ้มน้ำได้ดี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใดที่ประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 2,600 กิโลเมตร แต่กลับไม่มีจังหวัดเท่านั้นที่ทำเกลือสมุทรได้ แม้ผลึกเกลือสีขาวที่เราเห็นจะมีลักษณะที่เหมือนกัน แต่เส้นทางความเป็นมาของเกลือ และกระบวนการผลิตก็ไม่ได้เหมือนกันเสียทีเดียวนัก โดยแหล่งกำเนิดเกลือในประเทศไทยมี 2 แหล่ง ใหญ่ๆ คือ เกลือสมุทร และ เกลือสินเธาว์ (สุภาพรณ, 2556)

เกลือสมุทร ลักษณะของพื้นที่การทำนาเกลือประเภทนี้ต้องมีอาณาบริเวณใกล้ทะเลเป็นที่ราบ ดินต้องเหนียวอุ้มน้ำได้ดี พื้นที่ที่เอื้อต่อการทำนาเกลือคือบริเวณอ่าวไทยตอนบน เพราะมีความลาดชันของพื้นที่และปัจจัยสำคัญของการระเหยของน้ำทะเลคือ แสงแดดและลมที่เหมาะสมสำหรับการทำนาเกลือ ซึ่งจังหวัดที่พบว่ายังมีการทำนาเกลือมีอยู่ 4 จังหวัดคือ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สมุทรปราการ และเพชรบุรี (บุญปรอด, 2562)

เกลือสินเธาว์ เป็นเกลือที่ผลิตได้จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเมื่อหลายล้านปีก่อนเคยเป็นมหาสมุทร มีการระเหยของน้ำทะเล ทำให้เกลือตกผลึกทับถมกันเกิดเป็นกลุ่มแร่หิน เมื่อแผ่นดินมีการเคลื่อนตัว พื้นที่ที่เคยเป็นมหาสมุทรจึงกลายมาเป็นแผ่นดินซึ่งแร่เหล่านี้จะแฝงอยู่ในดิน ทำให้บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดนครราชสีมา มหาสารคาม อุตรดิตถ์ สกลนคร หนองคาย และชัยภูมิที่อุดมไปด้วยแร่หินเกลือที่สามารถนำมาผลิตเป็นเกลือสินเธาว์ได้ (บุญปรอด, 2562)

2.2 การทำนาเกลือ (บุญปรอด, 2562)

ก่อนถึงฤดูกาลทำนาเกลือชาวนาเกลือจะขุดคันนาให้แข็งแรง ขุดลอกช่องทางน้ำไหลระหว่างนาเกลือที่ตื้นเขินซึ่งชาวนาเกลือเรียกว่า อังนา หรือ กระทงนา เพื่อให้ น้ำไหลเข้าออกได้สะดวก และทำการขุดขึ้นคันนาเกลือออกให้หมดเพราะถ้าปล่อยไว้จะทำให้เกลือเกิดน้อยและเม็ดเกลือสกปรก โดยพื้นที่สำหรับการทำนาเกลือแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ นาวัง นาดาก นาเชื้อ และนาปรัง

การทำนาเกลือต้องอาศัยน้ำทะเลจากคลองธรรมชาติที่น้ำเค็มไหลเข้ามาเมื่อถึงเดือน เอกสารนี้เต็มเอกสารที่ใช้งานไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า พุทธศักราช ๒๕๖๓ ฝนทิ้งช่วงเม็ดเกลือก็เริ่มวิตน้ำทะเลเข้ามาซึ่งใน นาวัง หรือ นาขัง ซึ่งเป็นแปลงที่ใช้เก็บ ไม่วากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำทะเลเพื่อใช้ผลิตเกลือตลอดฤดูกาลทำนาเกลือ โดยน้ำทะเลที่ขังไว้ชานนาเกลือจะเรียกว่า น้ำอ่อน น้ำอ่อนจะไหลตามช่องทาง (ช่องทางไหลระหว่างนา) จากนาวังเข้าสู่ นาดาก ซึ่งมีอยู่มากกว่านาส่วนอื่น ๆ ทำหน้าที่ดักสิ่งสกปรกและเศษตะกอนให้ตกลงมาในนาก่อนปล่อยน้ำเค็มไปยัง นาเชื้อ เพื่อให้เกลือจัดตกผลึกและเพิ่มระดับความเค็มเป็น 20 - 24 ดีกรี สังเกตความเค็มของน้ำจากสีบนขอบนา หากเป็นสีส้มก็ถือว่าใช้ได้ ระหว่างรอชานนาเกลือจะทำการปรับพื้นนาให้แน่นป้องกันพื้นนาแยกเป็นรอยร้าว จากนั้นจะปล่อยน้ำเค็มเข้าสู่ นาปรัง เป็นแปลงที่น้ำเค็มเข้มข้นจนตกผลึกเป็นเม็ดเกลือ ชานนาเกลือจะปล่อยให้เกลือตกผลึกอยู่ในนาปรังประมาณ 9 - 10 วัน จึงจะรื้อเกลือซักแฉวงกองเกลือ แล้วตักเกลือขึ้นบุงก็หาบเข้าเก็บในยุ้งเกลือ เพื่อผึ่งให้แห้ง และเตรียมขายต่อไป

2.3 ฤดูกาลทำนาเกลือ (บุญโปรด, 2562)

การทำนาเกลือสมุทรต้องอาศัยการสังเกตและการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ ลักษณะของพื้นที่ทำนาต้องเป็นที่ราบดินเหนียวอุ้มน้ำได้ดี พื้นที่มีความลาดชัน โดยปัจจัยสำคัญในการผลิตเกลือสมุทรคือน้ำทะเล กระแสลม และแสงแดด จากปัจจัยดังกล่าวชานนาเกลือจึงสามารถทำนาเกลือได้เฉพาะในช่วงปลอดฝน ซึ่งจะเริ่มในช่วงฤดูแล้งตั้งแต่ต้นเดือนพฤศจิกายน ถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมของปีถัดไป ระยะเวลาประมาณ 6 - 7 เดือน ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศเนื่องจากการทำนาเกลือไม่สามารถจะทำได้ในช่วงฤดูฝน และจะเริ่มเก็บผลผลิตเกลือได้ประมาณกลางเดือนมกราคม เป็นต้นไป

2.4 เพศของเกลือ (สุภาพรณ, 2556)

ผลึกของเกลือมีรูปร่างสองแบบคือ เกลือตัวผู้ เม็ดเกลือจะมีรูปร่างลักษณะเป็นเม็ดยาวแหลม ชานนาเกลือจะใช้ประโยชน์ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือนำไปผสมน้ำมะนาวจะแก้ไอได้ดี หรือใช้อุดฟันแก้ปวดได้ และเกลือตัวเมีย โดยเม็ดเกลือจะมีรูปร่างลักษณะแบนเป็นเหลี่ยม ประโยชน์ของเกลือตัวเมียสามารถใช้ได้สารพัดประโยชน์ใช้บริโภค ใช้ดองผัก ดองปลา ทำน้ำปลาก และใช้ในงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ

รูปที่ 2.1 แสดงภาพเพศของเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : <http://e-library.dmsc.moph.go.th>
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ผลผลิตจากนาเกลือ (บุญโปรด, สัมภาษณ์ 2562)

2.5.1 เกสรเกลือ หรือ ดอกเกลือ เป็นเกลือที่พบในนาปรังลอยอยู่บนผิวน้ำทะเล ทำให้เกสรเกลือมีความสะอาดสูง เพราะมันจะยังไม่ตกถึงพื้นดิน โดยชาวนาเกลือจะตักเกสรเกลือขึ้นมาตากให้แห้ง ก่อนนำไปปรุงอาหาร หรือนำไปบำรุงรักษาผิวพรรณได้อีกด้วย

2.5.2 เม็ดเกลือ คือเกลือที่ได้จากการตกผลึกของน้ำเค็ม ถือเป็นวัตถุประสงค์หลักของการทำนาเกลือ โดยเม็ดเกลือแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิดตามคุณภาพ

2.5.2.1 เกลือขาว เป็นเกลือที่มีคุณภาพดี เรียกว่า เกลือคัด เกลือชนิดนี้จะไม่มิดินหรือตะกอนปะปน โดยเม็ดเกลือจะใหญ่และมีราคาแพง ส่วนใหญ่จะขายเพื่อการบริโภค

2.5.2.2 เกลือกลาง เป็นเกลือที่มีคุณภาพรองลงมา มีสีคล้ำเล็กน้อย มีดินหรือตะกอนปะปนอยู่บ้าง เม็ดเกลือจะเล็กกว่าเกลือคัด เกลือชนิดนี้สามารถนำไปใช้ในการล้างผัก และนิยมนำไปตองปลาเพราะมีราคาถูกกว่าเกลือคัด

2.5.2.3 เกลือดำ เป็นเศษเกลือหรือเกลือก้นกอง เม็ดจะเล็กและมีตะกอนปนอยู่มาก เกลือชนิดนี้ใช้ในการเติมบ่อกุ้งเลี้ยงปลา และปรับสภาพดินในสวนผลไม้ มีราคาถูกสุด

2.5.3 เกลือจืด หรือ ยิปซัม พบปะปนอยู่บนพื้นดินในนาเกลือ หลังจากเก็บเกลือแกลงนาปรังแล้ว ชาวบ้านจะมารื้อเกลือไปทำดินสอพอง

2.5.4 ชี้แดดนาเกลือ หรือ ดินหนังหมา เป็นผลผลิตที่ได้ในช่วงหยุดทำนาเกลือหรือพักนาช่วงฤดูฝน ซึ่งจะมีน้ำจืดมาขังในนาเกลือเกิดเป็นแอ่งน้ำกร่อยโดยสาหร่าย ตะไคร่น้ำ รวมถึงจุลินทรีย์ต่าง ๆ จะเจริญเติบโตอยู่บนผิวน้ำ เมื่อน้ำนาแห้งจะได้แผ่นสีน้ำตาลดำตกสะเก็ดอยู่บนพื้นนา มีกลิ่นเหม็น ชาวนาเกลือจะเรียกว่า ดินหนังหมา สามารถนำไปใส่ต้นไม้ใช้แทนปุ๋ยเคมีได้

2.5.5 ดีเกลือ เกิดจากน้ำทะเลในนาปรังได้รับแสงแดดมากจนมีความเค็มเกินกว่า 27 ดีกรี ซึ่งเกลือที่ได้จะมีรสเค็มจัดจนขม ดีเกลือจะมีลักษณะแหลมคล้ายเข็ม มักตำเท่าจึงเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของชาวนาเกลือ แต่ดีเกลือเป็นยาสามัญประจำบ้านมีสรรพคุณช่วยถ่ายท้อง แก้อาการท้องผูก และถ่ายพยาธิได้ จึงกลายเป็นส่วนประกอบของตำรับยาโบราณหลายขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่อเผยแพร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปที่ 2.2 แสดงภาพของชี้แดดนาเกลือ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนคนทำนาเกลือ สมุทรสงคราม

จากงานวิจัยของ ปวีณา และคณะ (2555) ที่ทำการคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทจากดินนาเกลือ 3 จังหวัดได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และเพชรบุรี จำนวน 29 ตัวอย่าง บันทึกลักษณะของตัวอย่าง ตรวจสอบค่าความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณเกลือ นำตัวอย่างดินมาตากให้แห้ง บดและร่อน จากนั้นนำตัวอย่างดินมาทำการคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทโดยทำการเจือจางลำดับส่วนด้วยสารละลายโซเดียมคลอไรด์ 0.85 เปอร์เซ็นต์ ปั่นผสมให้เข้ากัน นำไปแช่ในอ่างน้ำปรับอุณหภูมิที่ 50 องศาเซลเซียส นาน 6 นาที จากนั้นนำสารผสมแขวนลอยไปเกลี่ยลงบนอาหาร starch casein agar (SCA) ทั้งแบบเติมเกลือและไม่เติมเกลือ (โซเดียมคลอไรด์ 10 เปอร์เซ็นต์ น้ำหนักต่อปริมาตร) และเติม nystatin และ nalidixic acid เพื่อยับยั้งจุลินทรีย์ที่ไม่ต้องการ นำจานอาหารไปบ่มที่อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ได้จำนวนแอสคิตโนมัยสีท 455 ไอโซเลท โดยเป็นไอโซเลทที่คัดแยกได้จากอาหารที่ผสมเกลือและไม่ผสมเกลือจำนวน 93 และ 362 ไอโซเลทตามลำดับ ซึ่งแอสคิตโนมัยสีทที่แยกได้จากดินนาเกลือสามารถสร้างสารออกฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อยีสต์ *Candida albican* และสามารถสร้างเอนไซม์ L-asparaginase ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่มีการนำมาใช้รักษาโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในมนุษย์ได้ (Zhang, 2011) ทำการคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทโดยใช้อาหารในการคัดแยกทั้งหมด 6 ชนิดได้แก่ Soil extracts agar, Glycerol-asparagine agar, Gause's No.1, HV agar, CHV agar และ ZSSE agar ที่มีการเติม nalidixic acid 50 มิลลิกรัมต่อลิตร และ nystatin 100 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่ไม่ต้องการ พบว่าจำนวนของแอสคิตโนมัยสีทมีมากที่สุดในอาหาร ZSSE agar ซึ่งอาหาร ZSSE agar ส่งผลให้พบความหลากหลายของแอสคิตโนมัยสีทรวมถึงแอสคิตโนมัยสีทที่หายาก

2.6 นิเวศวิทยาของแอสคิตโนแบคทีเรีย

สภาพดินที่พบแอสคิตโนแบคทีเรียเจริญได้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันคือ นอกจากจะพบในดินที่เป็นสภาพธรรมชาติแล้วยังจะพบในกองปุ๋ยหมักที่มีอุณหภูมิสูงมาก ๆ ในโคลน แม่น้ำ ได้ทะเลสาบ แต่โดยปกติมักจะเจริญอยู่ผิวดินหรือในดินที่ไม่ลึกไปกว่า 4 เซนติเมตร ในดินที่มีสภาพที่เป็นด่าง จะพบ แอสคิตโนแบคทีเรียในจำนวนมากกว่า เช่น ดินที่มี pH 6.5 - 8 จะมีจำนวนสูงถึง 95% ของจุลินทรีย์ในดินทั้งหมด แต่ในดินมี pH เป็นด่างทั่ว ๆ ไปจะพบประมาณ 10 - 70% ของจุลินทรีย์ในดินทั้งหมด จากความสามารถในการทนต่อความแห้งแล้งได้ดี ทำให้สภาพดินที่แห้งจะพบแอสคิตโนมัยสีทได้เป็นส่วนมาก จึงมักพบในดินเขตร้อนมากกว่าเขตอบอุ่น (นฤมล, 2550)

2.7 การคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทจากดินนาเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารการแยกเชื้อแอสคิตโนมัยสีทจากแหล่งธรรมชาติที่มีแนวทางหลักๆคือ การแยกเชื้อโดยมี
ไม่สารอาหารในอาหารเลี้ยงเชื้อเป็นตัวคัดเลือก ใช้สารอาหารที่แอสคิตโนมัยสีทใช้ได้เติมลงไปอาหารที่ใช้

ใช้เพื่อแยกเชื้อควรจะต้องมี โคติน แบ็ง กลีเซอรอล อาร์จินิน แอสปาราจีน เคซีน และไนเตรทเป็นแหล่งคาร์บอนและไนโตรเจนเพื่อการเจริญ และอีกแนวทางหนึ่งคือการใช้สารบางอย่าง เช่น ยาปฏิชีวนะเติมลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อยับยั้งการเจริญของเชื้ออื่น และควรทำการบ่มงานเพาะเลี้ยงไว้นาน 14 วัน ที่อุณหภูมิ 25-30 องศาเซลเซียส การแยกเชื้อแอกติโนแบคทีเรียที่หายาก จะต้องมีการนำดินตัวอย่างไปทำ pre-treatment ด้วยวิธีการต่าง ๆ ก่อนที่จะนำดินนั้นมาทำการคัดแยก เพื่อเป็นการกำจัดแบคทีเรียและเชื้อราในดินออกบ้าง ขณะเดียวกันก็เป็นการลดจำนวนเชื้อแอกติโนแบคทีเรียที่ไม่ต้องการลงและกระตุ้นการงอกของสปอร์แอกติโนแบคทีเรียที่อยู่ในระยะพักให้พร้อมที่จะเจริญขึ้น (รัตนารณ์ และคณะ, 2548)

การใช้วิธีการอบดินที่อุณหภูมิ 100-200 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมงสามารถแยกเชื้อ *Streptosporagium Microbispora Microtetraspora Actinomadura Micromonospora* ได้ในสัดส่วนที่มากขึ้น (ชนินทร์, 2545)

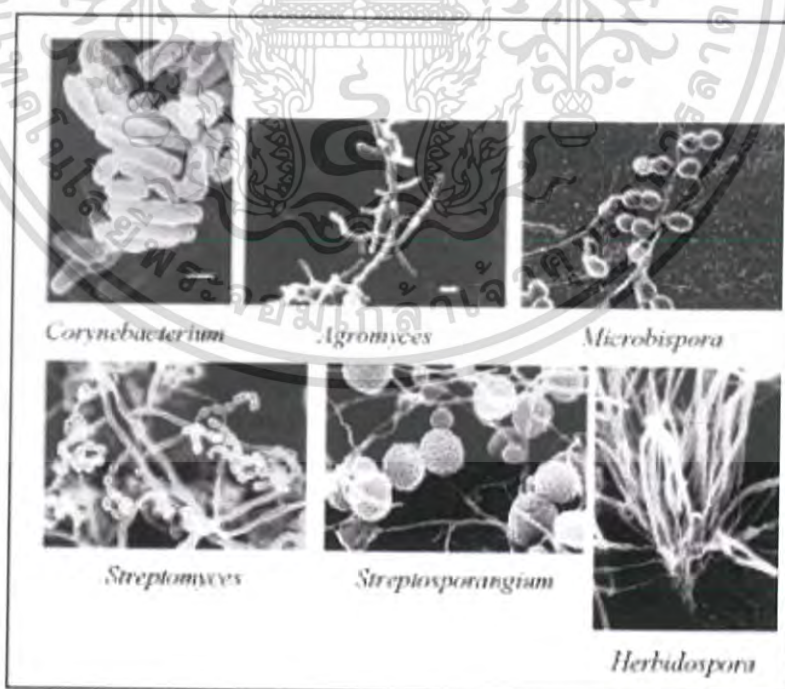
2.8 แอกติโนมัยสีท (Actinomycetes)

ลักษณะโดยทั่วไปของแอกติโนมัยสีท เป็นแบคทีเรียแกรมบวก จัดอยู่ในคลาส (class) Actinobacteria ในซัปคลาส (subclass) Actinobacteridae และถูกจัดไว้ในอันดับ (order) Actinomycetales แอกติโนมัยสีทแตกต่างจากแบคทีเรียแกรมบวกทั่วไป คือ มีปริมาณของเบสกวีนินและไซโตซีน (G+C) สูง ประมาณ 57 - 75 mol% (Dhananjayan, Selvan และ Dhanapal, 2010 : Naikpatil และ Rathod, 2011) แอกติโนมัยสีทเป็นแบคทีเรียที่มีลักษณะคล้ายเชื้อรา ซึ่งมีรูปร่างที่หลากหลาย คือ มีรูปร่างตั้งแต่ทรงกลมไปจนถึงรูปร่างท่อนหรือมีรูปร่างไม่แน่นอน มีรูปร่างที่แตกแขนงเป็นเส้นสายหรือหักเป็นท่อน ส่วนใหญ่สร้างเส้นใยแตกแขนงเป็นกิ่งก้านที่มีขนาดประมาณ 0.5 - 1.0 ไมโครเมตร (รูปที่ 2.3) ส่วนใหญ่สร้างเส้นใย 2 ชนิด คือ เส้นใยใต้ผิวอาหาร (substrate mycelium) และเส้นใยเหนือผิวอาหาร (aerial mycelium) หรืออาจพบเฉพาะเส้นใยใต้ผิวอาหาร (Lechevalier and Pine, 1974) โดย substrate mycelium จะเจริญบนผิวอาหารก่อน และแทงเส้นใยเข้าไปในอาหารเพื่อดูดซึมสารอาหารไปใช้ได้อย่างเต็มที่ เมื่อโคโลนีเจริญขึ้น aerial mycelium จะเกิดขึ้นภายหลังและยื่นไปในอากาศเพื่อทำหน้าที่หลัก คือ การสืบพันธุ์ (Mendez *et al.*, 1985) แอกติโนมัยสีทสามารถสร้างสปอร์ได้ทั้งบนเส้นใยเหนือผิวอาหารและเส้นใยใต้ผิวอาหาร หรือสร้างบนเส้นใยชนิดใดชนิดหนึ่ง บางชนิดมีการสร้างสปอร์แบบไม่อาศัยเพศ เรียกว่า โคนิดิโอสปอร์ (conidiospore) หรือโคนิดี (conidia) ไปจนถึงสปอร์ที่เคลื่อนที่ได้และอยู่ภายในถุงหุ้มสปอร์ (sporangia) เส้นใยเหนือผิวอาหารมีการเจริญแตกกิ่งก้านยึดเกาะกันไปมาทำให้เห็นโคโลนีมีลักษณะคล้ายแผ่นหนังและเจริญฝังแน่นลงในเนื้ออาหาร ส่วนโคโลนีที่มีลักษณะอ่อนนุ่มและร่วนเกิดจากเส้นใยแตกหักเป็นรูปท่อนหรือทรงกลมโคโลนีของแอกติโนมัยสีทหลายสกุล เช่น *Streptomyces* จะปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คลุ่มไปด้วยเส้นใยเหนือผิวอาหารที่ห่อหุ้มด้วยชั้นของผิวที่เป็นไฮโดรโฟบิก (hydrophobic) และเจริญขึ้นสู่ด้านบน ในระยะเริ่มแรกเส้นใยเหนือผิวอาหารมีสีขาวและจะเปลี่ยนเป็นสีต่าง ๆ เมื่อเริ่มมีการสร้างสปอร์ ทำให้เห็นโคโลนีที่มีลักษณะคล้ายผงแป้งหรือคล้ายกำมะยี่ (Williams *et al.*, 1989) สีของเส้นใยใต้ผิวอาหารและเส้นใยเหนือผิวอาหาร มีหลายสี ได้แก่ สีขาว น้ำตาล เหลือง ส้ม ชมพู ดำ เทา และแดง เป็นต้น บางชนิดสร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำแพร่ออกมาในอาหารและมีสีต่าง ๆ

แบคทีเรียหลายชนิดในกลุ่มแอกติโนมัยสีทมีความสามารถในการสร้างสารแอนติไบโอติกที่สามารถยับยั้งจุลินทรีย์ได้หลายชนิด เช่น ยับยั้งการเจริญของแบคทีเรีย รา ไวรัส โปรโตซัว รวมทั้งสามารถต้านเซลล์มะเร็ง หรือเซลล์เนื้องอก ส่วนใหญ่เชื้อแบคทีเรียในกลุ่มแอกติโนมัยสีท จะมีถิ่นอาศัยในดิน แต่ก็พบแพร่กระจายในปุยหมัก น้ำโคลนตม และบริเวณรากพืช เป็นต้น การแยกแอกติโนมัยสีทจากตัวอย่างต่าง ๆ เช่น ดิน มักจะพบเชื้อ *Streptomyces* อยู่เป็นจำนวนมาก ประมาณ 70 – 95 % ของ แอกติโนมัยสีททั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากแอกติโนมัยสีทชนิดอื่น ๆ มีปริมาณน้อย และเจริญได้ช้ากว่าจึงจัด แอกติโนมัยสีทอื่น ๆ นอกเหนือจากสกุล *Streptomyces* เป็นแอกติโนมัยสีทที่หายาก ซึ่งได้แก่สกุล *Micromonospora*, *Nocardia*, *Streptosporangium*, *Actinomadura*, *Microtetraspora*, *Microbiospora*, *Dectylosporangium* และ *Actinoplanes* เป็นต้น (Hayakawa *et al.*, 1988)

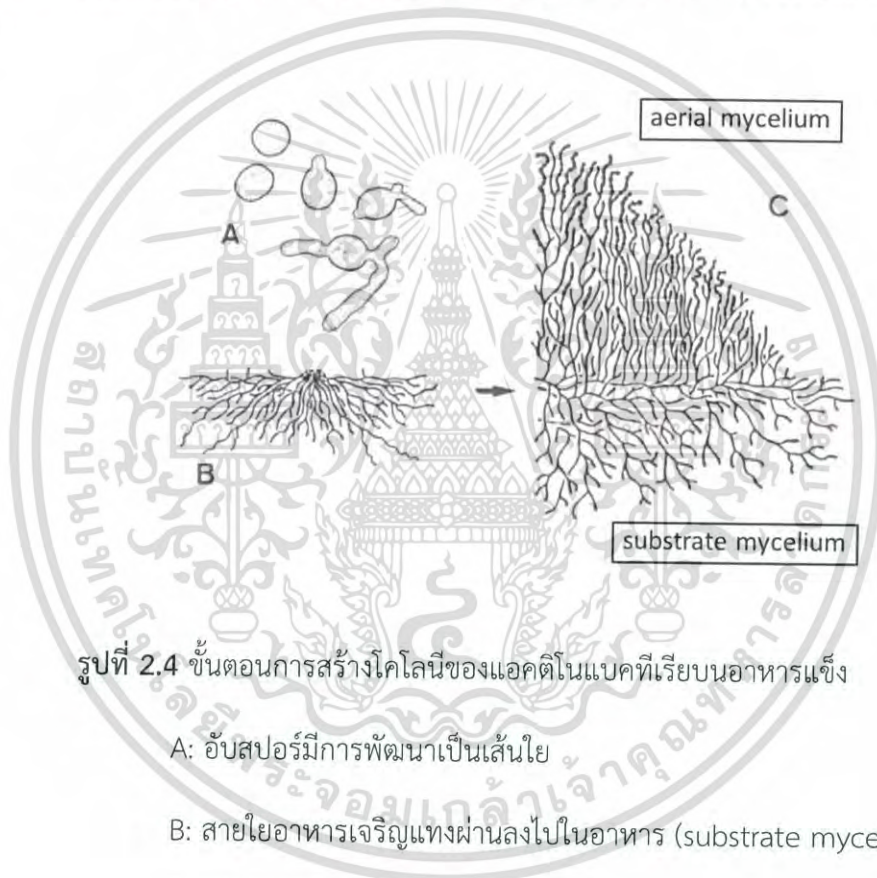
รูปที่ 2.3 ตัวอย่างลักษณะทางสัณฐานวิทยาที่หลากหลายของแอกติโนมัยสีท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำมาใช้เพื่อประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา: Shinji, 1993
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 สัณฐานวิทยาของแอสโคดีโนแบคทีเรีย

2.9.1 การสร้างโคโลนี

โคโลนีของแอสโคดีโนมีสีที่เกิดจากการรวมตัวของเส้นใย การเกิดโคโลนีใหม่อาจเริ่มจากการถ่ายเชื้อลงอาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสม ซึ่งอาจจะเป็นเพียง 1 สปอร์ของชิ้นส่วนเล็ก ๆ ของโคโลนี หรือจากเชื้อที่เก็บไว้บนอาหารแข็ง ก่อนเชื้อจะเริ่มเจริญเป็นเส้นใยแทรกลงไปใ้อาหารแข็ง (เส้นใยใ้อาหาร : substrate mycelium) ซึ่งจะเรียกว่า primary หรือ vegetative mycelium หลังจากนั้นจึงมีการเจริญของเส้นใยในแนวตั้งขึ้นจากอาหารเลี้ยงเชื้อ แล้วกลายมาเป็น secondary mycelium หรือเส้นใยที่อยู่เหนือผิวอาหาร (aerial mycelium) จะเป็นส่วนที่สัมผัสอากาศ (รูปที่ 2.4)

รูปที่ 2.4 ขั้นตอนการสร้างโคโลนีของแอสโคดีโนแบคทีเรียบนอาหารแข็ง

- A: อับสปอร์มีการพัฒนาเป็นเส้นใย
- B: สายใยอาหารเจริญแทงผ่านลงไปใ้อาหาร (substrate mycelium)
- C: เส้นใยเจริญเหนืออาหารและมีการสร้างสปอร์ (aerial mycelium)

ที่มา: <http://www.nih.go.jp/saj/DigitalAtlas>

ความแตกต่างระหว่างธรรมชาติที่ชอบน้ำของเส้นใยใ้อาหารและธรรมชาติที่ไม่ชอบน้ำของเส้นใยเหนือผิวอาหารนี้ยังเป็นที่น่าสงสัยมาก และที่สามารถสังเกตได้ง่าย ๆ ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ คือ เมื่อเรามองเห็นเส้นใยแห้ง ๆ เส้นใยใ้อาหารจะยอมให้แสงผ่านเห็นเป็นเส้นใยใส ๆ

และมีพื้นสีเข้ม ขณะที่เส้นใยเหนือผิวอาหารจะตรงกันข้าม คือ จะสะท้อนแสงขณะที่พื้นสว่าง ความแตกต่างของเส้นใยใ้อาหารและเส้นใยเหนือผิวอาหาร จึงเป็นลักษณะหลักของการพิจารณารูปร่างไมวากรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุตแบล่งเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาใช้

ลักษณะภายนอกและภายในของโคโลนี อย่างไรก็ตามอาจเป็นไปได้ที่มีอะไรที่แตกต่างไปจากนี้ เช่น อาจไม่มีเส้นใยเหนือผิวอาหารอย่างในกรณีของ *Micromonospora* หรือ *Actinoplanes* หรือ mycelium phase ของวงชีวิตอาจพบเพียง aerial hyphae เท่านั้น เช่น *Sporichthya* โคโลนีของ แอคติโนมัยสีทอาจยกสูงชัน (raise) หรือแบน (flat) หรือปกคลุมด้วยชั้นที่คล้ายหนังสัตว์ และมี ตั้งแต่ โคโลนีที่อ่อนมากและเลอะๆไปจนถึงโคโลนีที่แข็งมาก นอกจากนี้ยังมีสีขาว เหลือง ส้ม สี กุหลาบ แดง ม่วง เขียว น้ำเงิน น้ำตาล และสีดำ ผิวหน้าโคโลนีอาจเรียบ (smooth) เป็นสันนูน (ridged) เที้ยวย่น (wrinkled) เป็นเม็ด (granular) หรืออาจพบเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส (squamous) บางโคโลนีอาจ อัดกันแน่น หรืออาจมีหลายโซนของการเจริญในลักษณะของโคโลนีที่เป็นวงๆหรือ กระจายออกจาก จุดศูนย์กลางในลักษณะรัศมี และมักจะมีสองโซน ส่วนขนาดของโคโลนีจะขึ้นอยู่กับอายุ สภาพการ เจริญ และอาจมีความแตกต่างกันได้ตั้งแต่ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมิลลิเมตรจนถึงหลายเซนติเมตรขึ้น ไป (รัตนภรณ์, 2548)

2.9.2 ลักษณะโคโลนีของแอคติโนมัยสีท

โคโลนีของแอคติโนมัยสีท เกิดจากการรวมตัวกันของกลุ่มเส้นใยโคโลนีของแอคติโนมัยสีทต่างจากโคโลนีของแบคทีเรีย เนื่องจากโคโลนีของแบคทีเรียเกิดจากเซลล์เดี่ยว หรือกลุ่มเซลล์ที่มีลักษณะเหมือนกัน แต่โคโลนีของแอคติโนมัยสีทเกิดจากการรวมกันของเส้นใยเป็นกลุ่มเส้นใยที่มีความหนาแน่นการเจริญของโคโลนีเริ่มจากการที่หัวเชื้อเจริญในปริมาณที่พอเหมาะบนอาหารเลี้ยงเชื้อ หัวเชื้ออาจมาจากสปอร์เดี่ยวอัสปอร์ ส่วนที่แตกหักของเส้นใย หรือจากส่วนของโคโลนีที่มีอายุมาก จะพัฒนาเป็นสายใยอาหารเมื่อสายใยอาหารเจริญเต็มที่ในแนวตั้งทางอาหารขึ้นมาเป็นสายใยอากาศ และจะมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของโคโลนี เช่น สร้างสปอร์ เส้นใยจะเริ่มแบ่งตัวเริ่มจากการสร้างผนังกันภายในโดยทั่วไปเส้นใยมีผนังกันชั้นเดียวเพื่อความคงตัว และสร้างเป็นเส้นใยแข็ง จึงเป็นการยากที่จะสรุปความหลากหลายทั้งหมดของลักษณะโคโลนีเช่นเดียวกับการบ่งชี้สปีชีส์ของแอคติโนมัยสีท ความแตกต่างของเส้นใยอาหารและสายใยอากาศจึงนำมาใช้เป็นหลักในการแยกชนิดของโคโลนี เช่น ในกรณีของ *Streptomyces* มีทั้งสายใยอาหารและสายใยอากาศเป็นโครงสร้างหลัก ส่วนของโคโลนีของ *Micromonospora* และ *Actinoplanes* ไม่มีสายใยอากาศ นอกจากนี้ยังพบว่า *Sporichthya* จะมีวงชีวิตที่สมบูรณ์เมื่อมีการสร้างสายใยอากาศสั้น ๆ โคโลนีของแอคติโนมัยสีทอาจ พู (Raised) หรือเรียบแบน (Flat) บางครั้งปกคลุมด้วยชั้นมีลักษณะคล้ายหนัง (Leather) ลักษณะ อาจมีตั้งแต่นุ่มมากเหนียวจนถึงแข็งมากสีของโคโลนี เช่น ขาว เหลือง ส้ม ชมพู แดงม่วงฟ้า เขียว น้ำตาล และดำ พื้นผิวของโคโลนีมีลักษณะเรียบ (Smooth) นูน (Ridged) ขรุขระ (Rough) เป็นรอย

ย่น (Wrinkled) เป็นเม็ดเล็ก (Granular) เป็นผง (Powder) หรือเป็นเกล็ด (Squamous) ขนาดของ

โคโลนีขึ้นอยู่กับ สปีชีส์ อายุ และสภาวะในการเจริญเติบโตเส้นผ่าศูนย์กลางโคโลนีความแตกต่าง ตั้งแต่หน่วยมิลลิเมตรจนถึงเซนติเมตร (สายพิณ, 2550)

2.9.3 ลักษณะโครงสร้างของเส้นใยของแอกติโนมัยสีท

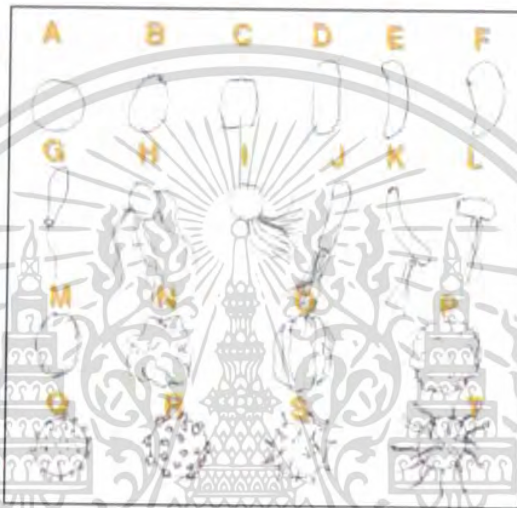
เส้นใยเดี่ยว ๆ มีความหนาประมาณ 0.4 - 1.3 ไมโครเมตร โดยปกติแล้วจะมีผนังกันและยึดยาวออกที่ส่วนปลายเส้นใย สามารถสร้างเป็นกิ่งแขนงในระยะเวลาที่มีการเจริญ องค์ประกอบภายในเซลล์ของเส้นใยมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับองค์ประกอบในเซลล์ของโปรคาริโอตทั่วไป คือ มีไซโทพลาซึมที่มี fibrillar DNA, ไรโบโซม และโครงสร้างขนาดเล็กที่อยู่ภายในเซลล์หลายชนิด โดยเฉพาะโครงสร้างที่สะสมอาหาร เช่น โพลีฟอสโฟลิปิด หรือสารโพลีแซคคาไรด์ มีเยื่อหุ้มเซลล์ (plasma membrane) และอาจมี mesosome ซึ่งจะเชื่อมต่อกับโครงสร้างของ ผนังเซลล์ ผนังของเส้นใยจะประกอบด้วยผนังชั้นเดียว หนาประมาณ 10 - 20 นาโนเมตร ผนังกันเส้นใยของ vegetative hyphae ที่ไม่แตกหักมีลักษณะโครงสร้างเช่นเดียวกัน และจะเรียกว่า เป็นโครงสร้างผนังกันเซลล์ชนิดที่ 1 (Type 1) เส้นใยเหนือผิวอาหารจะประกอบด้วย fibrous sheath ซึ่งเป็นชั้นบาง ๆ ที่ห่อหุ้ม ผนังเส้นใยอีกชั้นหนึ่ง และ fibrous sheath นี้พบใน aerial hyphae ที่มีการสร้างสปอร์ด้วย เนื่องจากผิวของสปอร์จะมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของสปอร์แต่ละชนิดว่าจะเป็นชนิดมีหนาม หรือเป็นชนิดมีปุ่ม เป็นต้น (รัตนารณ, 2548)

2.9.4 สปอร์ของแอกติโนมัยสีท

นอกจากการเจริญของเส้นใยแล้ว การสร้างสปอร์ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญทางสัณฐานวิทยาที่ทำให้สามารถจำลักษณะของแอกติโนมัยสีทได้ สมัยก่อนนั้นหลายคนอาจคิดว่าการสร้างสปอร์นั้นจำกัดอยู่เพียงแอกติโนมัยสีทในกลุ่ม *Sporoactinomycetes* เท่านั้น ในขณะที่กระบวนการสร้างสปอร์นั้นเกิดขึ้นในส่วนของเส้นใย ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีของ *Nocardioform actinomycetes* ที่มีการแตกหักของเส้นใยไปเป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ รูปร่างกลมบ้าง เป็นแท่งบ้าง และในที่สุดก็มีการเจริญไปเป็นเส้นใยอันใหม่ นอกจากนี้ยังมีหลักฐานที่แน่ชัดที่ทำให้ทราบว่า หน้าที่ของสปอร์ที่แท้จริงกับสปอร์ที่เกิดจากการแตกหักของเส้นใยนี้เหมือนกันและในบางสกุลก็ยากที่จะแยกความแตกต่างของสปอร์ทั้ง 2 ชนิดนี้ ดังนั้นด้วยเหตุผลนี้กระบวนการสร้างสปอร์จึงมีความหมายรวมไปถึงการแตกหักของเส้นใยเป็นท่อน ๆ ด้วย ซึ่งสามารถเห็นได้จากแอกติโนมัยสีทในสกุล *Nocardia*, *Nocardiosis*, *Oerskovia*, *Promicromonospora* และ *Intraspongium*

สปอร์นั้นอาจเกิดขึ้นเดี่ยว ๆ หรือเกิดเป็นเส้นสายสั้น ๆ และโดยทั่วไปแล้วก็มีความหนามากกว่าเส้นใย แต่ในบางชนิดที่มีการสร้างสปอร์เป็นเส้นสายยาว ๆ มักจะมีขนาดเท่า ๆ กับขนาดของเส้นใย ความหนาของสปอร์จึงมีประมาณ 1 - 2 ไมโครเมตร และมีรูปร่างหรือผิวสปอร์ที่แตกต่างกันออกไป (รูปที่ 2.5) ทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สปอร์ที่เคลื่อนที่ได้ (planospores หรือ zoospores) มักจะมีแฟลกเจลลาซึ่งทำให้สามารถเคลื่อนที่ได้ในน้ำ monotrichous spores จะมีเพียง 1 แฟลกเจลลา เช่น *Sporichthya* ถ้ามีหลายแฟลกเจลลา โดยรอบสปอร์ เช่น *Actinosynnema* หรือ *Catenuloplanes* เรียกว่า peritrichous spore ส่วนสปอร์ที่เรียก polytrichous นั้นจะพบอยู่เป็นประจุก เช่น *Actinoplanes* ซึ่งอาจพบอยู่ที่บริเวณขั้วใดขั้วหนึ่งของสปอร์ (lophotrichous) เช่น พบใน *Ampullariella* หรืออาจพบใกล้ ๆ ขั้วเซลล์ เช่น *Spirillospora* หรืออยู่ที่บริเวณด้านข้างของเซลล์ เช่น *Pilimelia* ซึ่งถ้าเป็น zoospore ก็จะมีผิวสปอร์ที่เรียบ

รูปที่ 2.5 รูปร่างและลักษณะผิวสปอร์ของแอคติโนมัยซีท

A. กลม (globose), B. รูปไข่ (ovoid), C. รูปแท่งสั้นอ้วน (doliform), D. รูปแท่ง (rod-14 shape), E. รูปแท่ง โค้ง (allantoid), F. รูปไต (reniform), G. มีแฟลกเจลลา 1 อันที่ปลายเซลล์ (monopolar monotrichous), H. มีแฟลกเจลลารอบเซลล์ (peritrichous), I. มีแฟลกเจลลาหลายอัน (polytrichous), J. มีแฟลกเจลลาหลายอันที่ปลายขั้วเซลล์ (monopolar polytrichous, lophotrichous), K. มีแฟลกเจลลาหลายอันใกล้ขั้วเซลล์ (sublopar polytrichous), L. มีแฟลกเจลลาหลายอันที่ด้านข้างเซลล์ (lateral polytrichous), M. ผิวสปอร์เรียบ (smooth), N. ผิวสปอร์เหี่ยวย่นไม่เป็นระเบียบ (irregular rugose), O. ผิว สปอร์เหี่ยวย่นแบบขนาน (parallel rugose), P. ผิวสปอร์เป็นปุ่ม ๆ (warty), Q. ผิวสปอร์เป็น ตุ่มเล็ก ๆ (tuberculate), R. ผิวสปอร์เป็นตุ่มมีดอก (verrucose), S. ผิวสปอร์มีหนามแหลม (spiny) และ T. ผิวสปอร์มีขน (hairy)

ที่มา: รัตนาภรณ์, 2548

สปอร์ที่เคลื่อนที่ไม่ได้ (aplanospore) อาจมีผิวเรียบหรือผิวขรุขระแบบต่าง ๆ จาก เอกสารนี้เพิ่มเอกสารที่ส่งมอบสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การศึกษา ultrastructure พบว่า *Streptomyces* มีผิวสปอร์หลายแบบ เช่น ผิวเรียบ (smooth) มี ไมวากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขน (hairy) เป็นหนาม (spine) เป็นปุ่ม (warty) เหี่ยวย่น (rugose) หรือเป็นตุ่มเล็ก เป็นต้น ซึ่งลักษณะของผิวสปอร์หลาย ๆ ลักษณะนี้ สามารถพบได้ในสกุล *Actinomadura*, *Microtetraspora*, *Microbispora* ได้เช่นกัน ซึ่งพบสปอร์ชนิดผิวเรียบ เหี่ยวย่น หนามแหลม เป็นปุ่ม ๆ หรือเป็นตุ่มที่เหมือนดอกเล็ก ๆ หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน ผิวสปอร์ชนิดเป็นตุ่มและมีดอกเล็ก ๆ ค่อนข้างหายาก พบใน *Actinomadura verrucosospora* เท่านั้น ซึ่งจะคล้ายกับสปอร์ของ *Streptomyces torulosus* แต่ถ้าเป็นสปอร์ของ *Micromonospora* ก็จะพบสปอร์ชนิดผิวที่มีหนามไม่แหลมซึ่งสร้างขึ้นที่เส้นใยใต้ผิวอาหาร และเป็นสปอร์ที่ไม่ได้ปกคลุมด้วย fibrous sheath ซึ่งโดยปกติแล้วถ้าผิวสปอร์มีลักษณะเหมือนมีเครื่องตกแต่ง (ornamentation) ก็ต้องมี fibrous sheath ซึ่งกรณีนี้ผิวสปอร์เป็นหนามที่ไม่แหลมแบบนี้ อาจเกิดจากผิวชั้นนอกของสปอร์เจริญมาเป็นปุ่ม ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะแล้วจะเหมือนกับพื้นผิวของผนังเส้นใยที่ทำให้เกิดสปอร์นั้น (รัตนารักษ์, 2548)

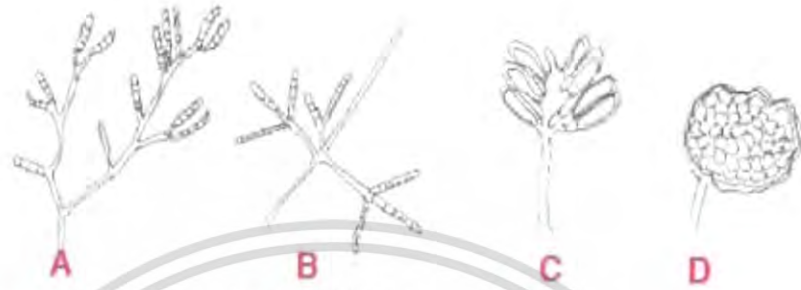
2.9.4.1 ก้านชูสปอร์และก้านชูอับสปอร์ (Sporophores และ Sporangiohores)

สปอร์เดี่ยว ๆ และสปอร์ที่อยู่เป็นเส้นสายจะเจริญอยู่บนก้านชู ซึ่งเป็นเส้นใย (fertile hyphae) ที่ไม่แตกแขนงหรือมีแขนงและมีการสร้างสปอร์ หรือรองรับสปอร์ไว้ และอาจเกิดขึ้นได้ทั้งที่เส้นใยเหนือผิวอาหารหรือเส้นใยใต้ผิวอาหาร ก้านชูสปอร์อาจสร้างรวมตัวกันคล้าย เส้นใยซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปเป็นก้านหลัก ๆ หนึ่งหรือสองก้านพร้อมกับทำหน้าที่รองรับไปด้วย ต่อจากนั้นจะเจริญไปเป็นส่วนที่จะสร้างเป็นสปอร์ สปอร์อาจถูกสร้างขึ้นที่ด้านข้างหรือส่วนปลายของก้านชูที่เป็นแบบเดี่ยว ๆ หรือแบบแตกแขนงที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น ใน *Streptoverticillium* ซึ่งก้านชูสปอร์จะประกอบด้วยก้านหลักที่มี 3 - 4 แขนงด้านข้าง โดยเรียงตัวโดยรอบแกน (verticils) เป็นช่วง ๆ และมีระยะความยาวที่แน่นอน แต่ละแขนงจะมีเส้นสายสปอร์จัดเรียงตัวแบบ umbel ลักษณะการเรียงตัวชนิดนี้เรียกว่า umbellate monoverticillate แต่ถ้ามีการเรียงตัวแบบ vertical 2 ชั้น จะเรียกก้านชูสปอร์แบบนี้ว่า biverticillate

“ก้านชูสปอร์” (sporophore) มักจะมีความหมายเฉพาะโครงสร้างที่มีการสร้างสปอร์คล้ายกับเป็นโครงสร้างที่ช่วยรองรับสปอร์ และในบางกรณีอาจเป็นเส้นใยที่จะเจริญไปเป็นสปอร์ (sporogenous hyphae) ซึ่งจะเป็นเส้นใยที่จะเจริญไปเป็นสปอร์ได้โดยตรงเท่านั้น ส่วน “ก้านชูอับ-สปอร์” (sporangiohores) อาจให้นิยามว่าเป็นเส้นใยที่สร้างหรือรองรับอับสปอร์ มักจะพบที่ส่วนปลายเส้นใย อาจไม่มีการแตกแขนงหรือแตกกิ่งก้าน และบางครั้งอาจมีลักษณะที่สอดคล้องกับอับสปอร์ซึ่งแตกแขนงคล้ายใบปาล์ม เช่น *Planomospora venezuelensis* ก้านชูสปอร์มักเกิดอยู่บน

เส้นใยเหนือผิวอาหาร และมีขนาดไม่แตกต่างจากเส้นใยที่ไม่สร้างอับสปอร์ (nonfertile aerial hypha) มาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า หน้าที่ก้านชูอับสปอร์ที่เกิดจากเส้นใยใต้ผิวอาหารโดยตรง อาจจะมีขนาดหนากว่า ไม่วากกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

vegetative hypha ถึง 2 - 3 เท่า ถ้ามีการเรียงตัวขนานกันไปในแนวตั้ง จะเรียกว่า palisade hyphae ซึ่ง พบได้ใน *Actinoplanes* (รูปที่ 2.6)

รูปที่ 2.6 ก้านชูสปอร์ (sporophores) และก้านชูอับสปอร์ (sporangiophores)

A. ก้านชูสปอร์ที่แตกแขนงของ *Microtetraspora*, B. ก้านชูชนิด umbella monovercillate ของ *Streptovercillium*, C. ก้านชูอับสปอร์ของ *Planomonospora*, D. ก้านชูอับสปอร์เดี่ยว ๆ ของ *Actinoplanes*

ที่มา: รัตนภรณ์, 2548

2.9.4.2 ลักษณะการเกิดสปอร์แบบต่าง ๆ (Sporulation types) และ

โครงสร้างสืบพันธุ์อื่น

แอกติโนมัยซีท์ที่มีการสร้างอยู่ 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

2.9.4.2.1 สปอร์ที่ถูกสร้างขึ้นเดี่ยว ๆ เรียกสปอร์แบบนี้ว่า

monosporous มักพบได้ทั่วไปในหลายๆสกุล เช่น *Micromonospora* ซึ่งมีก้านชูสปอร์เกิดอยู่บนเส้นใยได้ผิวอาหารหรือ บางครั้งเป็นสปอร์ชนิดไม่มีก้าน (sessile) หรือมีก้านสั้นๆหรืออาจอยู่เป็นกระจุก (racemes) การเกิดสปอร์มักเริ่มที่ปลายเส้นใยมีการขยายขนาดขึ้น ต่อจากนั้นมีการสร้างผนังกัน ในสกุล *Thermomonospora* มีการสร้างสปอร์เดี่ยว ๆ ที่ปลาย aerial hypha หรืออาจสร้างอยู่บน sporophore ที่แตกแขนงหรือไม่แตกแขนง เมื่อมีการแตกแขนงซ้ำ ๆ และมีก้านสั้นก็จะทำให้มองเห็นสปอร์อยู่เป็นกระจุก การสร้างสปอร์อาจเกิดขึ้นที่เส้นใยได้ผิวอาหารด้วย ตัวอย่างอื่นที่สร้างสปอร์เดี่ยว ๆ เช่น *Saccharomonospora* ซึ่งสร้างสปอร์ที่เส้นใยเหนืออาหารเป็นก้านชูสปอร์ที่

ไม่แตกกิ่งแขนง สปอร์มีลักษณะรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสั้น ๆ สปอร์ของ *Micromonospora*,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thermomonospora และ *Sacharomonospora* สามารถเรียกได้ว่าเป็น aleuriospores เนื่องจากเป็นสปอร์ที่ไม่สร้างสี โดยมีการเจริญมาจากปลายของแขนงของเส้นใย

Thermoactinomyces มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus* มากกว่าแอกติโนมัยสีทกลุ่มอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับยีนของเส้นใยของมันซึ่งเหมือนกับเส้นใยใน *Sporoactinomycetes* อื่น ๆ แต่ที่เหมือนกับ *Bacillus* คือ *Thermoactinomyces* สร้าง endospore ที่แท้จริงที่ทนต่อความร้อนมาก และมี calcium dipicolinate สูงเช่นเดียวกัน และทั้ง 2 สกุลก็สามารถสร้างสปอร์เดี่ยว ๆ ทั้งที่เส้นใยเหนือผิวอาหารและที่เส้นใยใต้ผิวอาหาร ไม่ว่าจะเป็สปอร์ที่ไม่มีก้านหรืออยู่บนก้านที่ไม่แตก แขนงหรือแตกแบบ dichotomous (รูปที่ 2.7)

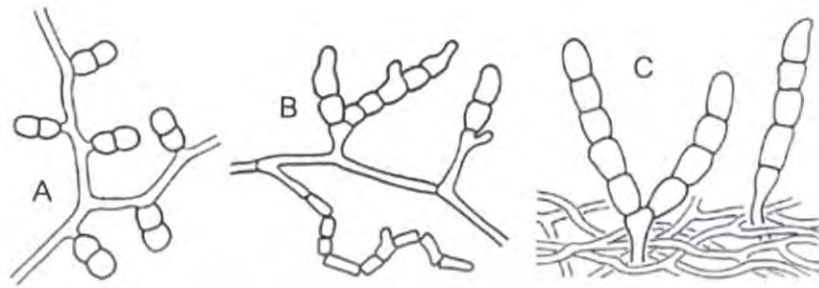
A: *Micromonospora* B: *Thermomonospora* C: *Saccharomonospora*

ที่มา: <http://www.nih.go.jp/saj/DigitalAtlas>

2.9.4.2.2 สปอร์ที่สร้างต่อกันเป็นเส้นสาย การสร้างสปอร์เป็นเส้นสายทำให้เข้าใจโครงสร้างของเส้นใยที่เป็นระบบมากขึ้น เมื่อมีการสร้างผนังกันเส้นใยขึ้นในแต่ละห้องก็สามารถเปลี่ยนไปเป็นสปอร์ได้ และการสร้างสปอร์แบบนี้ก็เป็นแบบที่แอกติโนมัยสีทส่วนใหญ่สร้างขึ้น การเรียกชนิดสปอร์จะเรียกตามลักษณะความยาวหรือตามจำนวนสปอร์ เช่น bi- หรือ bisporous เมื่อมี 2 สปอร์ เรียก oligosporous เมื่อมีประมาณ 7 - 20 สปอร์ หรือเรียก polysporous มีหลาย ๆ สปอร์ต่อกันเป็นสายยาว ส่วนที่พบสปอร์เรียงตัวกันตามยาว 2 สปอร์พบในสกุล *Microbispora* ซึ่งเป็นแบบที่หายาก โดยสปอร์มีลักษณะกลมหรือรูปไข่และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 - 3 ไมโครเมตร ซึ่งใหญ่เป็น 3 - 4 เท่าของความหนาของเส้นใย และอาจพบเรียงตัวอยู่ที่ aerial hyphae หรืออยู่บนก้านชูสปอร์ที่สั้นมาก ๆ การสร้างสปอร์จะเริ่มต้นจากที่มีการแตกหน่อ (lateral budding)

ที่ด้านล่างของ aerial hyphae สร้างเป็นแขนงด้านข้างสั้น ๆ และขยายขนาดขึ้นพร้อมกับผนังเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่เชิงพาณิชย์ กรุณาไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้านห้องตรงกลาง ลักษณะการเรียงตัวของสปอร์แบบนี้ อาจพบได้ใน *Actinomadura echinospora* และ *Actinomadura rugatobispora* ด้วย

รูปที่ 2.8 ลักษณะสปอร์ที่เป็นสาย

A: การสร้างแบบ disporous ของ *Microbispora*, B และ C: การสร้างสปอร์ oligosporous ของ *Nocardia brevicaten* และ *Catellatospora* ตามลำดับ

ที่มา: <http://www.nih.go.jp/saj/DigitalAtlas>

สปอร์ที่เรียงตัวต่อกันเป็นสายยาวอาจเป็นเส้นตรง ๆ (rectiflexibile) หรือมีลักษณะคล้ายกับตะขอ (hook) หรืออาจบิดเป็นเกลียว (spiral) 1 - 4 รอบ ในบาง species เช่น *Actinomadura pusilla* จะสร้างสายสปอร์ที่หมุนเป็นเกลียวแน่น ๆ และฝังอยู่ในส่วนที่เป็นเมือกแห้ง ๆ คล้ายกับอับสปอร์ของ *Streptosporangium* ซึ่งจะเรียกว่า เป็นส่วนที่คล้ายอับสปอร์ (pseudosporangium) เท่านั้น

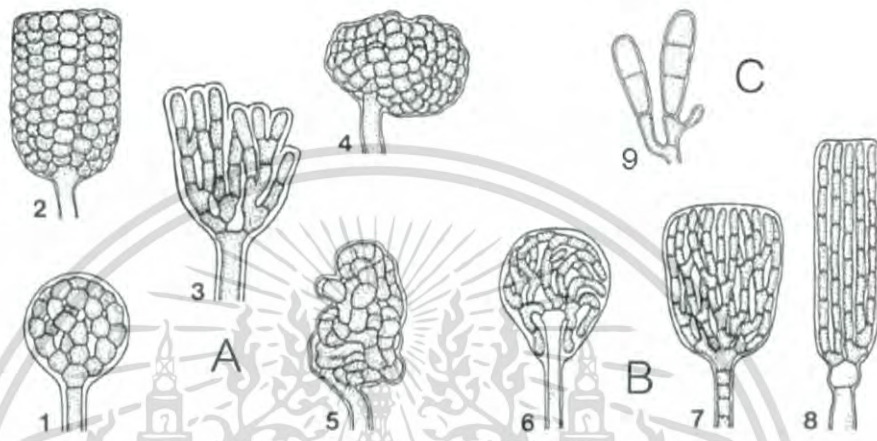
สปอร์สายสั้น ๆ สามารถพบได้ใน *Sporichthya polymorpha* ในขณะที่ aerial hyphae สามารถแบ่งออกเป็นสปอร์ที่รูปร่างเป็นแท่งหรือกลม ส่วนใน *Catellatospora* สร้างสปอร์เป็นสายตรงหรือ flexuous และมีประมาณ 5 - 30 สปอร์ ซึ่งเจริญขึ้นมา จาก substrate ได้โดยตรงจากก้านชูที่แตกแขนงหรืออาจไม่แตกแขนง ในสกุล *Herbidospora* มีการสร้างสปอร์ต่อเป็นสายตรง หรือ flexuous โผล่ขึ้นมาจากเส้นใยใต้ผิวอาหารเช่นกัน แต่มีก้านชูสปอร์เป็นกลุ่ม

ตัวอย่างที่ดีของแอคติโนมัยซีทที่สร้างสปอร์จำนวนมาก (polysporous actinomycetes) คือที่พบในสกุล *Streptomyces* ซึ่งสร้างสปอร์ต่อกันเป็นสายยาว ปกติแล้วมีมากกว่า 50 สปอร์ สปอร์ของ *Streptomyces* และ polysporous actinomycetes อื่น ๆ มักเรียกว่า arthrospore ใน *Streptomyces* ส่วนมากแล้วสร้างสปอร์ขึ้นที่เส้นใยเหนือผิวอาหาร และมีหลายลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

1). Rectiflexibles เป็นลักษณะเส้นสายของสปอร์ที่ตรง และมีการ โค้งงอ เอกสา (flexuous) เล็กน้อยนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกสกุลที่มีการสร้างสปอร์ในอับสปอร์คือ *Pilimelia* อับสปอร์สร้างขึ้นบนผิวของอาหาร มีรูปทรงกระบอก ทรงกลม ขนาดประมาณ 10 – 15 ไมโครเมตร สปอร์เป็นรูปแท่ง มีการเรียงตัวกันเป็นแถวขนานกันหรือววนไม่เป็นระเบียบนอกจากนี้ยังมีอีกสกุล คือ *Dactylosporangium* สกุลนี้มีจำนวนสปอร์แบบ Oliosporous คือมีสปอร์ประมาณ 2 – 5 สปอร์ อยู่ในอับสปอร์ที่มีรูปร่างคล้ายนิ้วมือ (รูปที่ 2.10)

รูปที่ 2.10 รูปทรงของอับสปอร์ที่เจริญบนอาหาร

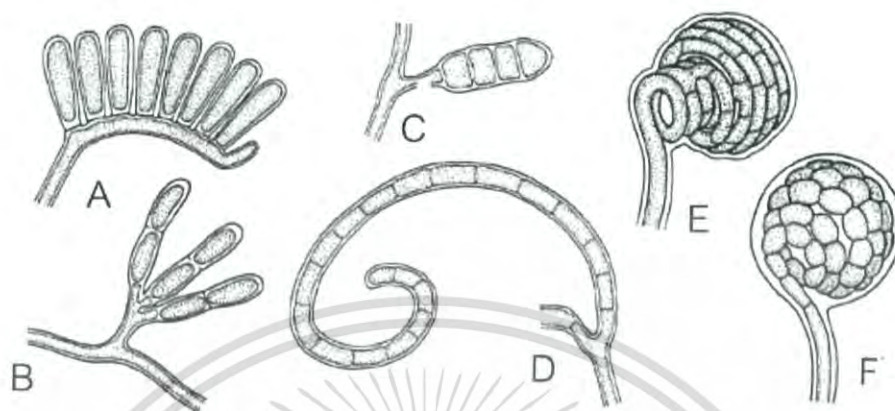
A: สกุล *Actinoplanes* (รวมถึง *Ampullariella*) 1. ทรงกลม 2. ทรงกระบอก 3. เป็นพู่ 4. กิ่งทรงกลม 5. ไม่เป็นรูปทรง B: สกุล *Pilimelia* 6. ทรงรี 7. รูปทรงระฆัง 8. ทรงกระบอก C: สกุล *Dactylosporangium* 9. รูปทรงกระบอก

ที่มา: <http://www.nih.go.jp/saj/DigitalAtlas>

2). กลุ่มที่มีการสร้างอับสปอร์บนสายใยอากาศ ประกอบด้วยสกุล *Planomonospora* มีอับสปอร์รูปทรงกระบอก ภายในทรงกระบอกมีเพียง 1 สปอร์ สกุล *Planobispora* มีสปอร์คู่ต่อกันอยู่ในอับสปอร์ สกุล *Planotetraspora* มีอับสปอร์ทรงกระบอกยาว ภายในมี 4 สปอร์ ต่อกันเป็นหนึ่งแถว สกุล *Planoplyspora* มีสปอร์จำนวนมากภายในสปอร์อับสปอร์ เมื่อโตเต็มที่อับสปอร์จะเป็นแผ่นแบนยาวประมาณ 30 ไมโครเมตร มีสปอร์จำนวนมากต่อกันเป็นแถวเดี่ยวอยู่ภายใน สกุล *Streptosporangium* ส่วนมากอับสปอร์เป็นทรงกลม มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 ไมโครเมตร มีการสร้างผนังกันเป็นสปอร์เดี่ยว ๆ ต่อกันเป็นเส้นใยยาวขดเป็นวงอยู่ในภายในอับสปอร์ ในปัจจุบัน สกุล *Kutzneria* ได้ถูกแยกออกจากสกุล *Streptosporangium* มีอับสปอร์ลูกกลมขนาดใหญ่ เส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 48 ไมโครเมตร และมีผนังอับสปอร์บาง อยู่บนก้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซุสปอร์ สกุล *Spirillospora* มีอับสปอร์เรียงตัวเป็นสายแตกแขนง หรือเป็นวงสปอร์เป็นรูปแท่งและโค้งงอ (รูปที่ 2.11)

รูปที่ 2.11 รูปทรงของอับสปอร์

A: *Planomospora* : monosporous, รูปกระบอก

B: สกุล *Planobispora*: disporous ทรงกระบอก

C: สกุล *Planotatraspora*: tetrasporous, ทรงกระบอก

D: สกุล *Planopolyspora*: polysporous, รูปทรงคล้ายท่อ

E: สกุล *Spirillospora*: polysporous ทรงกลม

F: สกุล *Streptosporangium*: polysporous, ทรงกลม

ที่มา: <http://www.nih.go.jp/saj/DigitalAtlas>

2.10 ความสามารถและปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญและผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของแอกติโนมัยซีท

แอกติโนมัยซีทเป็นแหล่งผลิตสารประกอบที่มีอย่างไม่จำกัดเนื่องจากความหลากหลายและความสามารถที่พิสูจน์แล้วว่าจุลินทรีย์ในกลุ่มนี้มีความสามารถในการผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่แปลกใหม่ มีสารประกอบทุติยภูมิที่เป็นที่รู้จักมากกว่า 22,000 ชนิดโดย 70% ผลิตโดย แอกติโนมัยซีท 20% จากเชื้อรา 7% จาก *Bacillus* spp. และ 1-2% โดยแบคทีเรียอื่น ๆ ในบรรดาแอกติโนมัยซีท

นั้น *Streptomyces* นั้นถือว่ามีค่าสำคัญทางเศรษฐกิจเพราะมียาปฏิชีวนะที่รู้จักกันมากกว่า 10,000 ตัวโดย 50-55% ผลิตโดยสกุลนี้ ในบรรดาจุลินทรีย์ที่แตกต่างกัน แอกติโนมัยซีทนั้นเป็นไมวากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ผลิตสารทุติยภูมิที่ใหญ่ที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย (Berdy, 2005) ในบรรดาจุลินทรีย์ที่รู้จักกันในปัจจุบัน นั้นมีการแยกสารประกอบได้จากจุลินทรีย์ในกลุ่ม แอคติโนมัยซีทโดย 75% มาจาก *Streptomyces* และ 25% มาจาก แอคติโนมัยซีทที่หายาก (Berdy, 2005)

Castillo *et al.* (2003) รายงานว่าสารปฏิชีวนะ kakadumycins ที่ผลิตโดย *Streptomyces* sp. NRRL 30566 สามารถยับยั้งแบคทีเรียแกรมบวกได้ดี *Streptomyces padanus* สามารถสร้างสารปฏิชีวนะ fungichromin ที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อรา *Rhizoctonia solani* ได้ (Shih *et al.*, 2003)

แอคติโนมัยซีทที่เรียกว่าเป็นจุลินทรีย์ที่พบมากในดิน สามารถผลิตเอนไซม์ขับออกนอกเซลล์ (extracellular enzyme) ที่ช่วยย่อยสลายสารต่าง ๆ เช่น ลิกนิน ไคติน เซลลูโลส เป็นต้น นอกจากนี้บางชนิดสามารถย่อยสลายยาปราบศัตรูพืช เช่น diuron (Castillo *et al.*, 2006) และ alachlor ซึ่งเป็นยาปราบศัตรูพืชที่มีพิษรุนแรง (Sette *et al.*, 2005) และย่อยสลายยาฆ่าแมลง lindane (Benimeli *et al.*, 2008)

2.11 อาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยง

อาหารที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงแอคติโนมัยซีทส่วนใหญ่จะเป็นอาหาร Actinomycete isolation agar วิธีการแยกเชื้อและอาหารที่ใช้ในการแยกเชื้อเฉพาะกลุ่มจะแตกต่างกันของวิธีการและส่วนประกอบของอาหารที่ใช้เพาะเลี้ยง แอคติโนมัยซีทสามารถใช้อาหารได้หลายชนิดซึ่งอาหารนั้นจะต้องมีไคติน แป้ง แร่ธาตุต่าง ๆ แหล่งคาร์บอน และไนโตรเจนเพื่อการเจริญ และจะต้องมีการเติม Antibiotic ในอาหารเพื่อฆ่าเชื้อราหรือแบคทีเรียที่ไม่ต้องการ ในการคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทจะต้องมีการนำตัวอย่างดินไปทำการ Pre-treatment ด้วยวิธีการต่าง ๆ

2.11.1 ความต้องการสารอาหารของแบคทีเรียเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต (นงลักษณ์, 2541)

2.11.1.1 แหล่งพลังงาน แบคทีเรียจำเป็นต้องใช้แหล่งพลังงานจากแสงในการเจริญเติบโตหรือเรียกว่า Phototroph แหล่งพลังงานจากกระบวนการออกซิเดชันของแบคทีเรียหรือเรียกว่า Chemotroph

2.11.1.2 แหล่งคาร์บอนแหล่งคาร์บอนอยู่ในรูปของคาร์บอนไดออกไซด์และสารอินทรีย์แบคทีเรียต้องการสารอาหารในรูปของสารอินทรีย์สามารถเปลี่ยนคาร์บอนไดออกไซด์เป็นคาร์โบไฮเดรตเรียกว่า Autotroph

2.11.1.3 แหล่งของอิเล็กตรอนแบคทีเรียต้องการใช้อิเล็กตรอนเพื่อกระบวนการเมแทบอลิซึมพวกที่ใช้สารอินทรีย์เป็นแหล่งอิเล็กตรอนเรียกว่า Oranotroph

2.11.1.4 แหล่งไนโตรเจนแหล่งไนโตรเจนมีทั้งแบบเป็นสารอินทรีย์และอินทรีย์

เช่น กรดอะมิโน โปรตีน เปปไทด์ กลีโคไลนไตรท์ไนเตรท หรือแอมโมเนีย เป็นต้น ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.1.5 วิตามินแบคทีเรียต้องการวิตามินในปริมาณน้อยแต่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการเจริญเติบโตมาก

2.11.2 ส่วนประกอบอาหารเลี้ยงเชื้อแบบธรรมดา (Basic nutrient media) (นงลักษณ์, 2541)

2.11.2.1 Peptone เปปโตนคือ โปรตีนที่ถูกย่อยแล้วไปเป็นอะมิโนแอซิด คุณสมบัติของเปปโตนจะขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์คุณภาพโปรตีนที่ใช้และวิธีการย่อยโปรตีน ด้วยกรด ต่าง หรือ เอนไซม์ โปรตีนที่ใช้ในการผลิตเปปโตนจะจำเป็นมากสำหรับการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย

2.11.2.2 Infusion และ Extract เป็นสารสกัดจากเซลล์ต่าง ๆ เช่น Yeast Extract, Malt Extract, Beef Extract เป็นสิ่งที่สามารถใช้แทนเปปโตนได้ อาหารเลี้ยงเชื้อ Infusion และ Extract นี้เป็นสารสกัดที่มีส่วนประกอบไม่ชัดเจนเนื่องจากเป็นการผสมระหว่างโปรตีนพอลิเพปไทด์ Amino Acid คาร์โบไฮเดรตรวมถึงวิตามินหลายชนิด

2.11.2.4 Indicator ในการเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ มักมีอินดิเคเตอร์เพื่อบอกสภาวะต่าง ๆ เช่น ความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อได้แก่ Phenol red เป็นต้น

2.11.2.5 เกลือ การเติมลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อปรับสภาวะ Osmotic pressure ของอาหารเลี้ยงเชื้อให้เป็น isotonic สำหรับเซลล์แบคทีเรีย

2.11.2.6 น้ำ น้ำเป็นส่วนประกอบที่ทำให้อาหารเลี้ยงเชื้อเป็นสารละลาย ที่แบคทีเรียสามารถนำไปใช้ได้ส่วนใหญ่จะนิยมใช้น้ำกลั่น (Distilled water)

2.11.2.7 Selective agent เป็นสารเคมีที่เติมในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อให้แบคทีเรียบางชนิดเจริญได้เท่านั้น ซึ่งแบคทีเรียตัวอื่น ๆ จะถูกยับยั้งไม่ให้เจริญ Selective agent ที่นิยมใช้กันส่วนใหญ่ เช่น crystal violet และ brilliant green ใช้เพื่อยับยั้งแบคทีเรียแกรมบวก sodium chloride ใช้ยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียตัวอื่น ๆ ที่ไม่สามารถเจริญได้ในสภาวะที่มีเกลือสูง นอกจากนั้นการปรับความเป็นกรดต่างให้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าปกติก็สามารถใช้เป็น selective character ได้

2.11.2.8 การใช้แป้งเป็นแหล่งทดแทนคาร์บอนในอาหาร อาหารที่มีแป้งเป็นองค์ประกอบเช่น Starch casein agar (SCA) (Williams, 1989) และ Inorganic salts starch (ISP4) (Miyadoh et al., 1989) เป็นการศึกษาความสามารถในการใช้แป้งของเชื้อแอคทีโนมัยซีทในการเจริญได้ ซึ่งถ้าเชื้อสามารถใช้แป้งในการเจริญได้จะเป็นการลดต้นทุนการผลิตในระดับอุตสาหกรรมได้ แทนการใช้อาหารเลี้ยงเชื้อชนิดอื่นที่ราคาค่อนข้างสูง

2.11.2.9 การใช้อาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) ในการเพาะเลี้ยงเชื้อแอคทีโนมัยซีท อาหาร International Streptomyces Project นี้มีความสำคัญในการศึกษาคุณสมบัติของเชื้อแอคทีโนมัยซีทที่ไม่สามารถระบุชื่อได้ทั้งหมด ซึ่งสิ่งนี้ช่วยให้สามารถระบุชื่อของเชื้อแอคทีโนมัยซีทที่ไม่สามารถระบุชื่อได้ทั้งหมดได้

medium no.2 (ISP2) จะมีสารอาหารที่ใกล้เคียงกับ Yeast-extract-Malt extract (YEME) แต่ไม่มี peptone (Klanbut, 2013) จะนิยมนำมาใช้ในงานวิจัยเนื่องจากมีราคาถูกและมีสารอาหารเพียงพอที่เชื้อแอคติโนมัยซีทสามารถใช้ในการเจริญได้

2.12 สารเมทาบอลไลท์ทุติยภูมิ (secondary metabolites)

สารทุติยภูมิ หรือสารรอง คือ สารที่จุลินทรีย์เริ่มสร้างเมื่อเข้าสู่ระยะ stationary เป็นระยะช่วงท้ายของการเจริญ จัดเป็นสารที่ไม่จำเป็นต่อการเจริญหรือการแพร่พันธุ์ของจุลินทรีย์จึงผลิตในปริมาณน้อย และปลดปล่อยออกมาภายนอกเซลล์ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่

สารเมทาบอลไลท์ทุติยภูมิ ได้แก่ ยาปฏิชีวนะผลิตออกมาเพื่อทำหน้าที่ป้องกันและการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตที่ผลิตออกมาได้ และยังมีหน้าที่อื่น เช่น เป็นตัวแทนขนส่งโลหะหรือชะลอการงอกของสปอร์จนสภาพแวดล้อมการแข่งขันน้อยเพื่อให้มีอัตราการรอดสูงขึ้น (Wringley *et al.*, 2000) มี primary metabolites เป็นสารตั้งต้น (precursors) ไม่จำเป็นต่อการคงชีพของสิ่งมีชีวิต แต่อาจมีบทบาทสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันหรือการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตนั้น ๆ เป็นลักษณะเฉพาะหรือพบได้ในสิ่งมีชีวิตเฉพาะกลุ่ม เช่น family หรือ genus ชนิดเดียวกัน ได้แก่ alkaloids, terpenoids, antibiotics, flavonoids, tannis, cardiac glycosides ดังนั้นสารประกอบทุติยภูมิจึงเป็นสารที่มีฤทธิ์ทางชีววิทยาซึ่งพืชสร้างขึ้นเพื่อที่จะสื่อสารกับสิ่งแวดล้อม มิได้สร้างขึ้นเพื่อที่จะเป็นแหล่งสะสมวัตถุดิบเพื่อใช้ในการสร้างสารประกอบปฐมภูมิ

แอคติโนมัยซีทเป็นจุลินทรีย์ชนิดหนึ่งที่มีความน่าสนใจ มีบทบาทสำคัญในการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุ แอคติโนมัยซีทเป็นที่รู้จักกันดีว่าสามารถผลิตแอนติไบโอติกและสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพได้ (bioactive molecule) และมีความสำคัญในทางอุตสาหกรรม (Naikpatil and Rathod., 2011) โดยมีความสำคัญในการย่อยสลายอินทรีย์สาร และสามารถสร้างสารเมทาบอลไลท์ หรือ เอนไซม์ ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ เช่น เอนไซม์ไซลาลเนส (xylanase) เซลลูเลส (cellulase) อะไมเลส (amylase) และไคตินเนส (chitinase) เป็นต้น (กิ่งจันทร์, 2555) แอคติโนมัยซีทที่สามารถสร้างสารปฏิชีวนะหรือเอนไซม์ต่าง ๆ สารเมทาบอลไลท์ทุติยภูมิมีคุณสมบัติเป็นสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ (bioactive compound) มีความหลากหลายของสารเมทาบอลไลท์ทุติยภูมิที่เซลล์สร้างขึ้น และเป็นสารเมทาบอลไลท์ที่มีโครงสร้างที่มีการพัฒนาที่ซับซ้อนหลายชนิด ได้แก่ สารปฏิชีวนะต้านการเจริญเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ไวรัส และสารต้าน เนื้องอก เป็นต้น

2.13 สารปฏิชีวนะที่สร้างขึ้นโดยแอคติโนมัยซีท

แอคติโนมัยซีทผลิตสารปฏิชีวนะหลากหลาย ซึ่งสองในสามของสารปฏิชีวนะที่ใช้อยู่ในปัจจุบันผลิตโดยแอคติโนมัยซีทซึ่งยับยั้งการเจริญหรือฆ่าแบคทีเรียอื่น ยีสต์ และรา (Alexander, 1977) บางชนิดสามารถใช้รักษามนุษย์และสัตว์ได้ (Nolan and Cross, 1988) เชื่อว่าการผลิตสาร

ปฏิชีวนะของแอกติโน-มัยซีทอาจมีผลต่อระบบนิเวศวิทยาในดิน เนื่องจากการเพาะปลูกที่ใช้ยากำจัดศัตรูพืชทำให้ดินเสื่อมคุณภาพและสารพิษตกค้างอยู่ในดิน สารปฏิชีวนะเหล่านี้ได้ถูกนำมาใช้ในการแพทย์อย่างกว้างขวางเนื่องจากเป็นสารประกอบที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มีความเป็นพิษน้อย ย่อยสลายได้ง่าย และราคาถูกกว่าสารประกอบที่สร้างขึ้นจากปฏิกิริยาเคมี (Goodfellow, 1985) นอกจากนี้สารปฏิชีวนะ แบคทีเรียในกลุ่มนี้ยังสามารถผลิตสารที่ช่วยส่งเสริมหรือยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ชนิดอื่นเช่น thiamineriboflavin flavoprotein วิตามินบี 12 และ coenzyme A (Santos *et al.*, 1976) เป็นต้น ตัวอย่างยาปฏิชีวนะที่มีขายในท้องตลาดทั้งยามาเชื้อแบคทีเรีย และราหลายชนิดที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และเป็นยาที่ผลิตจากเชื้อในจีนัส *Streptomyces* ได้แก่ streptomycin, spectinomycin, neomycin, tetracycline, chlorotetracycline, erythromycin, clindamycin, amphotericin B และ chloramphenicol เป็นต้น จึงได้มีการคัดเลือกแอกติโนมัยซีทที่สามารถผลิตสารปฏิชีวนะเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น คัดเลือกแอกติโนมัยซีทที่สามารถผลิตสารต่อต้านเชื้อราโดยสารปฏิชีวนะจะทำลายผนังเซลล์ของรา (Ouhdouch *et al.*, 2001) สารต่อต้านเชื้อราหลายชนิดเช่น nikkomycin และ polyoxin มีฤทธิ์ยับยั้งเอนไซม์โคตินซินเทสของเชื้อรา (Nolan and Cross, 1988)

Miyadoh (1993) ได้รายงานการศึกษาว่า ประมาณ 70% ของสารปฏิชีวนะที่มีการตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 1984 - 1993 สามารถแยกได้จากเชื้อ Actinomycetes เมื่อเทียบกับสารปฏิชีวนะที่ผลิตจากเชื้อแบคทีเรียอื่น ๆ และรา เมื่อคิดสัดส่วนของสารปฏิชีวนะที่ได้จาก Actinomycetes พบว่าได้จากสกุล *Streptomyces* ประมาณ 75%

2.14 กลไกการออกฤทธิ์ของสารต้านจุลชีพ

สารต้านจุลชีพมีชนิดต่าง ๆ มากมายทั้งที่ผลิตจากจุลินทรีย์ จากการสังเคราะห์และสารกึ่งสังเคราะห์ สารต้านจุลชีพจึงมีชนิดที่มีขอบข่ายการออกฤทธิ์ต่าง ๆ นานา กล่าวคือ มีชนิดออกฤทธิ์ขอบข่ายกว้างและขอบข่ายแคบ ชนิดออกฤทธิ์เฉพาะยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ (Bacteriostatic effect) เช่น Chloramphenicol, Tetracycline และฆ่าทำลายแบคทีเรีย (Bactericidal effect) เช่น Penicillin, Colistin, Streptomycin (ศิริพร, 2549) ยาต้านจุลชีพสามารถจัดจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลายแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ในการจำแนก (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) จำแนกตามขอบเขตการออกฤทธิ์

1. Broad spectrum ยาต้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ต่อแบคทีเรียทั้งแกรมบวกและแกรมลบ เช่น แอมพิซิลลิน (ampicillins)

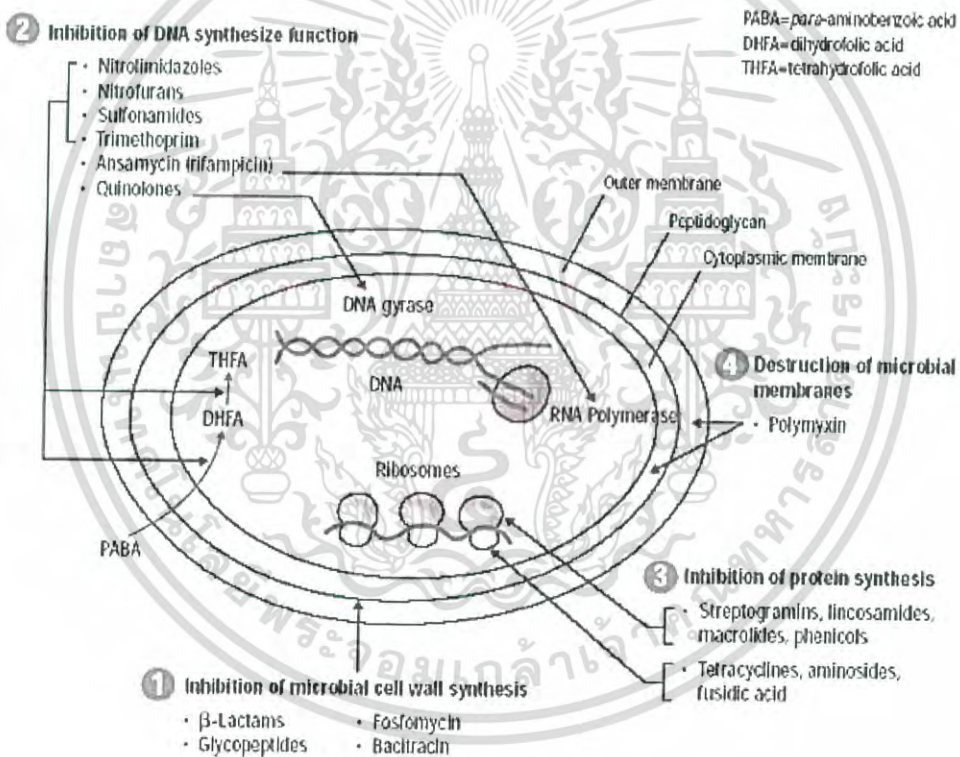
2. Medium spectrum ยาต้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ต่อแบคทีเรียแกรมบวกและแกรมลบบางชนิดเท่านั้น ได้แก่ ซัลโฟนาไมด์ (sulfonamides)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่หวังประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Narrow spectrum ยาด้านจุลชีพที่ออกฤทธิ์ต่อแบคทีเรียบางชนิด มีฤทธิ์ส่วนใหญ่ต่อแบคทีเรียแกรมบวก ได้แก่ คล็อกซาซิลลิน (cloxacillin) หรือมีฤทธิ์ส่วนใหญ่ต่อแบคทีเรียแกรมลบ ได้แก่ อะมิโนกลัยโคไซด์ (aminoglycosids)

จำแนกตามกลไกการออกฤทธิ์

1. ออกฤทธิ์ยับยั้งการสร้างผนังเซลล์ เช่น เพนนิซิลลิน แวนโคมัยซิน ฟอสโฟมัยซิน
2. ออกฤทธิ์ยับยั้งการสร้างกรดนิวคลีอิก เช่น ควิโนโลน ไนโตรฟูแรน ไรฟามพิซิน
3. ออกฤทธิ์ยับยั้งการสร้างโปรตีน เช่น คลอแรมเฟนิคอล เตตราไซคลิน อีริโทรมัยซิน
4. ออกฤทธิ์ทำลายเยื่อหุ้มเซลล์เช่น โพลิมัยซิน บี

รูปที่ 2.12 แสดงกลไกการออกฤทธิ์ของสารต้านจุลชีพต่อจุลินทรีย์

ที่มา: <http://cuir.car.chula.ac.th>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.15 การทดสอบฤทธิ์ยับยั้ง

2.15.1 Disc diffusion techniques

วิธี disc diffusion method เป็นวิธีที่ใช้แพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากสะดวก ประหยัดและใช้เวลาน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ วิธีนี้เป็นการทดสอบในเชิงคุณภาพ สามารถบอกผลได้ว่า เชื้อมีความไวต่อสารทดสอบหรือไม่ หลักการคือ เลี้ยงเชื้อแอกติโนมัยสีทในอาหารเหลว Yeast extract Malt extract (YEME) ปริมาตร 200 มิลลิลิตร ในฟาสก์ขนาด 500 มิลลิลิตร จากนั้นทำการบ่มในสภาวะเขย่า ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 วัน ที่ความเร็วรอบ 200 rpm หลังจากนั้นทำการกรองตัวเซลล์ออกจากน้ำหมักด้วยกระดาษ Whatman เบอร์ 1 เก็บส่วนของตัวเซลล์ไปทำการหมักต่อด้วยเมทานอลเป็นเวลา 3 วัน และส่วนของน้ำหมักนำไปทำการสกัดด้วยตัวทำละลายเอทิลอะซิเตทในกรวยแยกสาร แยกส่วนที่เป็นตัวทำละลายไปทำการระเหยสารด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศในส่วนของตัวเซลล์หลังจากที่ทำการบ่มครบตามเวลาแล้ว ให้ทำการกรองตัวเซลล์ออกจากเมทานอลเก็บส่วนของเมทานอลที่กรองได้นำไประเหยสารด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศ ส่วนที่เหลือจากการระเหยทั้งในเอทิลอะซิเตทและเมทานอลจะเรียกว่า สารสกัดหยาบ จะถูกนำมาละลายด้วยเมทานอลเพื่อใช้ในการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งและเพื่อศึกษาด้วยว่าสารสกัดที่มีฤทธิ์ยับยั้งนั้นเกิดจากภายในเซลล์หรือผลิออกมานอกเซลล์ โดยใช้วิธี agar disc diffusion ซึ่งจะทำการเลี้ยงเชื้อทดสอบและปรับความเข้มข้นของเชื้อทดสอบด้วยร้อยละ 0.85 normal saline และเทียบความขุ่นกับสารมาตรฐาน 0.5 McFarland โดยอาหารที่ใช้สำหรับการทดสอบประกอบด้วย Mueller Hinton Agar (MHA) สำหรับเชื้อแบคทีเรีย และ Sabouraud Dextrose Agar (SDA) สำหรับเชื้อยีสต์ โดยจะใช้ไม้พินสำลีปราศจากเชื้อในการเกลี่ยเชื้อลงบนผิวหน้าอาหาร นำดิสก์ที่ปราศจากเชื้อมาหยดด้วยสารสกัดหยาบทั้ง 2 ชนิดด้วยความเข้มข้น 1 และ 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร จากนั้นวางแผ่นดิสก์บนอาหารที่มีเชื้อทดสอบแล้วทำการบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (Klanbut *et al.*, 2017)

2.15.2 สารออกฤทธิ์ทางชีวภาพของแอกติโนมัยสีทจากดินนาเกลือ

แอกติโนมัยสีทเป็นแบคทีเรียแกรมบวกที่สามารถพบได้ทั่วไปโดยเฉพาะในดินสามารถสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีประโยชน์ที่ใช้กันแพร่หลาย เช่น สารปฏิชีวนะ สารกดภูมิคุ้มกัน และสารต้านมะเร็ง เป็นต้น (Anibou *et al.*, 2008). มีรายงานเปิดเผยว่าจุลินทรีย์ที่ต้องการกลื่อนั้นเป็นแหล่งของผลิตภัณฑ์ธรรมชาติและยาชนิดใหม่ๆ (Fencial, 1997). โดยเฉพาะอย่างยิ่ง *Streptomyces* ที่สามารถผลิตยาปฏิชีวนะได้เป็นจำนวนมากประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของการผลิตยาปฏิชีวนะทั้งหมด (Remya and Vijayakumar, 2008). และเป็นที่ยอมรับกันว่าแอกติโนมัยสีทที่ชอบเกลือจะเป็นแหล่งของการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจในอุตสาหกรรม (Cragg and Newman, 2005). *Streptomyces* spp. SBU1 ที่แยกได้จากดินเค็มในประเทศอินเดียแสดงกิจกรรมการต่อต้านเชื้อ *E. coli*, *Pseudomonas aeruginosa* และ *S. aureus* (Sudhakar *et al.*, 2012).

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 เครื่องมือ

3.1.1	หม้อนึ่งความดันไอ (Autoclave)	TOMY รุ่น ES-315, JAPAN
3.1.2	ตู้ปลอดเชื้อ (Lamina air flow)	TELSTAR รุ่น Bio-ll- Advance 4 TECHNOLOGY, Spain
3.1.3	ตู้บ่มเพาะเชื้อ (Incubator) 30 องศาเซลเซียส	N-Biotech รุ่น NB-205Q
3.1.4	ตู้บ่มเพาะเชื้อ (Incubator) 37 องศาเซลเซียส	Memmert รุ่น IBN 500
3.1.5	ตู้บ่มเพาะเชื้อแบบเขย่า (Incubator shaker)	Unitron
3.1.6	ตู้อบด้วยความร้อนแห้ง (Hot air oven) 100 องศาเซลเซียส	Memmert รุ่น IBN 500
3.1.7	ตู้อบด้วยความร้อนแห้ง (Hot air oven) 180 องศาเซลเซียส	Memmert รุ่น UN110
3.1.8	อ่างควบคุมอุณหภูมิ (Water bath)	Memmert
3.1.9	ตู้แช่แข็งระบบน้ำ	Panasonic SF-PC697
3.1.10	ตู้เย็น -4 องศาเซลเซียส	Distar freezer & Refrigerator รุ่น DR-082
3.1.11	ตู้แช่แข็ง -20 องศาเซลเซียส	Panasonic SF-PC697 Thailand
3.1.12	เครื่องปั่นแยกสาร (Centrifuge)	Hermle รุ่น Z 326 K, Germany
3.1.13	เครื่องผสมสารละลาย (Vortex)	Scientific Industries รุ่น Vortex Genie 2, 230VG56E
3.1.14	เครื่องวัดค่าดูดกลืนแสง (Spectrophotometer)	SHIMDAZU รุ่น UV-1601

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.15	เครื่องวัดความเป็นกรดต่าง (pH meter)	OHAUS รุ่น STARTER 3000
3.1.16	เครื่องวัดความเป็นกรดต่าง (pH meter)	SevenGo pro รุ่น SG-28
3.1.17	กล้องจุลทรรศน์ (Microscope)	OLYMPUS รุ่น CH3, Japan
3.1.18	เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง	AND รุ่น GF-800 Japan
3.1.19	เครื่องไมโครเวฟ (Microwave)	Sharp รุ่น R-250
3.1.20	เครื่องปั๊มสุญญากาศ (Vacuum pump)	Gast รุ่น 0523-101
3.1.21	เครื่องระเหยสุญญากาศ (Evaporator)	HEIDOLPH, Germany

3.2 อุปกรณ์

- 3.2.1 ห่วงเขี่ยเชื้อและเข็มเขี่ยเชื้อ (Loop and Needle)
- 3.2.2 ตะเกียงแอลกอฮอล์
- 3.2.3 จานเพาะเชื้อ (Petri dish)
- 3.2.4 หลอดทดลองและฝาปิด
- 3.2.5 ที่วางหลอดทดลอง (Test tube rack)
- 3.2.6 สไลด์และกระจกปิดสไลด์
- 3.2.7 ปิเปตและเครื่องดูดจ่ายสารละลาย (pipette and Autopipette)
- 3.2.8 ลูกยางและทิป (Pipette bulb and Tips)
- 3.2.9 ขวดฉีดยาน้ำกลั่น
- 3.2.10 ขวดฉีดยาแอลกอฮอล์
- 3.2.11 หลอดหยดสาร (Dropper)
- 3.2.12 บีกเกอร์ (Beaker)
- 3.2.13 กระจกบอทวง (Cylinder)
- 3.2.14 ซ้อนตักสาร
- 3.2.15 แท่งแก้วคนสาร
- 3.2.16 แท่งแก้วรูปตัวแอล (Spreader)
- 3.2.17 ขวดรูปชมพู่ (Erlenmeyer flask)
- 3.2.18 ขวดแก้วเล็ก (Vial)
- 3.2.19 ขวดแก้วฝาเกลียว (Schott Duran)
- 3.2.20 เหล็กคีบ (Forceps)
- 3.2.21 กระดาษกรอง Whatman No.1 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 90 มิลลิเมตร
- 3.2.22 แผ่น Paper disc Whatman ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 มิลลิเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.2.23 Microcentrifuge tube ขนาด 1.5 มิลลิเมตร
- 3.2.24 เวนิเยร์คาลิปเปอร์ (Vernier caliper)
- 3.2.25 ชุดกรองสุญญากาศ (Vacuum filter set)
- 3.2.26 โถดูดความชื้น (Desiccator)
- 3.2.27 กระดาษทิชชู
- 3.2.28 กระดาษชั่งสาร
- 3.2.29 กระดาษฟอยล์
- 3.2.30 สำลีและผ้าก๊อซ
- 3.2.31 ไม้พันสำลี

3.3 สารเคมี

- 3.3.1 วุ้น (Agar) บริษัท Bio Agar
- 3.3.2 แอมโมเนียมซัลเฟต บริษัท Merch
($(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$) MW 132.14 g/mol
- 3.3.3 เคซีน (Casein) บริษัท Fluka
- 3.3.4 แคลเซียมคาร์บอเนต บริษัท Carlo erba
(CaCO_3) MW 100.0869 g/mol
- 3.3.5 เฟอร์รัสซัลเฟตเฮปตะไฮเดรต บริษัท Fluka
($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) MW 278.0146 g/mol
- 3.3.6 เจลาติน (Gelatin) บริษัท Ajex Finechem
- 3.3.7 กลูโคส (Glucose) บริษัท Fluka
MW 180.1559 g/mol
- 3.3.8 แมกนีเซียมซัลเฟตเฮปตะไฮเดรต บริษัท Univar
($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$) MW 246.4746 g/mol
- 3.3.9 สารสกัดจากมอลต์ (Malt extract) บริษัท Himedia
- 3.3.10 แมงกานีสคลอไรด์เฮปตะไฮเดรต บริษัท Univar
($\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$) MW 197.90 g/mol
- 3.3.11 เปปโตน (Peptone) บริษัท Srichem
- 3.3.12 โพแทสเซียมไนเตรท บริษัท Fluka
(KNO_3) MW 101.11 g/mol
- 3.3.13 หางนมผง (Skim milk powder) บริษัท Himedia

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่มิได้มีเหตุบังเอิญ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีการนำไปใช้

- 3.3.15 โซเดียมคลอไรด์
(NaCl) MW 58.44 g/mol บริษัท Univar
- 3.3.16 แป้งที่ละลายน้ำได้ (Soluble starch) บริษัท Srichem
- 3.3.17 ไทโพแทสเซียมไฮโรเจนฟอสเฟต
(K₂HPO₄) MW 174.18 g/mol บริษัท Univar
- 3.3.18 สารสกัดจากยีสต์ (Yeast extract) บริษัท Scharlau
- 3.3.19 cycloheximide ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร
- 3.3.20 kanamycin ความเข้มข้น 1.5 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร
- 3.3.21 แอลกอฮอล์เข้มข้นร้อยละ 75 และ 95 (v/v)
- 3.3.22 กลีเซอรอล
- 3.3.23 สารละลายแอมโมเนียมไฮดรอกไซด์
- 3.3.24 เมทานอล (CH₃OH) MW 32.04 g/mol บริษัท Ajax Finechem
- 3.3.25 เอทิลอะซิเตท (CH₃COOC₂H₅)
MW 88.10 g/mol บริษัท Avantor
- 3.3.26 กรดซัลฟิวริก (H₂SO₄)
MW 98.079 g/mol บริษัท Calo Erba

3.4 อาหารเลี้ยงเชื้อ

- 3.4.1 Starch casein agar (SCA)
- 3.4.2 Yeast extract-malt extract agar (YEME agar)
- 3.4.3 Yeast extract-malt extract broth (YEME broth)
- 3.4.4 International Streptomyces Project medium no.2 (ISP.2)
- 3.4.5 Inorganic salt starch agar (ISP medium no.4)
- 3.4.6 Bouillon gelatin broth
- 3.4.7 Nutrient agar
- 3.4.8 Skim milk agar
- 3.4.9 Mueller-Hinton agar (MHA)
- 3.4.10 Sabourand dextrose agar (SDA)
- 3.4.11 Zhang' Starch Soil Extract agar (ZSSE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 เชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ

3.5.1 แบคทีเรียในการทดสอบ

3.5.1.1 *Bacillus subtilis* ATCC 6633

3.5.1.2 *Escherichia coli* ATCC 25922

3.5.1.3 *Kocuria rhizophila* ATCC 9341

3.5.1.4 *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853

3.5.1.5 *Staphylococcus aureus* ATCC 25923

3.5.2 ยีสต์ในการทดสอบ

3.5.2.1 *Candida albicans* ATCC 10231

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.6.1 การเก็บตัวอย่างดิน

เลือกจุดเก็บตัวอย่างดิน โดยทำการเก็บแบบสุ่ม (Gayathri *et al.*, 2011) เก็บดินลึกจากผิวหน้า 2-3 เซนติเมตร (Klanbut *et al.*, 2017) เก็บตัวอย่างดินนาเกลือประมาณ 500 กรัม ในแต่ละจุด (Deepika and Kannabiran, 2010) ใส่ในถุงหรือขวดพลาสติกปลอดเชื้อและเก็บในถังน้ำแข็งขณะขนส่งมายังห้องปฏิบัติการ (Trabelsi *et al.*, 2016) วัดค่าความเป็นกรดต่าง (pH) ณ ตำแหน่งที่ทำการเก็บตัวอย่างดินด้วย pH meter บันทึกค่าความเป็นกรดต่างที่ได้ บันทึกลักษณะของดินที่ทำการเก็บรวมทั้งลักษณะของสภาพแวดล้อมของบริเวณจุดเก็บตัวอย่างและบันทึกภาพตำแหน่งที่ทำการเก็บตัวอย่าง

3.6.2 การคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยสีท

นำตัวอย่างดินข้อ 3.6.1 มาแยกเชื้อโดยนำตัวอย่างดินที่ทำการเก็บมานำไปเกลี่ยลงบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อให้เต็ม ตากให้ดินแห้งสนิทที่อุณหภูมิห้องเป็นระยะเวลา 3 - 5 วัน ครบเวลานำดินไปบดด้วยโกร่ง ชั่งดิน 1 กรัม ใส่ลงหลอดทดลองที่มี 0.9 % NaCl ปริมาตร 9 มิลลิลิตร ทำการผสมให้เป็นเนื้อเดียวกันด้วยเครื่องเขย่าผสมสาร (vortex miter) กำหนดเป็นความเจือจางที่ 10^{-1} ตั้งทิ้งไว้ 5 นาที นำตัวอย่างดินที่ระดับความเจือจาง 10^{-1} ไปทำการเจือจางต่อจนถึงระดับความเจือจาง 10^{-3} ตูตสารละลายตัวอย่างที่เจือจางไว้ระดับความเจือจางละ 0.1 มิลลิลิตร มาเกลี่ยลงบนผิวหน้าอาหาร Starch casein agar (SCA) และอาหาร ZSSE agar (Fadhilah *et al.*, 2018) ที่เติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 - 3 (Klanbut *et al.*, 2018) และเติม cycloheximide ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาณ 0.1 มิลลิลิตรต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร ทำจำนวนสองซ้ำ บ่มจนเพาะเชื้อที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ตรวจสอบการเจริญของเชื้อที่แยกได้เป็นระยะ (Jose and Jebakuma, 2012)

3.6.3 การหาสมบัติทางกายภาพบางประการของตัวอย่าง (ภาคผนวก ข)

3.6.3.1. การวัดค่าความเป็นกรดต่าง

ชั่งตัวอย่างดินนาเกลือ 2 กรัมใส่ลงในบีกเกอร์ขนาด 50 มิลลิลิตร ค่อย ๆ เติมน้ำกลั่นลงไปทีละน้อย โดยคนตัวอย่างด้วยแท่งแก้ว จนสังเกตเห็นแผ่นฟิล์มบาง ๆ บนผิวน้ำ (ตั้งทิ้งไว้ประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง) จึงทำการวัดค่าความเป็นกรดต่าง ทำซ้ำ 3 ครั้ง บันทึกผลและรายงานในรูปของค่าเฉลี่ยจากการวัด 3 ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.4 การเก็บรักษา (Shirling & Gottlieb, 1966)

แยกเชื้อแอสคิตินมัยสีทจากจานอาหารเลี้ยงเชื้อในข้อ 3.6.2 โดยทำการแยกเชื้อเพื่อให้ได้โคโลนีเดี่ยวด้วยเทคนิค cross streak บนอาหาร Starch casein agar (SCA) และอาหาร ZSSE agar ที่เติมเกลียวโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 - 3 (Klanbut *et al.*, 2018) และเติม cycloheximide ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาณ 0.1 มิลลิลิตรต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 - 14 วัน เมื่อแยกได้โคโลนีเดี่ยวแล้วทำการถ่ายเชื้อ (Sub-culture) ลงบนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP 2) ที่ไม่เติมยาปฏิชีวนะ นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส จนเชื้อเจริญเต็มที่เก็บไว้สำหรับทำการทดลองในขั้นต่อไป และทำการกำหนดหมายเลขไอโซเลท

3.6.5 การเตรียม spore suspension (Klanbut, 2013)

เติมน้ำกลั่นปลอดเชื้อปริมาตร 10 มิลลิลิตร ลงบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อแอสคิตินมัยสีทที่เจริญเต็มที่ทุกไอโซเลทบนอาหาร ISP 2 ที่เติมเกลียวโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 - 3 จากนั้นใช้ไม้พันสำลีที่ปราศจากเชื้อชุบเอาสปอร์บริเวณผิวหน้าอาหารจนทั่ว แล้วจึงทำการเทลง centrifuge tube ขนาด 15 มิลลิลิตร ทำการผสมให้เข้ากันเป็นเวลา 1 นาที เพื่อให้เส้นใยสปอร์เกิดการแตกหักออกจากกัน จากนั้นนำไปกรองผ่านสำลีฆ่าเชื้อเพื่อกรองเอาส่วนของอาหารเลี้ยงเชื้อที่อาจติดมากับสปอร์ออก นำส่วนที่กรองถ่ายใส่ centrifuge tube ขนาด 15 มิลลิลิตร หลอดใหม่ ทำการปั่นเหวี่ยงที่ 4,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที เทส่วนสารละลายใส่ทิ้งไป แล้วจึงทำการละลายตะกอนสปอร์ของเชื้อ (resuspension) ด้วย กลีเซอรอล 20% (w/v) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร จากนั้นนำสปอร์ที่ได้ไปทำการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เพื่อทำเป็น stock culture

3.6.6 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการเจริญของเชื้อแอสคิตินมัยสีท

การตรวจสอบลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการเจริญของเชื้อแอสคิตินมัยสีทบริสุทธิ์ที่คัดแยกได้จากข้อ 3.6.4 ทำโดยนำมาเลี้ยงบนอาหาร ISP 2 ด้วยเทคนิคการ cross streak (Shirling & Gottlieb, 1966) ตรวจสอบผลโดยสังเกตสีและแรงกวัดถุของโคโลนีที่เจริญบนผิวหน้าอาหาร โดยการเปรียบเทียบกับระบบสีมาตรฐาน The NBS/ISCC Color system (Klanbut *et al.*, 2018) การสังเกตเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium) เส้นใยอากาศ (Aerial mycelium) และลักษณะของสปอร์ด้วยเทคนิค Slide culture โดยเตรียมอาหาร Yeast Extract Malt Extract Agar (YEME agar) สำหรับนำไปเพาะเชื้อ นำใบมีดหรือเข็มเขี่ยเชื้อตัดชิ้นวันนำไปวางบนแผ่นสไลด์ที่อยู่ในจานเพาะเชื้อ แล้วทำการถ่ายเชื้อโดยใช้เข็มเขี่ยเชื้อลงด้านข้างของชิ้นวันจนครบทั้ง 4 ด้าน จากนั้นคืบแผ่นกระจกปิดสไลด์ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ปิดทับลงบนชิ้นวัน เติมน้ำกลั่นที่ฆ่าเชื้อแล้วลงบนกระดาษทิชชูให้มีความชื้นทั่วแผ่น หลังจากนั้นพันปิดรอยต่อของจานเพาะเชื้อด้วยแผ่นพาราฟิล์ม (parafilm)

เพื่อให้ภายในงานเพาะเชื้อมีความชื้นและป้องกันน้ำระเหยออก แล้วนำไปบ่มเพาะเลี้ยงที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสจนกระทั่งเชื้อสร้างสปอร์ 7 - 14 วัน แล้วตรวจดูลักษณะเส้นใยและการสร้างสปอร์ด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (ลลิตา, 2554)

3.6.7 การศึกษาลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแอสคิโนมัยสิท

3.6.7.1. การย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม (ลลิตา, 2554)

นำเชื้อแอสคิโนมัยสิทจุดลงบนอาหาร skim milk บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 7 ถึง 14 วัน หากเชื้อสามารถย่อยสลายโปรตีนในอาหารได้จะเกิดบริเวณใสรอบโคโลนีของเชื้อให้บันทึกผลโดยการวัดเส้นผ่านศูนย์กลางของบริเวณใสที่เกิดขึ้นและให้เครื่องหมายดังนี้

- + หมายถึง เกิดบริเวณใสรอบโคโลนี เกิดการย่อยสลายโปรตีนในอาหาร
- หมายถึง ไม่เกิดบริเวณใสรอบโคโลนี ไม่เกิดการย่อยสลายโปรตีนในอาหาร

3.6.7.2. การย่อยสลายเจลาติน

เชื้อแอสคิโนมัยสิทลงในอาหาร Bouillon gelatin broth (Arai, 1975) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 - 14 วัน บันทึกผลโดยการนำหลอดไปบ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที หากเชื้อสามารถย่อยเจลาตินในอาหารได้ อาหารจะเปลี่ยนเป็นอาหารเหลวให้บันทึกผลเป็นบวกและหากไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงให้บันทึกผลเป็นลบคือไม่สามารถย่อยสลายเจลาตินได้ โดยให้เครื่องหมายดังนี้

- + หมายถึง อาหารเหลวหลังบ่มที่ 4 องศาเซลเซียส เกิดการย่อยสลายเจลาตินในอาหาร
- หมายถึง ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่เกิดการย่อยสลายเจลาตินในอาหาร

3.6.7.3. การย่อยสลายแป้ง

เตรียมอาหาร ISP 4 แล้วนำเชื้อแอสคิโนมัยสิทมาขีดบนอาหาร (Shirling & gottlieb, 1966) มีแป้งเป็นแหล่งคาร์บอน บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 - 14 วัน นำสารละลายไอโอดีนมาราดบนผิวหน้าอาหาร หากเชื้อสามารถย่อยสลายแป้งในอาหารได้จะเกิดบริเวณใสรอบโคโลนีให้บันทึกผลเป็นบวกและหากไม่เกิดบริเวณใสให้บันทึกผลเป็นลบคือไม่สามารถย่อยสลายแป้งได้ (ลลิตา, 2554) โดยให้เครื่องหมายดังนี้

- + หมายถึง เกิดบริเวณใสรอบโคโลนี เกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร
- หมายถึง ไม่เกิดบริเวณใสรอบโคโลนี ไม่เกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร
- w หมายถึง เกิดบริเวณใสรอบโคโลนีเล็กน้อย เกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.7.4. การศึกษาความสามารถในการหมักน้ำตาล (Mary et al.,1967)

เชื้อเชื้อแอกติโนมัยสีทบริสุทธิ์ 1 ลูบ ลงในอาหาร Phenol Red broth ที่มีน้ำตาลที่ต้องการทดสอบหลอดละ 1 ชนิด ได้แก่ กลูโคส, แลคโตส, ซูโครส, โซโลส และแมนนิทอล ที่มีหลอดดักแก๊ส (durham tube) อยู่ภายในหลอดอาหาร จากนั้นนำไปหมักที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 7 - 14 วัน ตรวจผลการทดสอบ โดยเทียบกับหลอดควบคุม (control) ที่ไม่มีเชื้อแอกติโนมัยสีทใด ๆ ในอาหาร หากหลอดอาหารเปลี่ยนสีจากสีแดงเป็นสีเหลืองแสดงว่าเชื้อแอกติโนมัยสีทสามารถหมักน้ำตาลและเกิดการขึ้น และสังเกตภายในหลอดดักแก๊ส ถ้ามีแก๊สในหลอดดักแก๊สแสดงว่าเชื้อเกิดแก๊สในกระบวนการเมตาบอลิซึม โดยให้เครื่องหมายดังนี้

A คือ Acid = เกิดการหมักน้ำตาล มีการเปลี่ยนสีของอาหารจากสีแดงเป็นสีเหลือง

K คือ Alkaline = ไม่เกิดการหมักน้ำตาล

w คือ weakly = เกิดการหมักน้ำตาลเพียงเล็กน้อย มีการเปลี่ยนสีของอาหารจากสีแดงเป็นสีส้ม

+ = เกิดการสร้างแก๊ส

- = ไม่เกิดการสร้างแก๊ส

3.6.7.5. การศึกษาความสามารถในการสร้างเอนไซม์อะไมเลส

หัดสารไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ความเข้มข้น 3% ลงบนแผ่นสไลด์เปล่า เชื้อเชื้อแอกติโนมัยสีท และลงบนหัดสาร สังเกตการเกิดฟองฟู ให้ผลเป็นบวก สังเกตระดับความแรง การเกิดฟองและหากไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงบันทึกผลเป็นลบ (ธนากร และ บวรศักดิ์, 2554) โดยให้เครื่องหมายดังนี้ (+++): เกิดฟองฟูอย่างรุนแรง, (++): เกิดฟองฟู, (+): เกิดฟองฟูเพียงเล็กน้อย, (-): ไม่เกิดปฏิกิริยา

3.6.7.6. การศึกษาความสามารถในการสร้างเอนไซม์ออกซิเดส

เชื้อเชื้อแอกติโนมัยสีท และลงบนสไลด์ หัดสารละลาย 1% Tetramethyl-p-phenylenediamine (TPD) ลงบนเชื้อ สังเกตการเปลี่ยนของสารทันที หากเปลี่ยนเป็นสีสารละลายเป็นสีม่วงบันทึกผลเป็นบวกและหากไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงบันทึกผลเป็นลบ (ธนากร และ บวรศักดิ์, 2554) โดยให้เครื่องหมายดังนี้

+ หมายถึง เกิดการเปลี่ยนของสารทดสอบ เกิดการสังเคราะห์เอนไซม์

- หมายถึง ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่เกิดการสังเคราะห์เอนไซม์

3.6.8 การศึกษาการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทในอาหาร ISP 2 ที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์

ความเข้มข้นร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 (Roshan et al., 2013) ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำเชื้อแอสเพอร์จิลลินที่คัดแยกได้จากข้อ 3.6.4 มาศึกษาในระดับความเข้มข้นของเกลือที่เหมาะสมที่สุดในการเจริญของเชื้อที่แยกได้จากดินนาเกลือโดยนำโคโลนีเดี่ยวที่ได้มาเพาะเลี้ยงบนอาหาร ISP 2 ที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 จากนั้นนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส นาน 14 วัน และตรวจดูการเจริญของเชื้อ

3.6.9 การทดสอบการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ (Pre-test) (Waskman, 1940)

ทำการคัดเลือกเชื้อแอสเพอร์จิลลินที่สามารถสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพในการยับยั้งจุลินทรีย์ก่อโรคทั้ง 6 ชนิดซึ่งได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 และ *Candida albicans* ATCC 10231 ด้วยวิธี agar cross streak method โดยการนำเชื้อแอสเพอร์จิลลินมาขีดลากเป็นเส้นยาวบนอาหาร ISP 2 แล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน จากนั้นนำจุลินทรีย์ที่ใช้ทดสอบฤทธิ์การยับยั้งทั้ง 6 ชนิดมาขีดตั้งฉากกับแอสเพอร์จิลลิน แล้วนำไปบ่มที่ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 1 วัน ตรวจสอบการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบได้จากการเกิดบริเวณยับยั้ง (inhibition zone) ระหว่างโคโลนีของแอสเพอร์จิลลินและเชื้อทดสอบ

3.6.10 การทดสอบการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion (Klanbut et al., 2018)

3.6.10.1. การเตรียมหัวเชื้อและการเพาะเลี้ยงแอสเพอร์จิลลิน

ทำการเชื่อมสปอร์ของเชื้อแอสเพอร์จิลลินมาจำนวน 1 ลูก ลงในอาหารเหลว Yeast extract Malt extract (YEME) ที่มีการเติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ความเข้มข้นร้อยละ 0 และ 1 ตามที่ศึกษาจากข้อ 3.6.8 ปริมาตร 100 มิลลิลิตร จำนวน 2 ฟลาस्क ค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 7.2 บ่มในสภาวะเขย่าที่ความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 วัน จากนั้นทำการเติม 0.1% CaCO₃ ปริมาตร 1 มิลลิลิตร บ่มในสภาวะเขย่าความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 วัน

3.6.10.2. การสกัดสารเมตาบอไลต์ทุติยภูมิจากแอสเพอร์จิลลิน

นำน้ำหมักเชื้อแอสเพอร์จิลลินจากข้อ 3.6.10.1 มาทำการกรองด้วยกระดาษกรอง Whatman no. 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 90 มิลลิเมตร เพื่อแยกเอาเส้นใยของเชื้อแอสเพอร์จิลลินและอาหารออกจากกัน จากนั้นนำน้ำหมักส่วนที่ปราศจากเส้นใยมาทำการสกัด โดยใช้ตัวทำไม่วากรัมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละลาย-อินทรีย์ คือ เอทิลอะซิเตท โดยทำการเติมเอทิลอะซิเตทลงไปในส่วน 1:1 (V/V) จากนั้นทำการพลิกกลับไปมาเพื่อให้เฟสบนของเอทิลอะซิเตทที่มีสารมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ออกจากเฟสน้ำ สำหรับเฟสของน้ำปล่อยทิ้ง โดยขั้นตอนนี้จะทำการพลิกกลับไปมา 3 รอบ จากนั้นนำเฟสของเอทิลอะซิเตทนำไปประเหยให้แห้งภายใต้การลดความดันด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศ จะทำให้ได้สารสกัดหยาบในชั้นเอทิลอะซิเตท จากนั้นนำสารสกัดที่ได้ไปทำการทดสอบฤทธิ์ทางชีวภาพ สำหรับเซลล์และเส้นใยที่ติดอยู่บนกระดาษกรองทำการล้างด้วยเมทานอล 50 มิลลิลิตร แล้วนำไปบ่มต่อในสภาวะเขย่า 200 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 วัน จากนั้นนำน้ำหมักเชื้อแอสคิโนมัยซีที่ได้นำมาทำการกรองด้วยกระดาษกรอง Whatman no. 1 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 90 มิลลิเมตร เพื่อแยกเอาเส้นใยของเชื้อแอสคิโนมัยซีและอาหารเหลวออกจากกัน จากนั้นนำไปประเหยให้แห้งภายใต้การลดความดันด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศจะทำให้ได้สารสกัดหยาบในชั้นเมทานอล แล้วนำสารสกัดที่ได้ไปทำการทดสอบการออกฤทธิ์ทางชีวภาพต่อไป

3.6.10.3. การเตรียมเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ

จุลินทรีย์ก่อโรคทั้ง 6 ชนิดซึ่งได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 เลี้ยงบนอาหาร Muller-Hinton broth (MHA) และ *Candida albicans* ATCC 10231 เลี้ยงบนอาหาร Sabouraud's agar (SDA) บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง นำเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบผสมกับเกลือโซเดียมคลอไรด์ 0.85% เพื่อปรับความขุ่นเท่ากับสารละลายมาตรฐานแมคฟาแลนหมายเลข 0.5 (0.5 McFarland Standard) ซึ่งจะมีจำนวนเซลล์โดยประมาณ 1.0×10^8 CFU/ml

3.6.10.4. การทดสอบฤทธิ์ยับยั้งโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion

ไม้พินสำลีที่ปราศจากเชื้อจุ่มลงในสารละลายเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบที่เตรียมในข้อ 3.6.10.3. มา swab ลงบนผิวหน้าอาหาร Muller-Hinton broth (MHA) และ Sabouraud's agar (SDA) ด้วยวิธี aseptic technique ในการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์จะใช้เมทานอลเป็นตัวทำลายในการเจือจางสารสกัดหยาบและใช้เป็นตัวควบคุมเชิงลบ (negative control) ยาปฏิชีวนะ Kanamycin จะใช้เป็นตัวควบคุมเชิงบวก (Positive control)

เตรียมแผ่นดิสก์ ขนาด 6 มิลลิเมตรวางบนจานเพราะเลี้ยงเชื้อที่ปราศจากเชื้อ บรรจุสารละลายของสารสกัดหยาบในปริมาตร 20 ไมโครลิตร ลงในแผ่นดิสก์ที่เตรียมไว้ รอจนแห้ง จากนั้นนำไปวางบนผิวหน้าอาหารที่มีการทาเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบเอาไว้ นำไปบ่มที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ตรวจสอบผลโดยวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของบริเวณใส (clear zone) ที่เกิดขึ้นในหน่วยมิลลิเมตร ด้วยเวอร์เนียร์คาลิเปอร์ (ลิลิตา, 2554)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 การคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยสีท

จากการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือแบบสุ่ม จำนวน 20 จุด ดังรูปที่ 4.1 - 4.8 ในวันที่ 15 มกราคม 2562 จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ จังหวัดสมุทรสงคราม (13.417300 °N, 100.027311 °W) ในเดือนพฤศจิกายนจะมีการสูบน้ำทะเลมาเก็บไว้ในบ่อเก็บ เมื่อฝนทิ้งช่วงก็จะเริ่มวิดน้ำทะเลเข้ามาขังใน นาวัง หรือ นาขัง ซึ่งเป็นแปลงที่ใช้เก็บน้ำทะเลเพื่อใช้ผลิตเกลือตลอดฤดูกาลทำนาเกลือ โดยน้ำทะเลที่ขังไว้ชานนาเกลือจะเรียกว่า น้ำอ่อน น้ำอ่อนจะไหลตามช่องทาง (ช่องทางไหลระหว่างนา) หรือ ราน้ำอ่อน จากนาวังเข้าสู่ นาตาก ซึ่งมีอยู่มากกว่านาส่วนอื่น ๆ ทำหน้าที่ดักสิ่งสกปรกและเศษตะกอนให้ตกลงมาในนาก็ก่อนปล่อยน้ำเค็มไปยังนารองเชื้อ และ นาเชื้อ ผ่านราน้ำแก่ เพื่อให้เกลือจับตกผลึกและเพิ่มระดับความเค็มเป็น 20 – 24 ดีกรี ระหว่างรอชานนาเกลือจะทำการปรับพื้นนาให้แน่นป้องกันพื้นนาแยกเป็นรอยร้าว จากนั้นในช่วงเดือนมกราคมหรือระยะที่ฝนทิ้งช่วงอีกครั้งก็จะเริ่มปล่อยน้ำเค็มเข้าสู่ นาปรัง เป็นแปลงที่น้ำเค็มเข้มข้นจนตกผลึกเป็นเม็ดเกลือ (บุญปรอด, 2562) ทำให้ลักษณะของตัวอย่างดินที่ทำการเก็บตัวอย่างนั้นมีตั้งแต่ ดินเหนียว ดินทราย และ ดินโคลน โดยลักษณะของดินนั้นแตกต่างกันตามนาเกลือต่าง ๆ ดังแสดงในภาคผนวก ง

รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่างนาปรัง จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

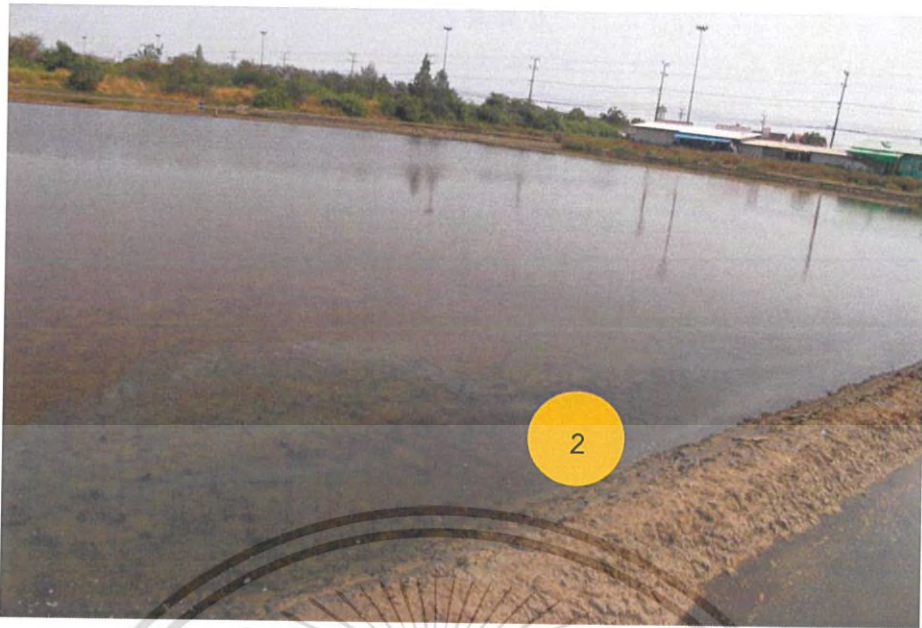

รูปที่ 4.2 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่างน้ำปรัง และ บริเวณคั่นนาปรัง จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ 4.3 แสดงการเก็บตัวอย่างดินนาปรัง จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นารองเชื้อ จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ 4.5 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นาเชื้อ จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.6 บริเวณยุงเก็บเกลือ จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ 4.7 (ซ้าย) ซ้ำแดดนาเกลือ และ (ขวา) นาตากจากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

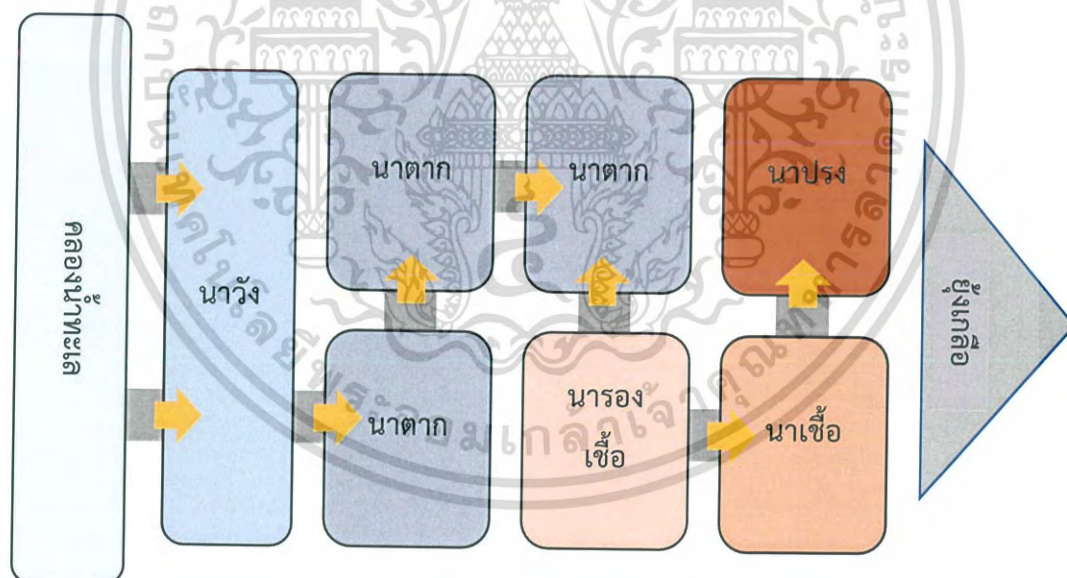

รูปที่ 4.8 (ซ้าย) เก็บตัวอย่างดินรางน้ำอ่อน (ขวา) เก็บตัวอย่างดินบริเวณรางน้ำแก่ จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 แสดงลักษณะจุดเก็บตัวอย่าง นาปรัง จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

รูปที่ 4.10 แสดงแผนผังนาเกลือของ โรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำตัวอย่างดินมาทำการคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทจนได้เชื้อบริสุทธิ์ตามวิธีการที่ 3.7.4 และกำหนดหมายเลขไอโซเลทของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่บริสุทธิ์ดังตารางที่ 4.1 ซึ่งอาหารเลี้ยงเชื้อที่สามารถแยกแอกติโนมัยสีทได้มากที่สุดคือ อาหาร ZSSE agar ที่เติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 - 3 โดยในน้ำทะเลนั้นจะมีความเข้มข้นของเกลือละลายอยู่ 35 กรัมในน้ำทะเล 1 ลิตร (3.5 เปอร์เซ็นต์)(ดวงกมล, 2540) ผู้ทำการทดลองจึงเลือกใช้ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์สูงสุดที่ร้อยละ 3 ในการคัดแยกแอกติโนมัยสีท ซึ่งแอกติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินเค็มสามารถเจริญในอาหารที่เติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ได้สูงสุดถึงร้อยละ 3 (Chen *et al.*, 2008) Hamaki *et al.* (2005) ทำการทดลองเลี้ยงเชื้อแอกติโนมัยสีทบนอาหารที่หลากหลายพบว่า อาหาร ZSSE agar ให้ผลการเจริญได้ดีที่สุด และอาหาร ZSSE agar ทำให้พบเชื้อแอกติโนมัยสีทได้ง่ายยิ่งขึ้น (Zhang *et al.*, 2011) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในครั้งนี้

ตารางที่ 4.1 หมายเลขไอโซเลทที่คัดแยกได้ 35 ไอโซเลท จากการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือ 20 จุด

จุดที่	จุดเก็บตัวอย่าง	จำนวนไอโซเลท	หมายเลขไอโซเลท
1	นาปรัง	2	SMK01011, SMK02011
2	นารองเชื้อ	4	SMK03021, SMK04021, SMK05021, SMK06021
3	นาเชื้อ	2	SMK07031, SMK31031
4	รางน้ำแกล่	3	SMK08042, SMK09042, SMK32042
5	รางน้ำอ่อน	2	SMK10051, SMK11051,
6	นาตาก	3	SMK12061, SMK13061, SMK14061
7	นาเชื้อ	3	SMK15072, SMK16072, SMK35071
8	นาปรัง	1	SMK17081
9	นาปรัง	1	SMK18091
10	นาปรัง	2	SMK19101, SMK20101
11	นาปรัง	1	SMK21111
12	นาปรัง	1	SMK22121
13	คั่นนาปรัง	5	SMK23131, SMK24131, SMK25132, SMK33131, SMK34131
14	นาปรัง	-	-
15	นาปรัง	2	SMK26151, SMK27151

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 หมายเลขไอโซเลทที่คัดแยกได้ 35 ไอโซเลท จากการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือ 20 จุด (ต่อ)

จุดที่	จุดเก็บตัวอย่าง	จำนวนไอโซเลท	หมายเลขไอโซเลท
16	ยุงเกลือ	1	SMK28161
17	ยุงเกลือ	1	SMK29171
18	ดินภู่านาเกลือ	-	-
19	ซีแตटनाเกลือ	-	-
20	นาปรัง	1	SMK30201

***หมายเหตุ หมายเลขหลักที่หนึ่ง คือ ลำดับของเชื้อแอคติโนมัยซีทที่คัดแยกได้
หมายเลขหลักที่สอง คือ ตำแหน่งของตัวอย่างดินที่แยกได้
หมายเลขหลักที่สาม คือ ระดับความเจือจางที่แยกได้

4.2 ค่าความเป็นกรด-ด่างของดินตัวอย่าง

จากการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือ โรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2562 ซึ่งเป็นช่วงที่สภาพดินจะมีความเค็ม เนื่องจากเป็นช่วงที่มีดอกเกลือเกิดขึ้น และมีการทำการตากผลึกเกลือ ลักษณะดินเป็นดินเหนียว ดินทราย และดินโคลน มีการเก็บตัวอย่างดินจากจุดต่าง ๆ ในบริเวณนาเกลือได้ทั้งหมด 20 จุด นำมาหาคุณสมบัติทางกายภาพของตัวอย่างดิน ตามวิธีการที่ 3.6.3 พบว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง ได้ผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงคุณสมบัติทางกายภาพของตัวอย่างดินทั้ง 20 จุด

จุดที่	จุดเก็บตัวอย่าง	ค่าความเป็นกรด-ด่าง	จุดที่	จุดเก็บตัวอย่าง	ค่าความเป็นกรด-ด่าง
1	นาปรัง	7.47	11	นาปรัง	7.70
2	นารองเชื้อ	7.80	12	นาปรัง	7.27
3	นาเชื้อ	7.67	13	คันทนาปรัง	7.53
4	รางน้ำแก่	8.37	14	นาปรัง	7.70
5	รางน้ำอ่อน	8.13	15	นาปรัง	7.90
6	นาตาก	8.03	16	ยุงเกลือ	7.90
7	นาเชื้อ	7.60	17	ยุงเกลือ	7.97
8	นาปรัง	8.07	18	ดินภู่านาเกลือ (นาปรัง)	8.17
9	นาปรัง	7.23	19	ซีแตटनाเกลือ	6.93
10	นาปรัง	7.60	20	นาปรัง	7.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Lacey (2009) ทำการศึกษาการคัดแยกแอคติโนมัยสีทจากดินเค็มพบว่าค่าความเป็นกรด-ด่าง ที่เหมาะสมกับการเจริญของแอคติโนมัยสีทเท่ากับ 8 โดยผลค่าความเป็นกรด-ด่างในตัวอย่างดินนาเกลือทั้ง 20 จุด แสดงผลอยู่ในช่วง 6.93 – 8.37 ซึ่งในตัวอย่างชี้แดดนาเกลือที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำเท่ากับ 6.93 จึงไม่พบแอคติโนมัยสีทในการทดลองนี้ และช่วงที่พบแอคติโนมัยสีทจะอยู่ในช่วงค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 7.0-8.0 จากงานวิจัยของ นฤมล (2550) กล่าวว่าโดยปกติแอคติโนมัยสีทจะเจริญบนผิวดินที่ไม่ลึกไปกว่า 4 เซนติเมตร ในดินที่มีสภาพเป็นด่าง เช่น ในดินที่มีค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 6.5 - 8 จะมีจำนวนสูงสุดถึง 95 เปอร์เซ็นต์ของจุลินทรีย์ทั้งหมด

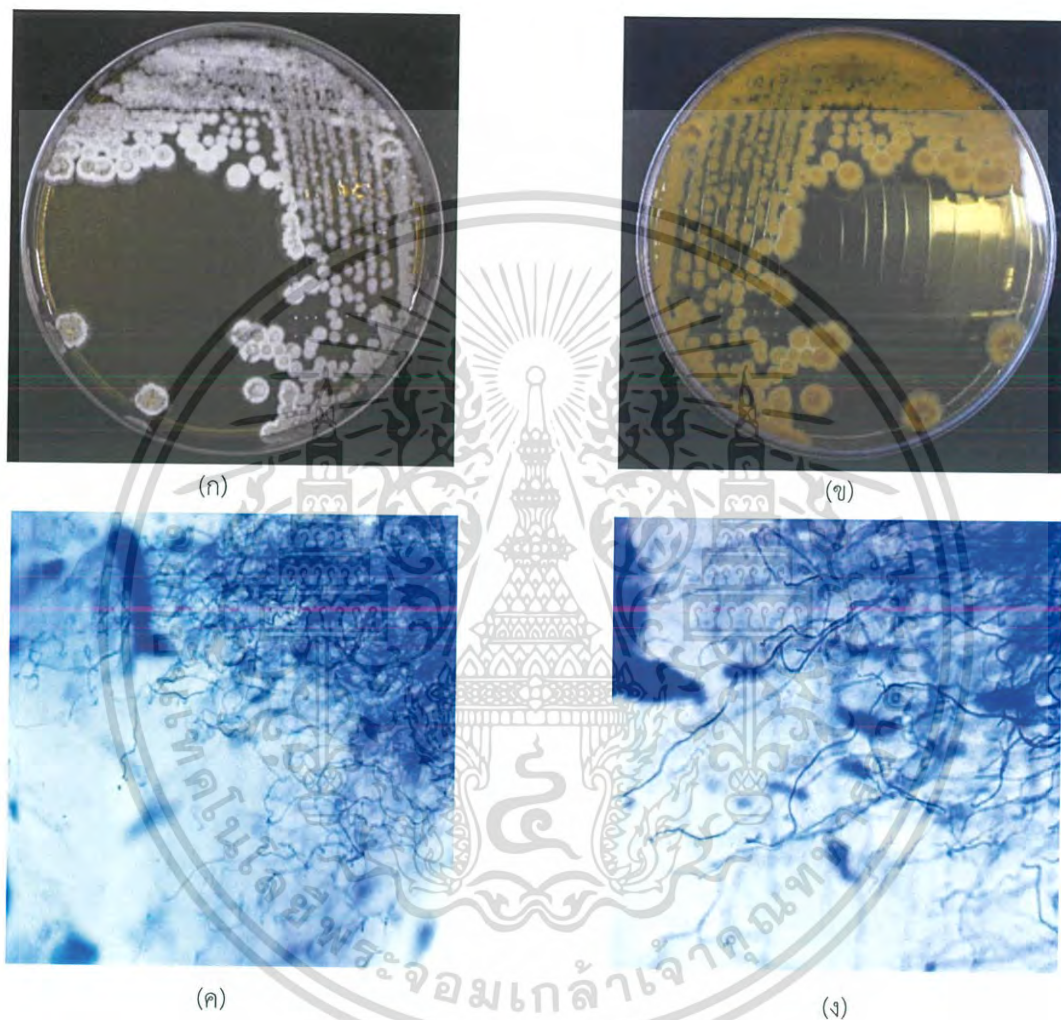
4.3 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่คัดแยกได้จากดินนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

4.3.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแอคติโนมัยสีท

จากการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือจากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2562 นำตัวอย่างมาทำการเจือจางที่ระดับความเจือจาง 10^{-1} , 10^{-2} และ 10^{-3} ทำการเกลี่ยสารละลายตัวอย่างลงบนผิวหน้าอาหาร Starch casein agar (SCA) และอาหาร ZSSE agar ที่เสริมด้วยเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 – 3 และเติม cycloheximide ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ปริมาณ 0.1 มิลลิลิตรต่ออาหาร 100 มิลลิลิตร บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7-14 วัน พบว่าสามารถคัดแยกแอคติโนมัยสีทจากตัวอย่างดิน 20 จุดได้จำนวน 35 ไอโซเลท และศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแอคติโนมัยสีทโดยสังเกตสีและรงควัตถุของโคโลนีที่เจริญบนผิวอาหารและใต้ผิวอาหาร โดยเปรียบเทียบกับระบบสีมาตรฐาน The NBS/ISCC Color system และสังเกตลักษณะของเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium) เส้นใยอากาศ (Aerial mycelium) บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) และศึกษาลักษณะของสปอร์ด้วยเทคนิค Slide culture

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.1 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK01011 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Deep orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Strong orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

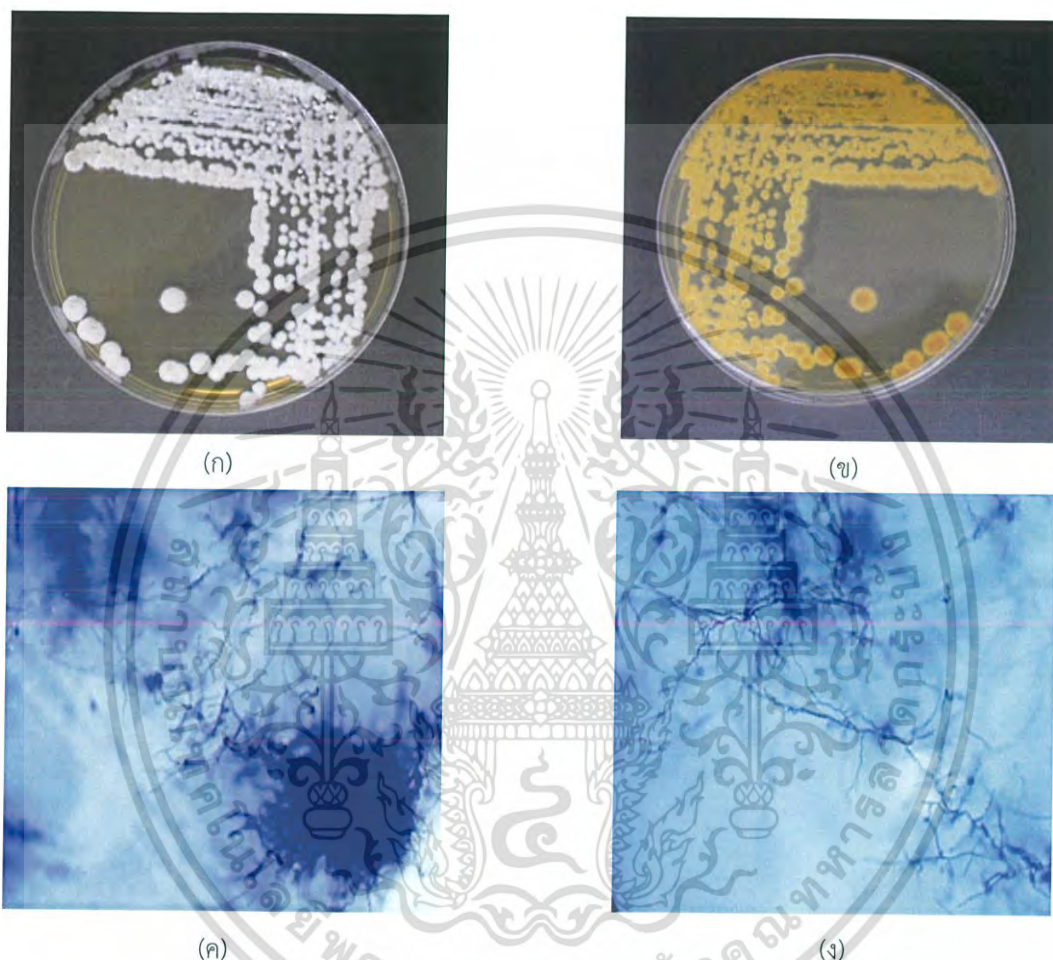
รูปที่ 4.11 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK01011 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.2 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK02011 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Strong yellow และมีการสร้างสปอร์สี Pinkish gray มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรงและมีการโค้งงอ (Rectiflexibiles)

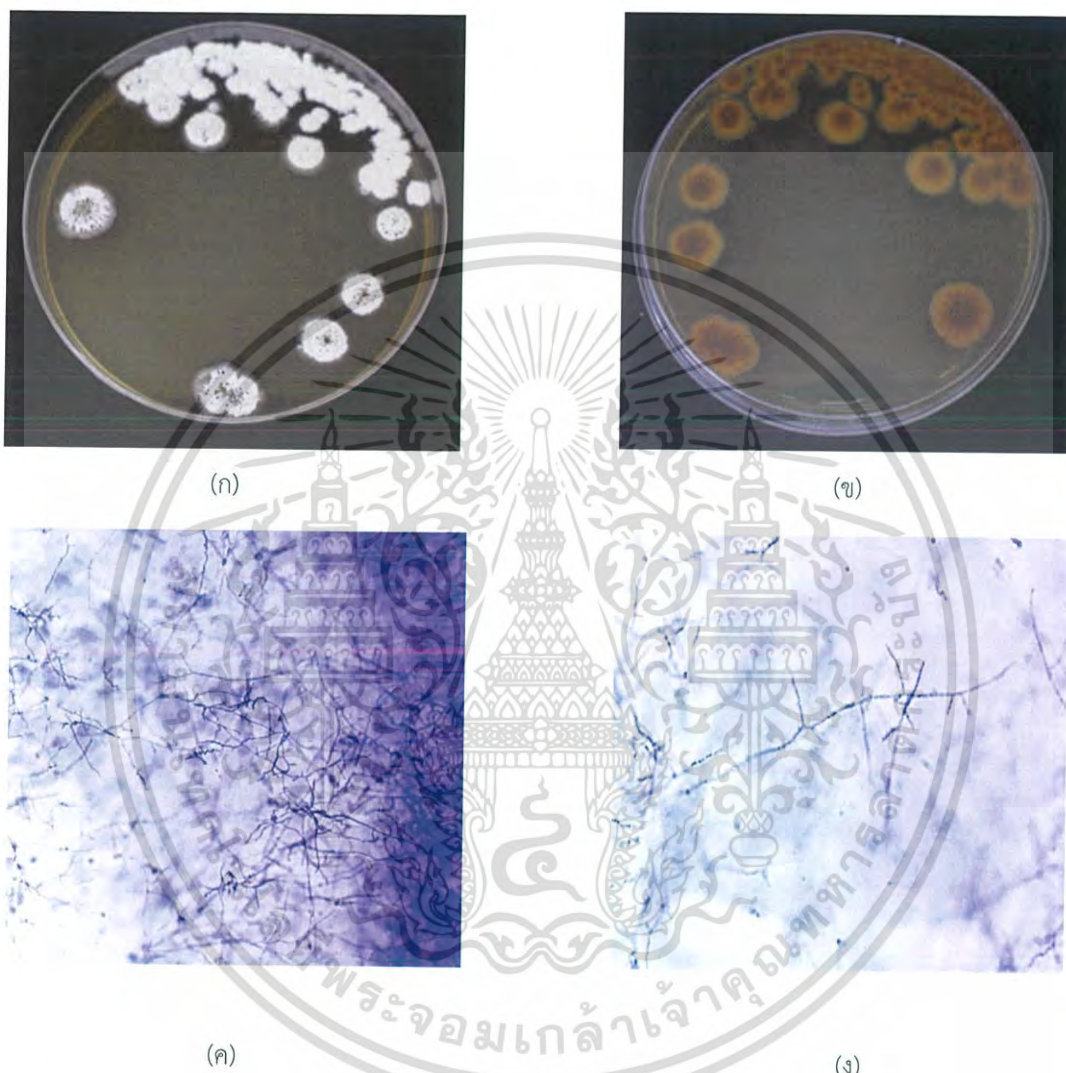

รูปที่ 4.12 แสดงลักษณะโคเลนิของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK02011 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.3 เชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK03021 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Deep brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Brownish orange และมีการสร้างสปอร์สี Yellowish white ต่อกันเป็นสายยาว (polysporous) มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรงและมีการ โค้งงอ (Rectiflexibles)

รูปที่ 4.13 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK03021 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

(ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)

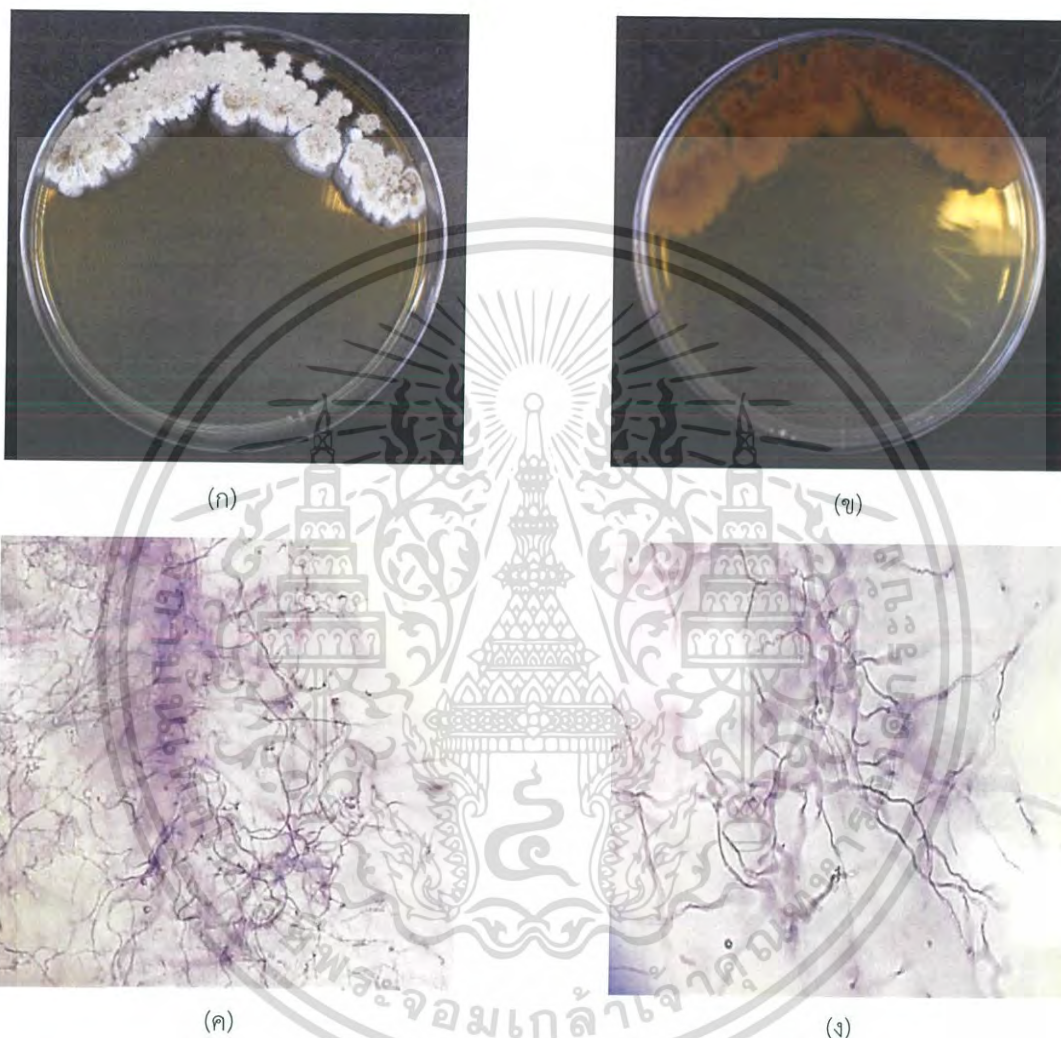
(ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)

(ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า

(ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.4 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK04021 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Brownish orange สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Light yellowish brown เป็นสปอร์แบบเดี่ยว (monosporous) ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

รูปที่ 4.14 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK04021 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

(ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)

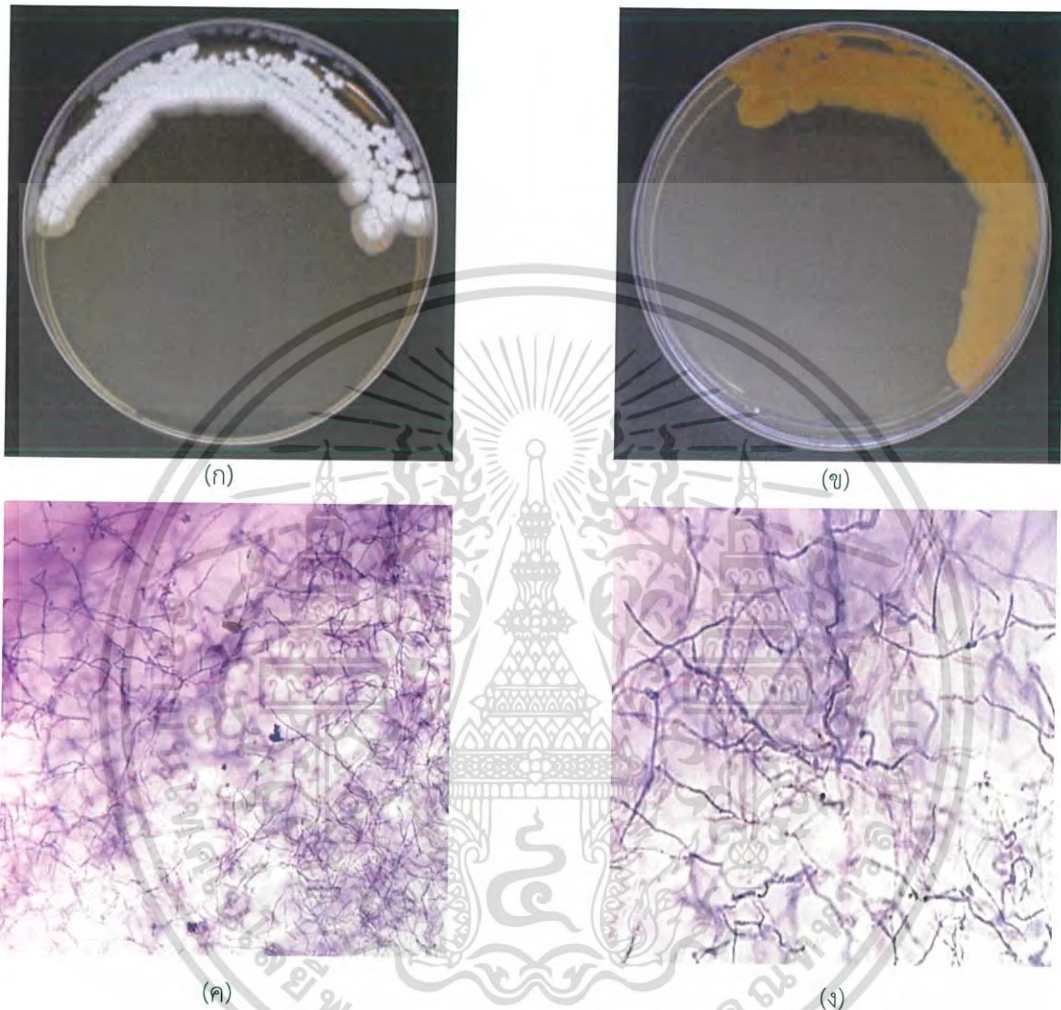
(ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)

(ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า

(ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.5 เชื้อแอสโตโมยีสท์ไอโซเลท SMK05021 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Strong orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และจะมีการสร้างสปอร์สี White เส้นสายสปอร์มีลักษณะเป็นตะขอ หรือห่วงปลายเปิด (Retinaculiaperti)

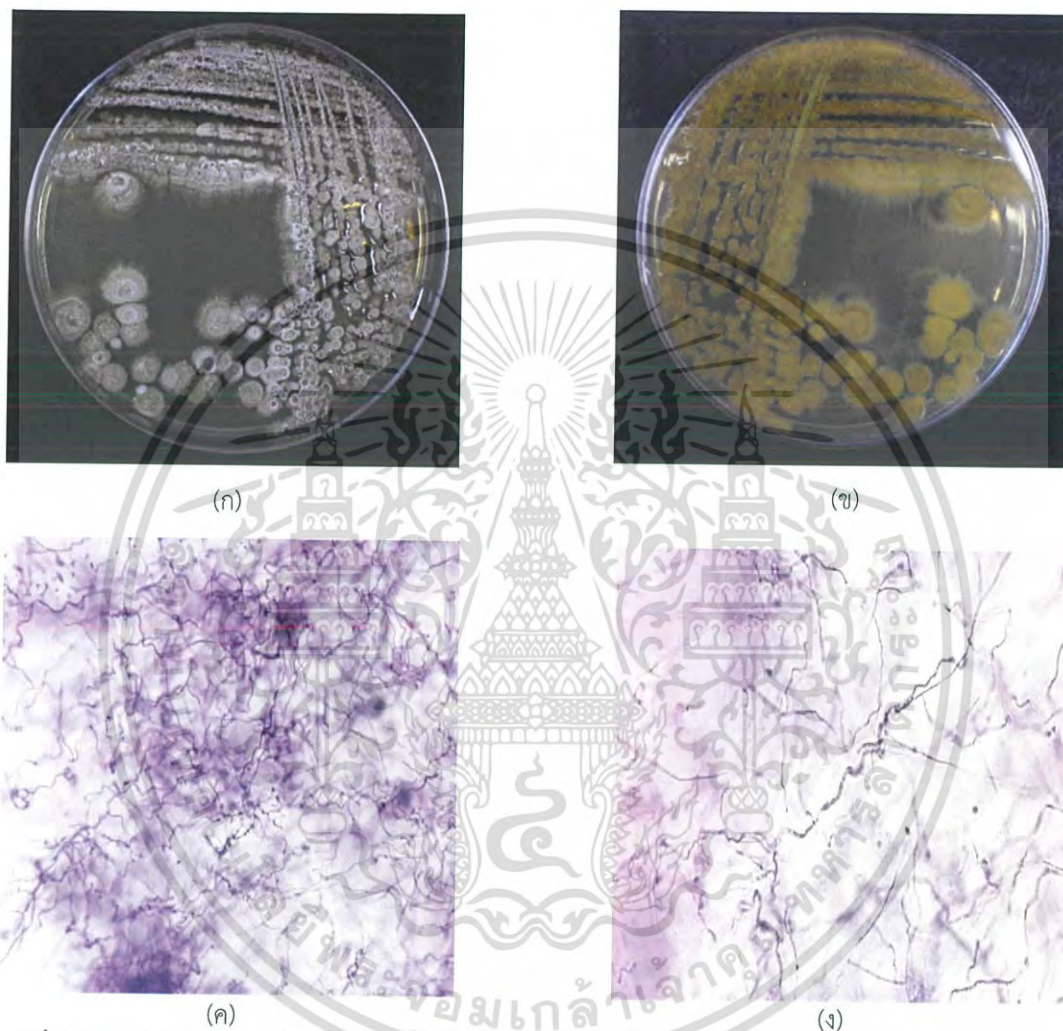
รูปที่ 4.15 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโมยีสท์ไอโซเลท SMK05021 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.6 เชื้อแอสโตโมนัสที่ไอโซเลท SMK06021 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate olive สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light yellow และมีการสร้างสปอร์สี Light grayish olive เส้นสายสปอร์มีการบิดเป็นเกลียว

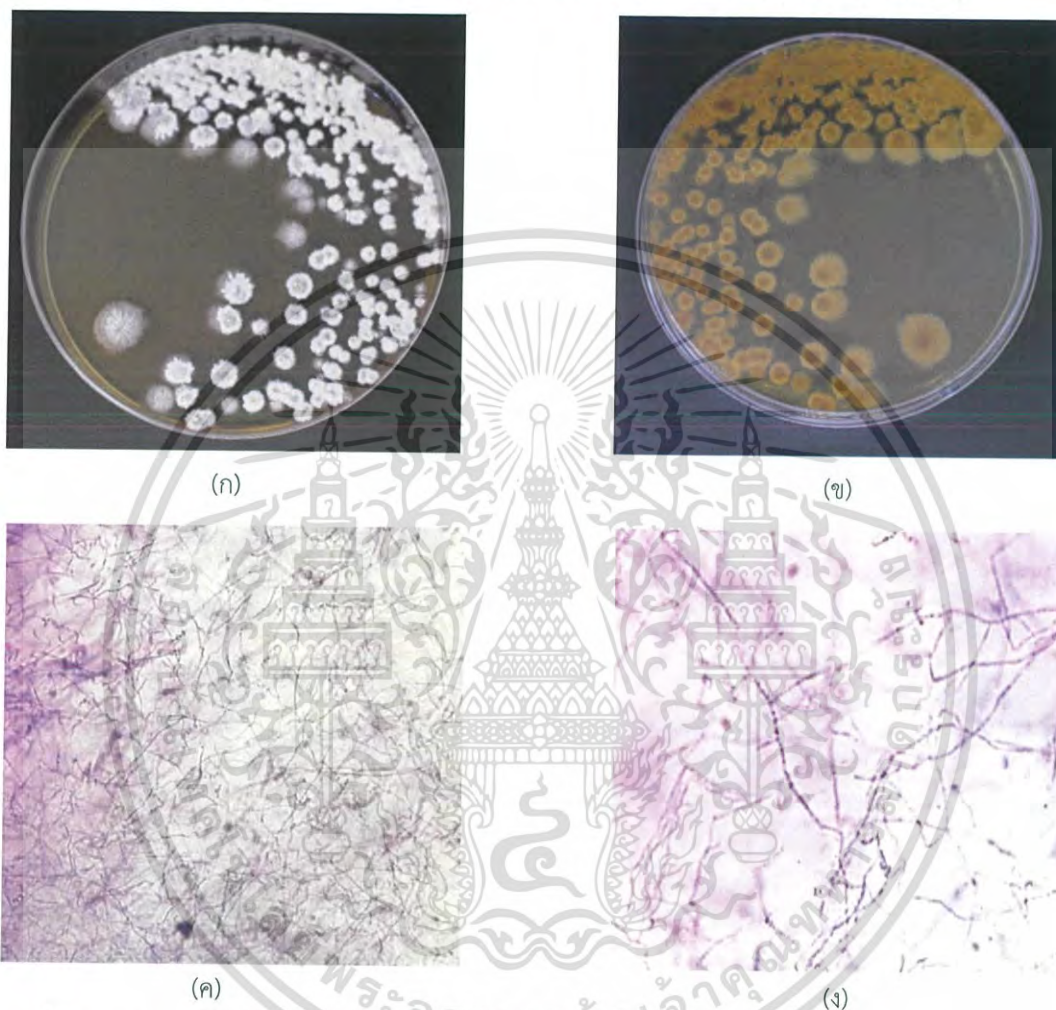

รูปที่ 4.16 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโมนัสที่ไอโซเลท SMK06021 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.7 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK07031 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Yellowish white มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

รูปที่ 4.17 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK07031 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

(ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)

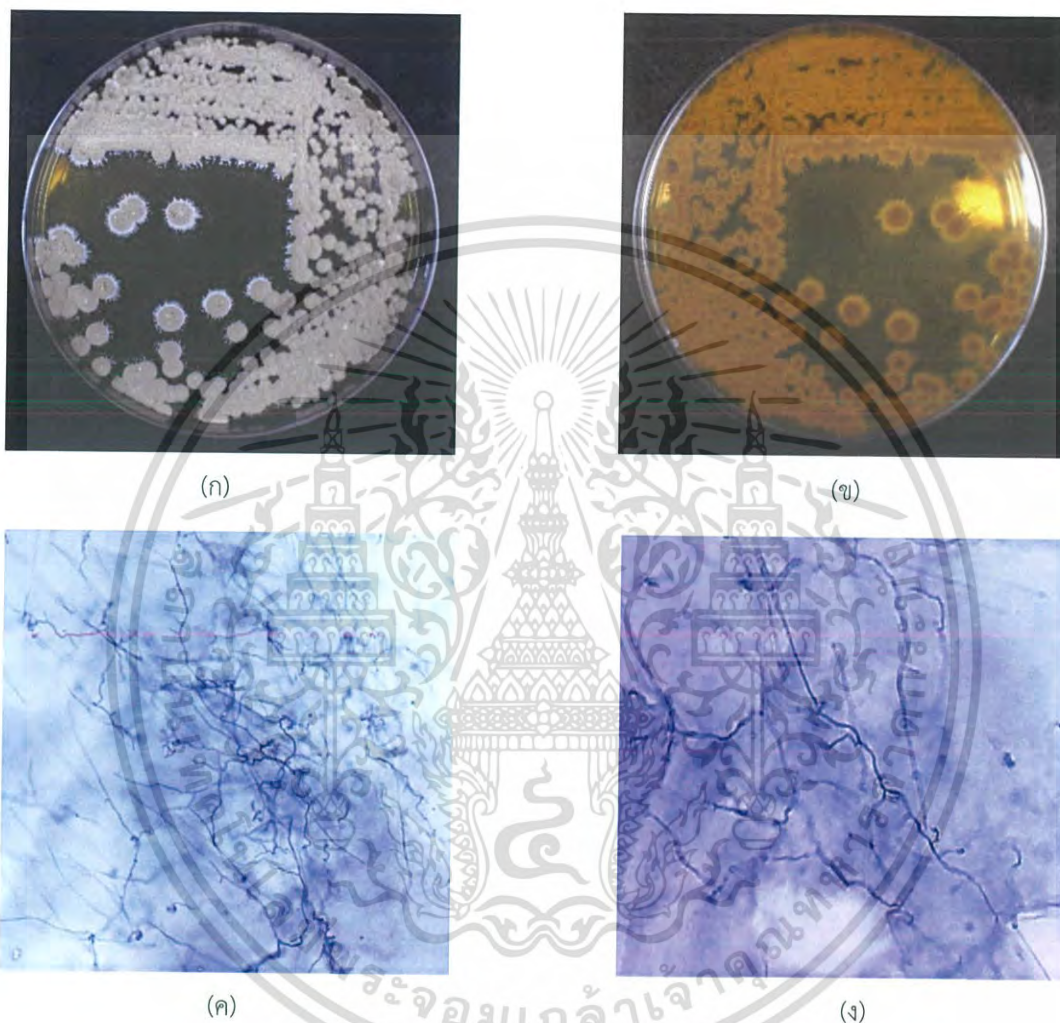
(ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)

(ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า

(ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

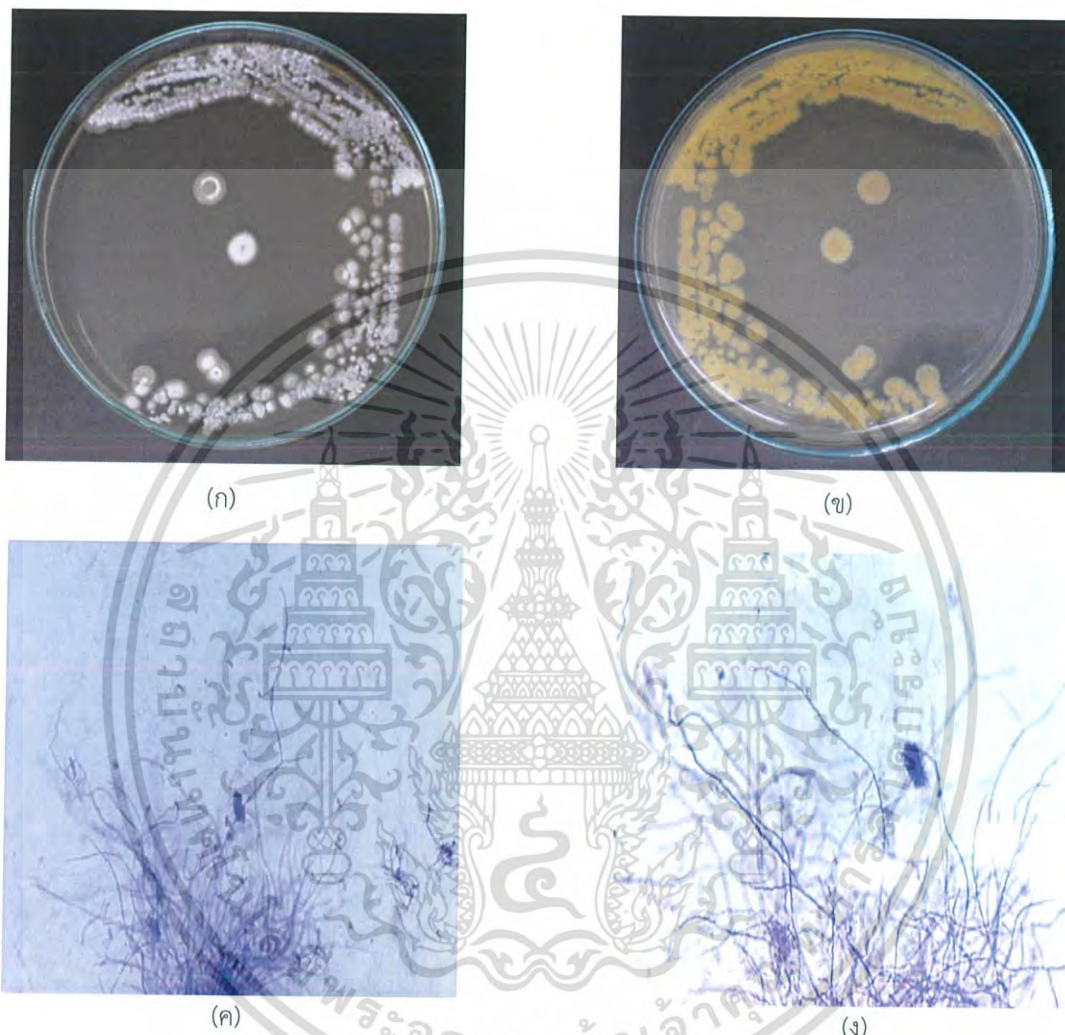
4.3.1.8 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK08042 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Moderate orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Light yellowish brown เส้นสายสปอร์มีลักษณะเป็นตะขอ หรือห่วงปลายเปิด (Retinaculiaperti)

รูปที่ 4.18 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK08042 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)
 (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
 (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
 (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
 (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.9 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK09042 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Dark Yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Strong yellow และมีการสร้างสปอร์สี Grayish green มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibiles)

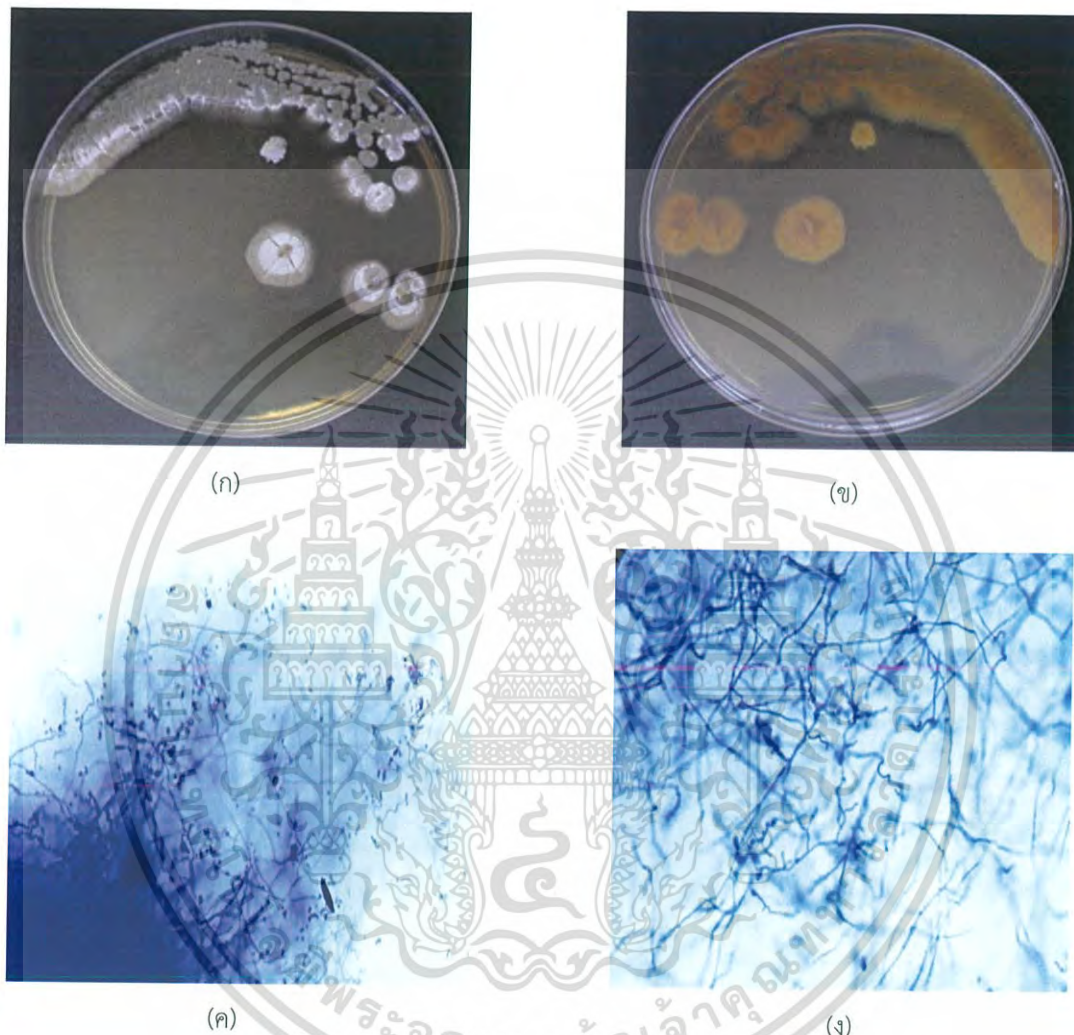
รูปที่ 4.19 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK09042 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.10 เชื้อแอสโตมัยซีทไอโซเลท SMK10051 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Grayish green สร้างเส้นใยอาหารสี Deep yellowish brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Dark orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Medium gray เป็นสายตรง ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

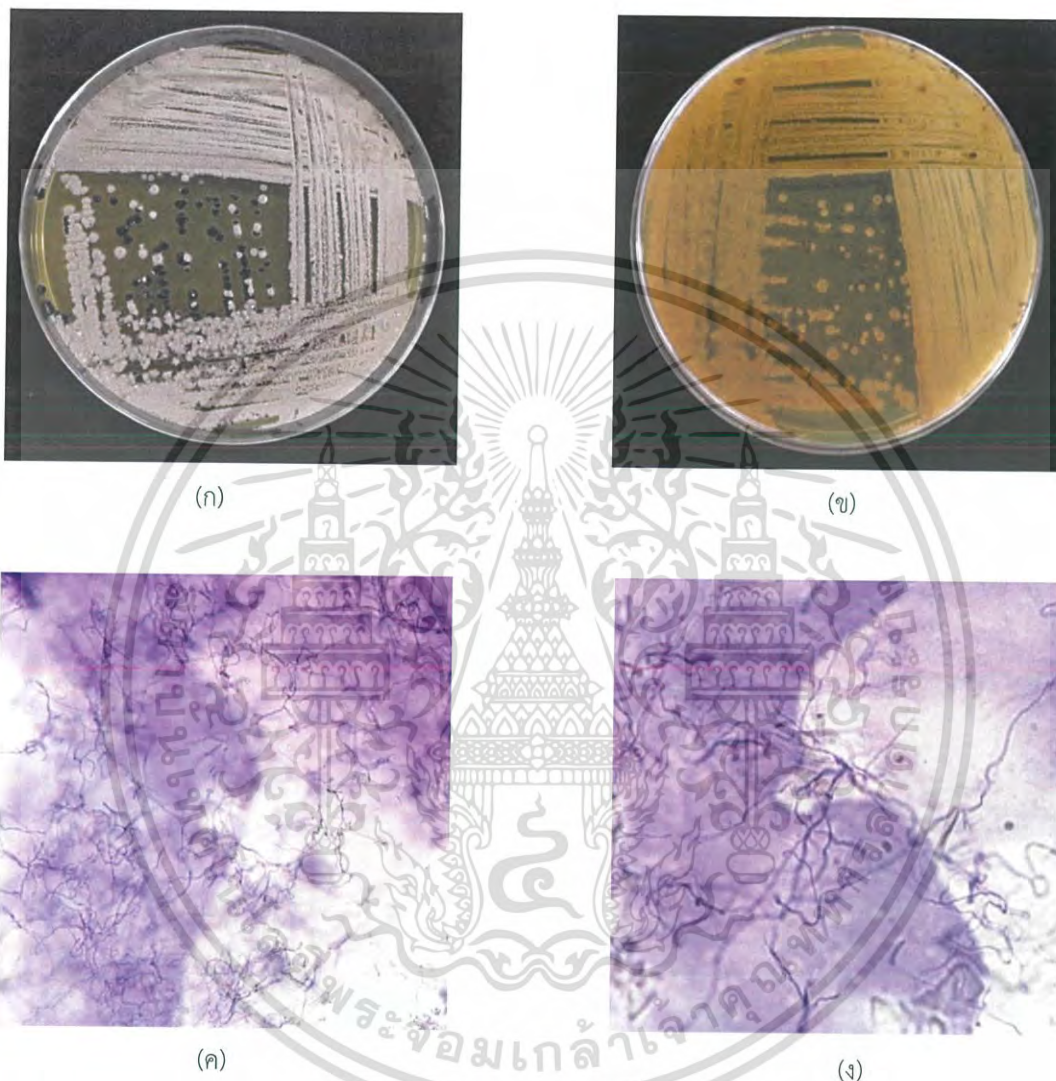
รูปที่ 4.20 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตมัยซีทไอโซเลท SMK10051 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.11 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK11051 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Blackish purple สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate olive สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Brilliant yellow และมีการสร้างสปอร์สี Purplish gray ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

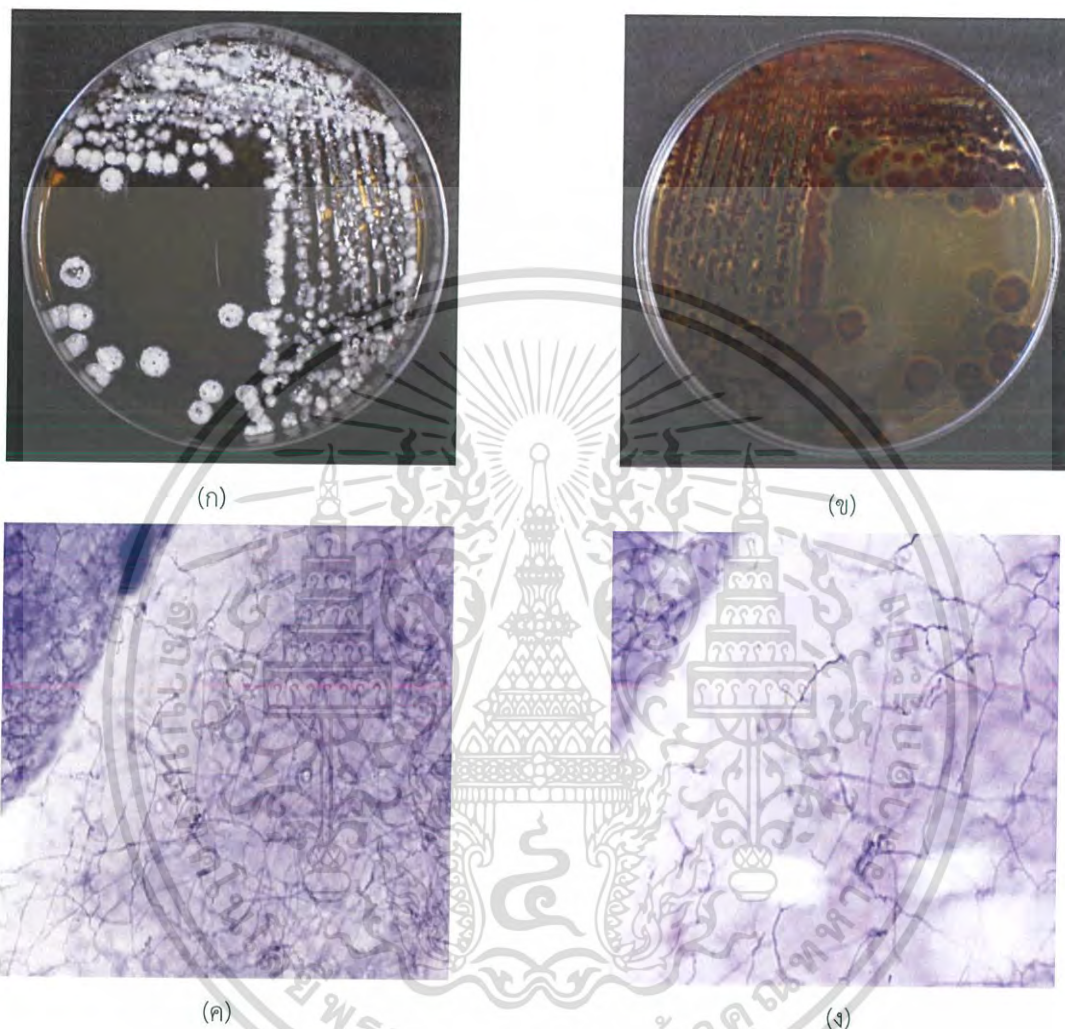
รูปที่ 4.21 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK11051 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.12 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สปีชีส์ ไอโซเลท SMK12061 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Very dark purplish red สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light olive brown และมีการสร้างสปอร์สี Purplish white มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

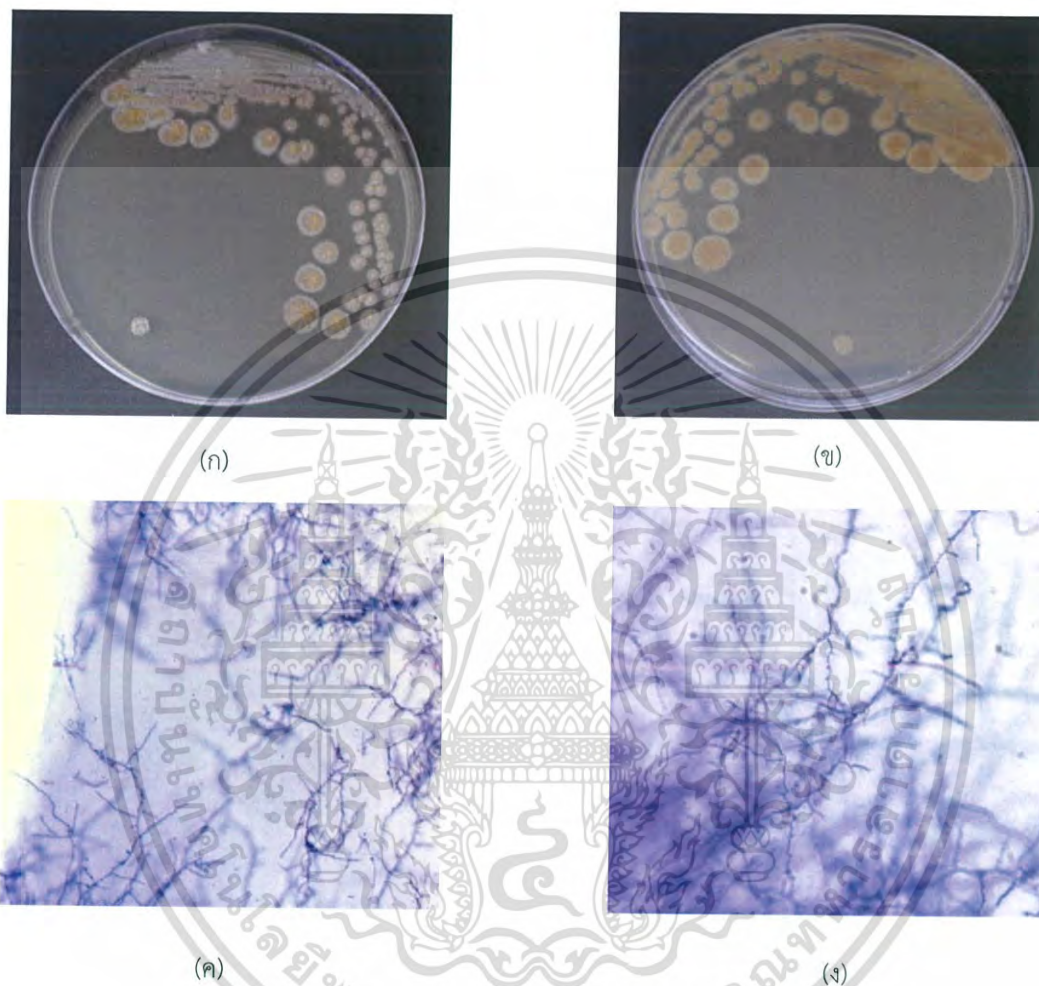
รูปที่ 4.22 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สปีชีส์ ไอโซเลท SMK12061 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.13 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลท SMK13061 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Moderate orange yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate orange yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และไม่มีการสร้างสปอร์

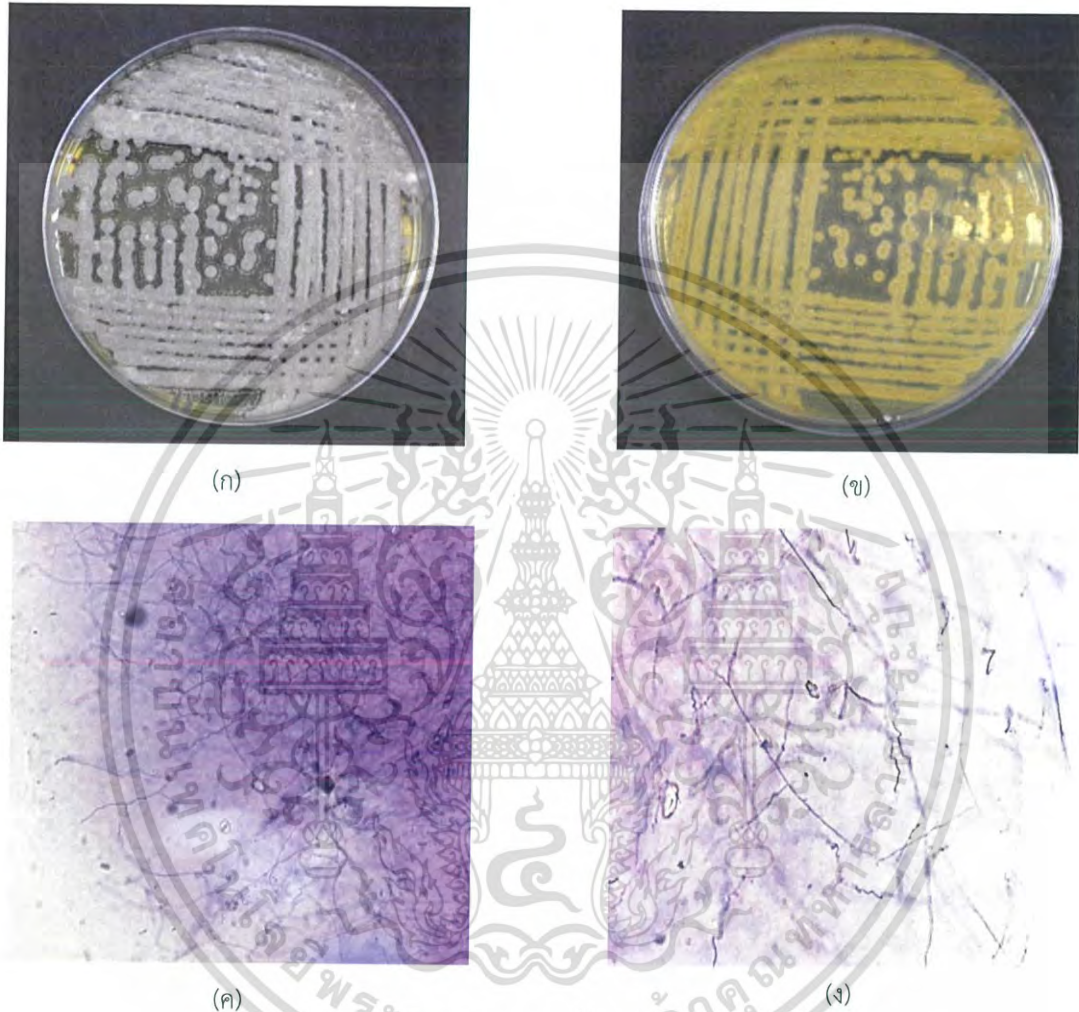

รูปที่ 4.23 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลท SMK13061 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.14 เชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK14061 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White Medium gray สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate olive ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี Medium gray ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

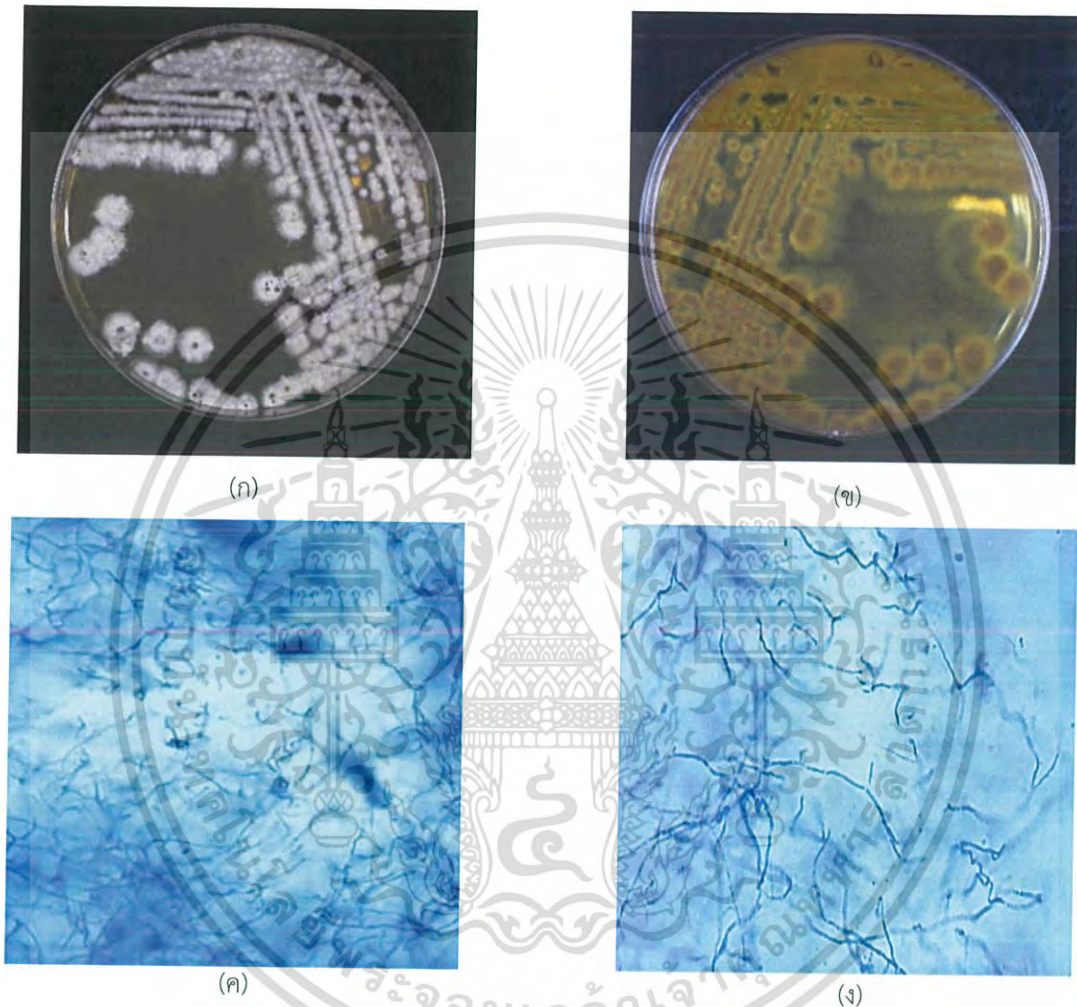

รูปที่ 4.24 แสดงลักษณะโคโลนิของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK14061 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.15 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สมิท SMK15072 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Deep yellowish brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Dark orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Yellowish white มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

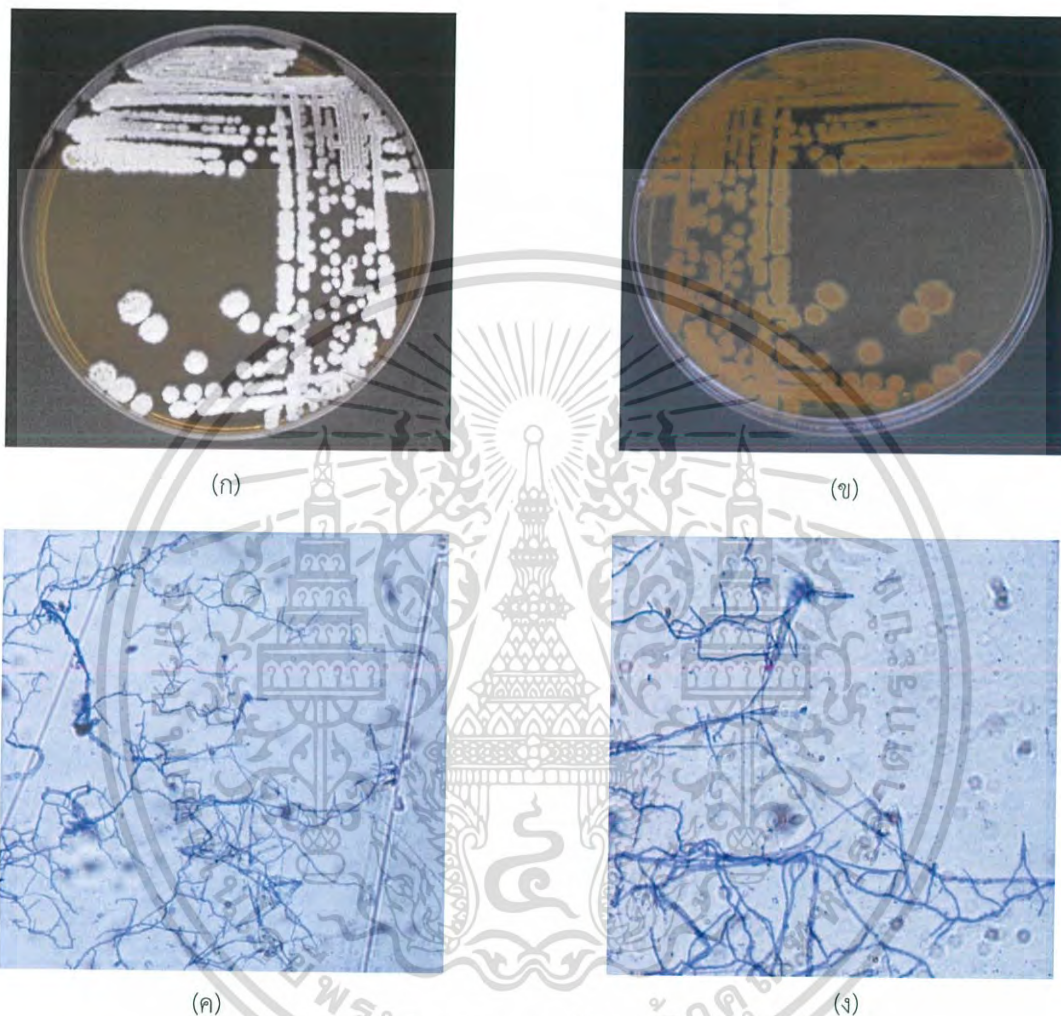

รูปที่ 4.25 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สมิท SMK15072 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.16 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK16072 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Deep orange สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Deep orange และมีการสร้างสปอร์สี White ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

รูปที่ 4.26 แสดงลักษณะโคเลนิของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK16072 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

(ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)

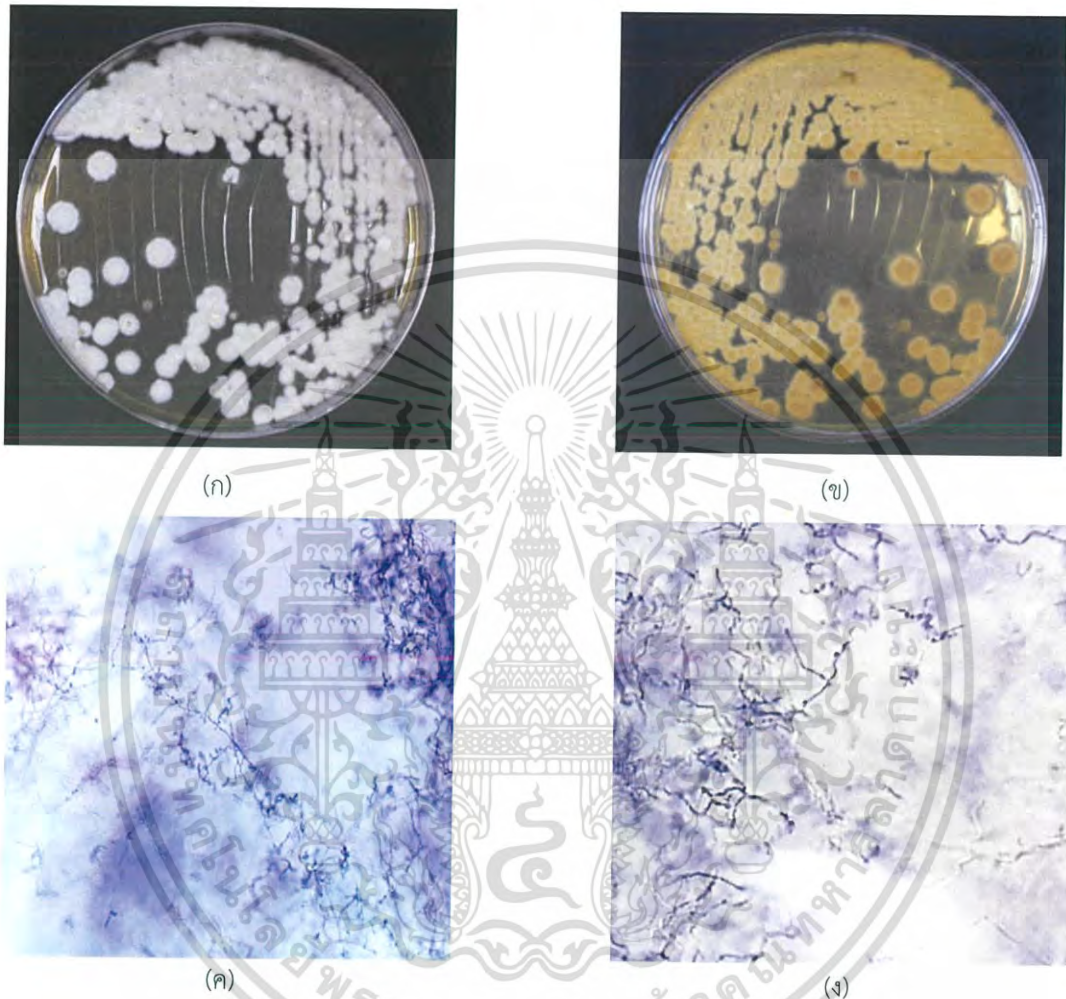
(ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)

(ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า

(ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

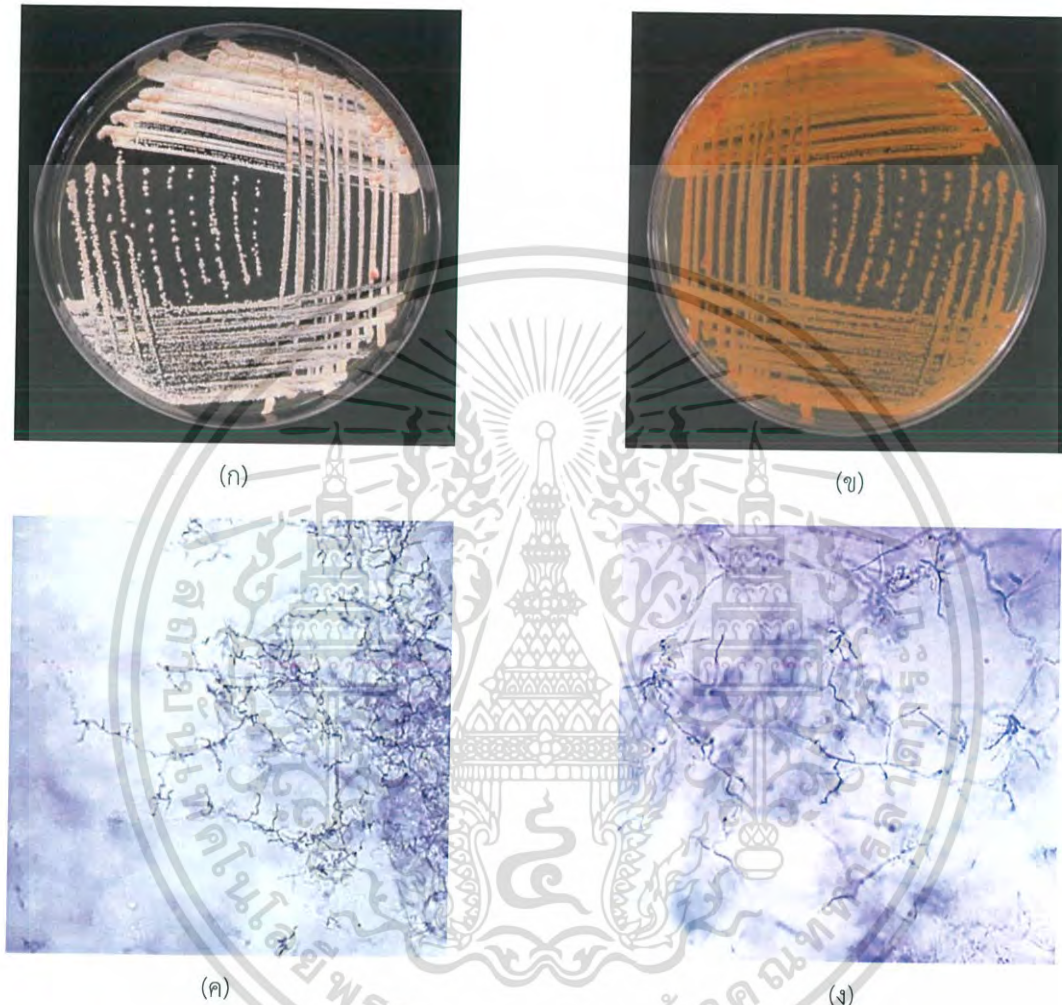
4.3.1.17 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK17081 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Light orange สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Dark orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

รูปที่ 4.27 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK17081 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)
 (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
 (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
 (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
 (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.18 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK18091 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Light orange สร้างเส้นใยอาหารสี Strong orange ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี Light orange ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

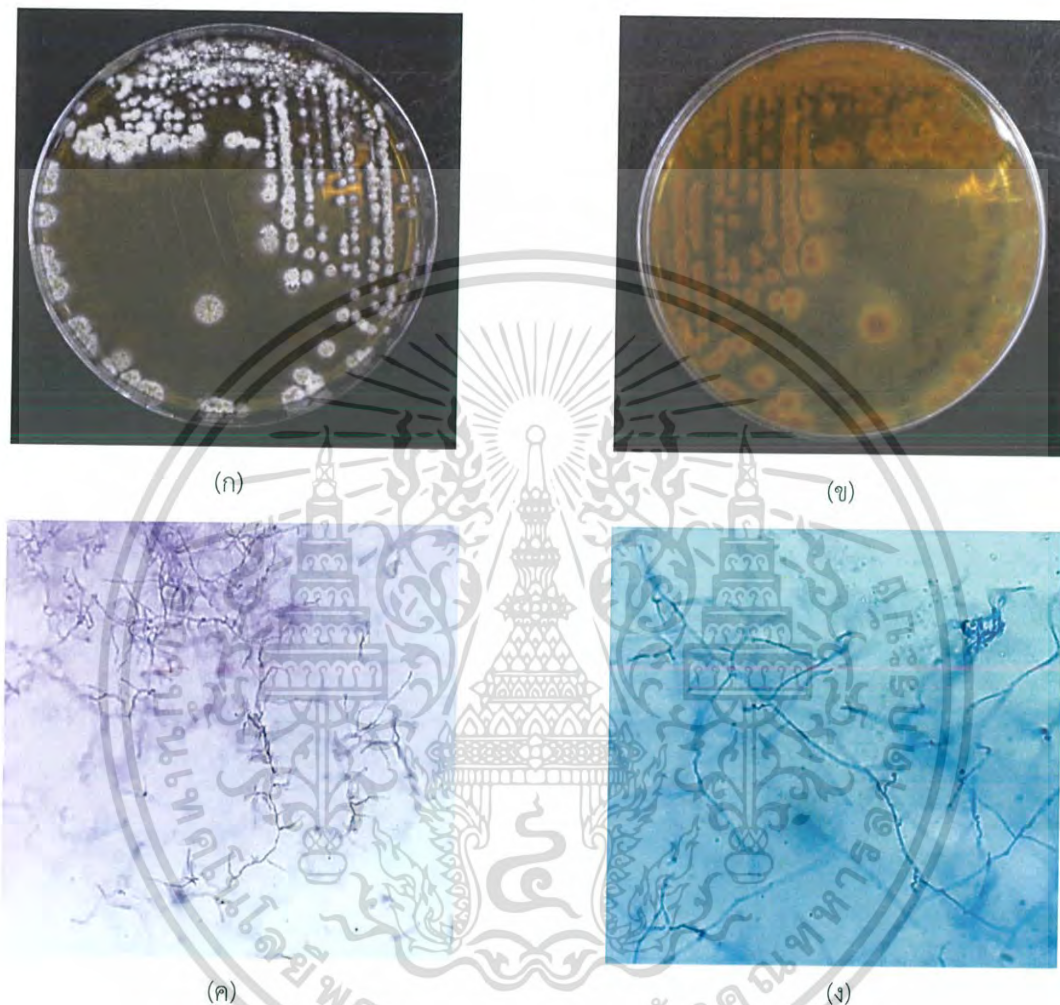

รูปที่ 4.28 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK18091 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.19 เชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK19101 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี White ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

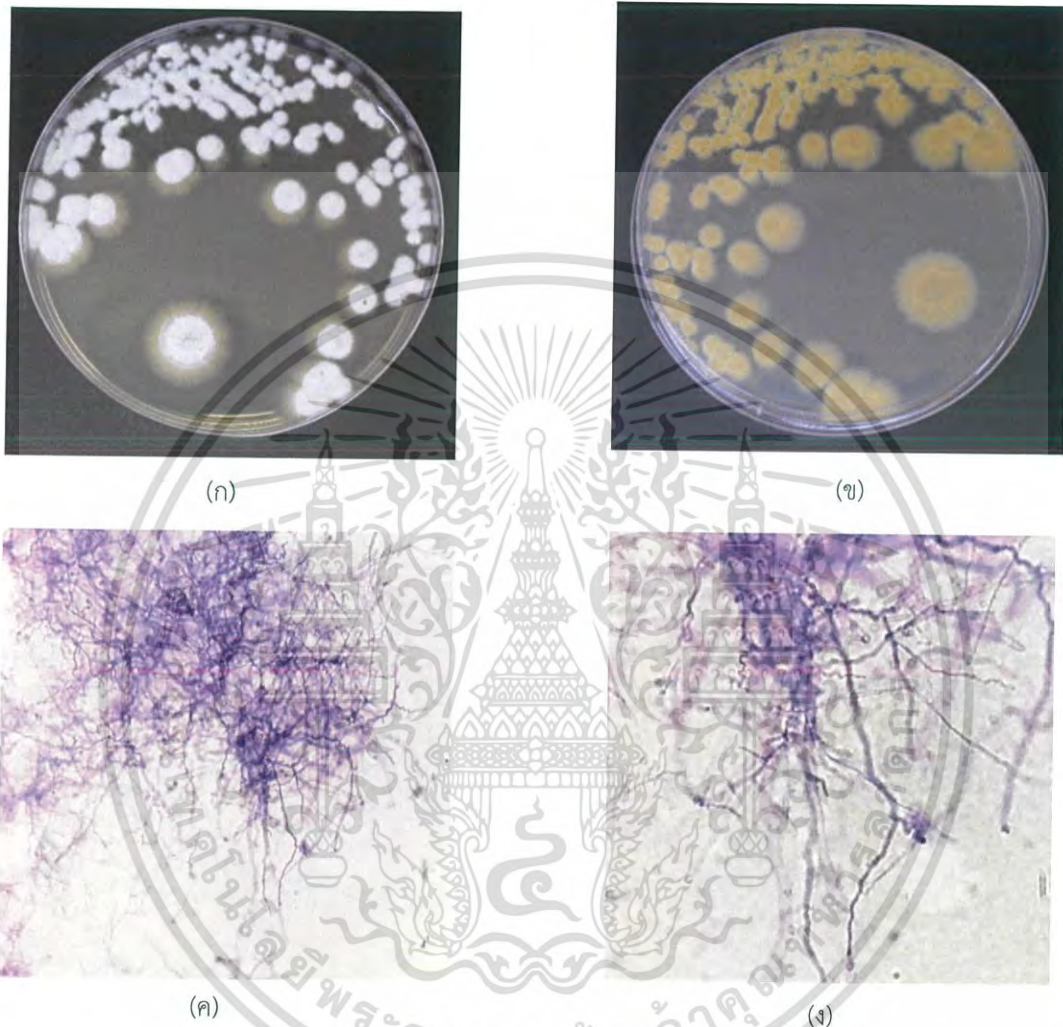

รูปที่ 4.29 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK19101 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.20 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK20101 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศ White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Yellowish white ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

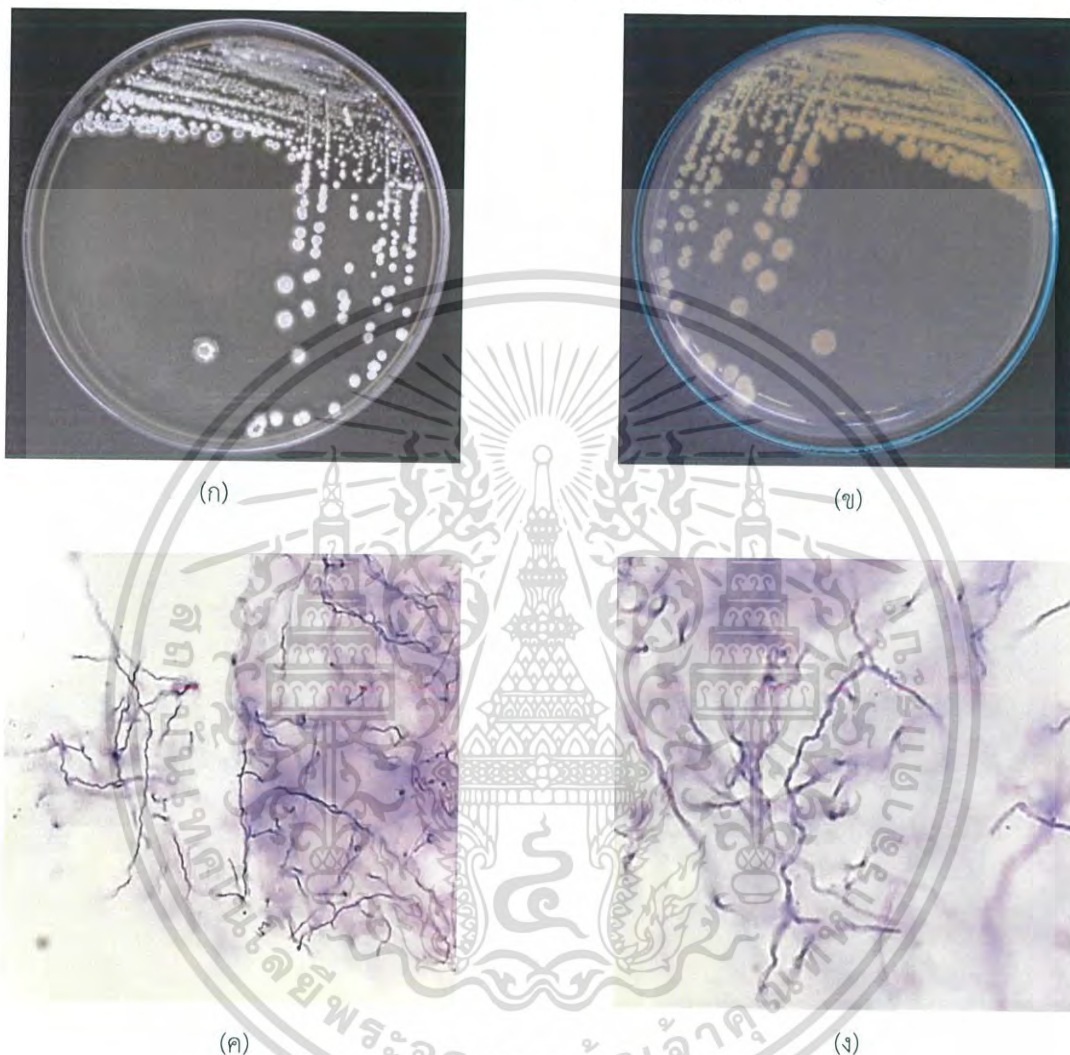

รูปที่ 4.30 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK20101 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.21 เชื้อแอสคิตินอมัยสีทไอโซเลท SMK21111 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Yellowish white สร้างเส้นใยอาหารสี Light orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Grayish olive green ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

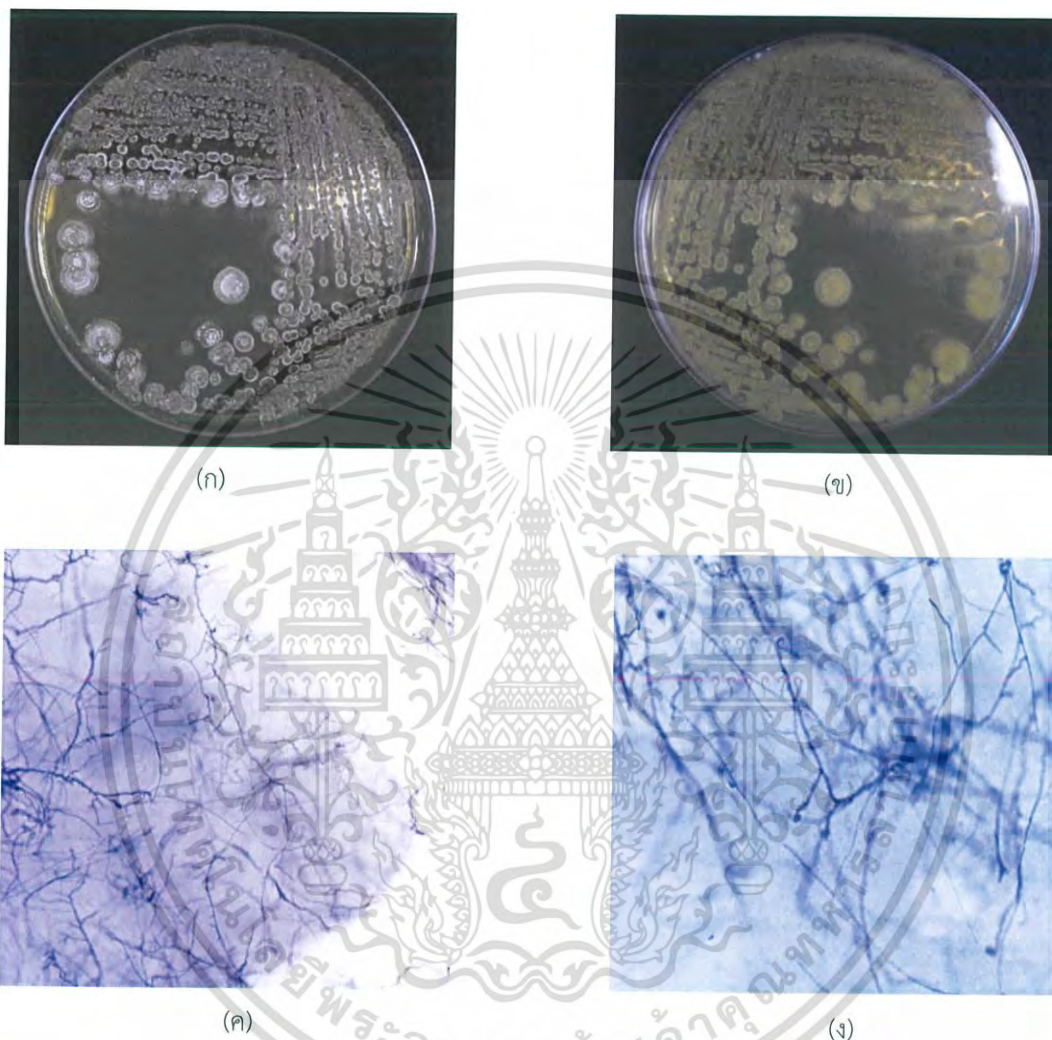

รูปที่ 4.31 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิตินอมัยสีทไอโซเลท SMK21111 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.22 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK22121 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Light yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี White ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

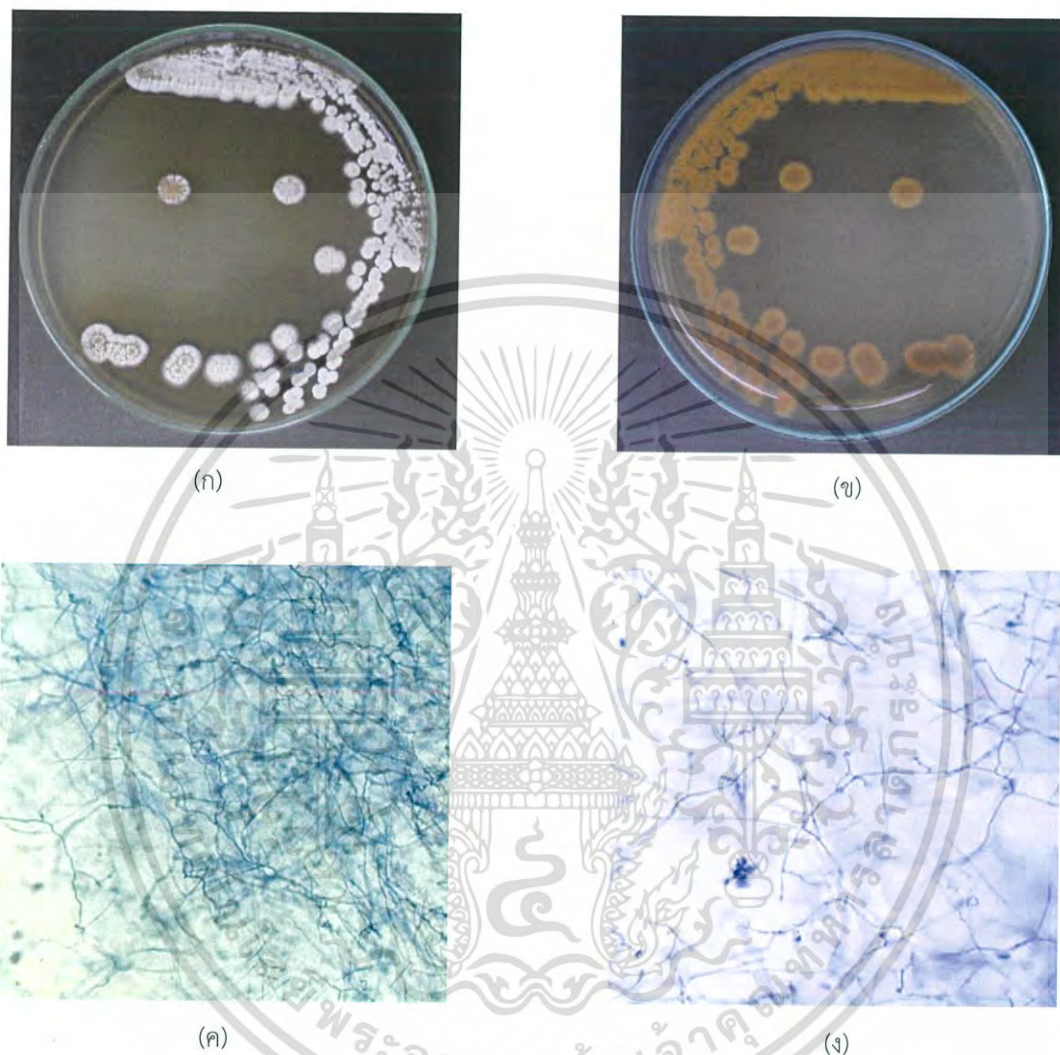

รูปที่ 4.32 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK22121 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.23 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK23131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Brownish orange สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Moderate orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

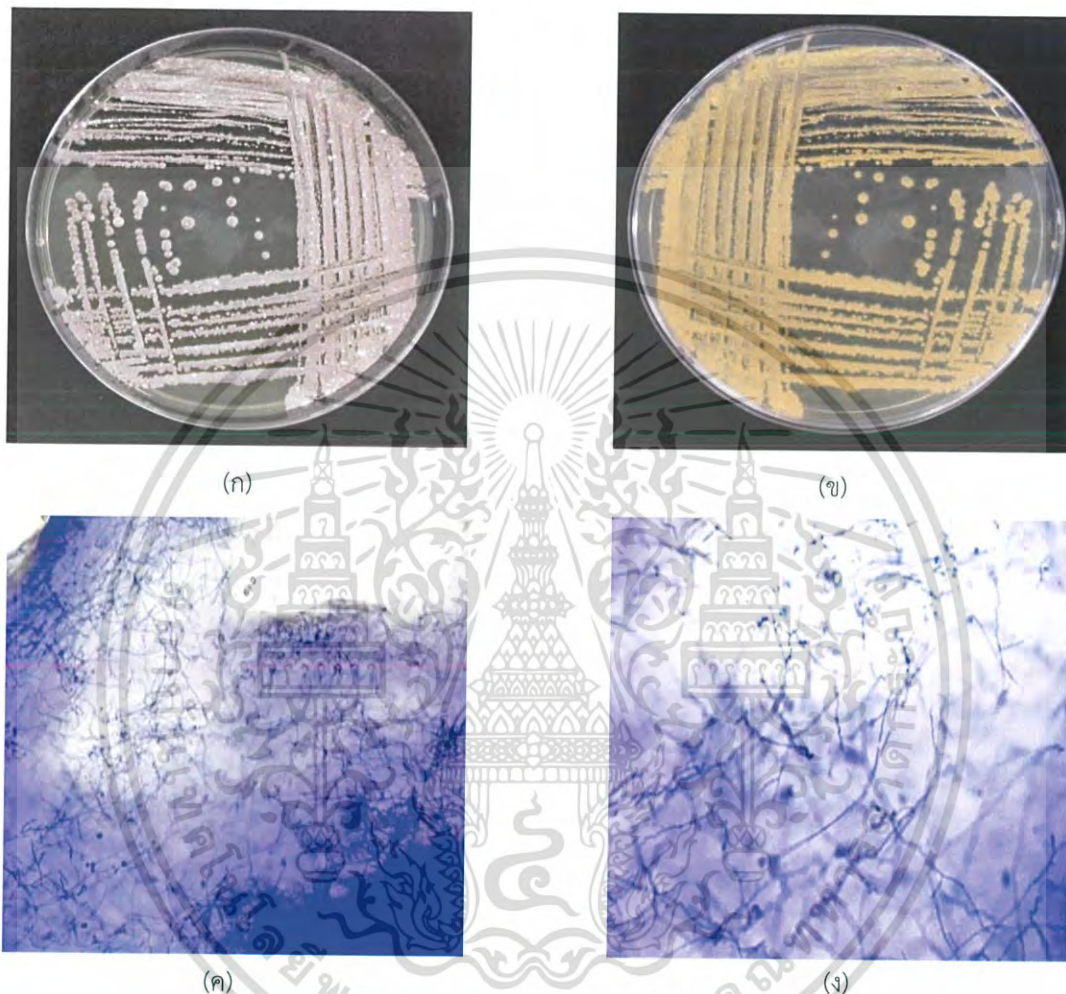
รูปที่ 4.33 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK23131 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

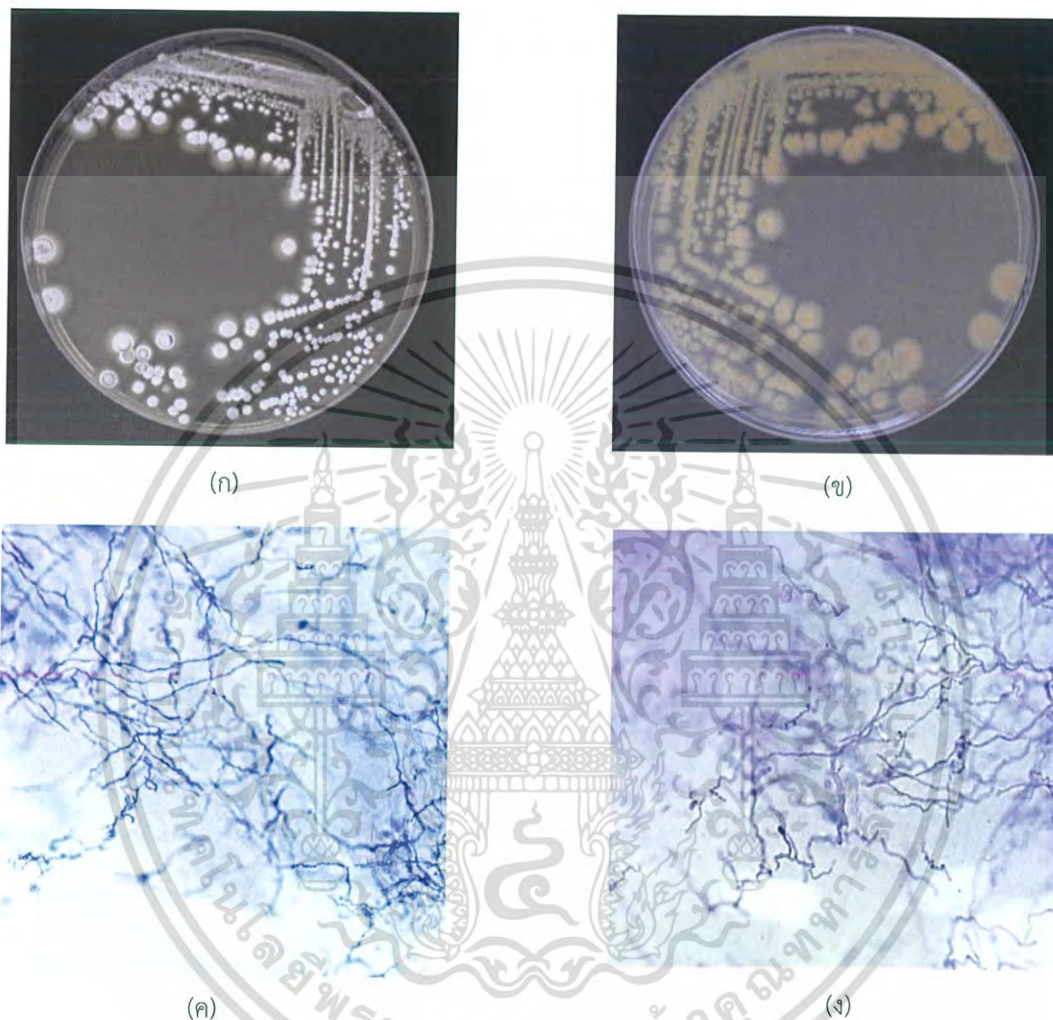
4.3.1.24 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK24131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Light yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี Light gray มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibiles)

รูปที่ 4.34 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK24131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)
 (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
 (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
 (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
 (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.25 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK25132 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Light yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

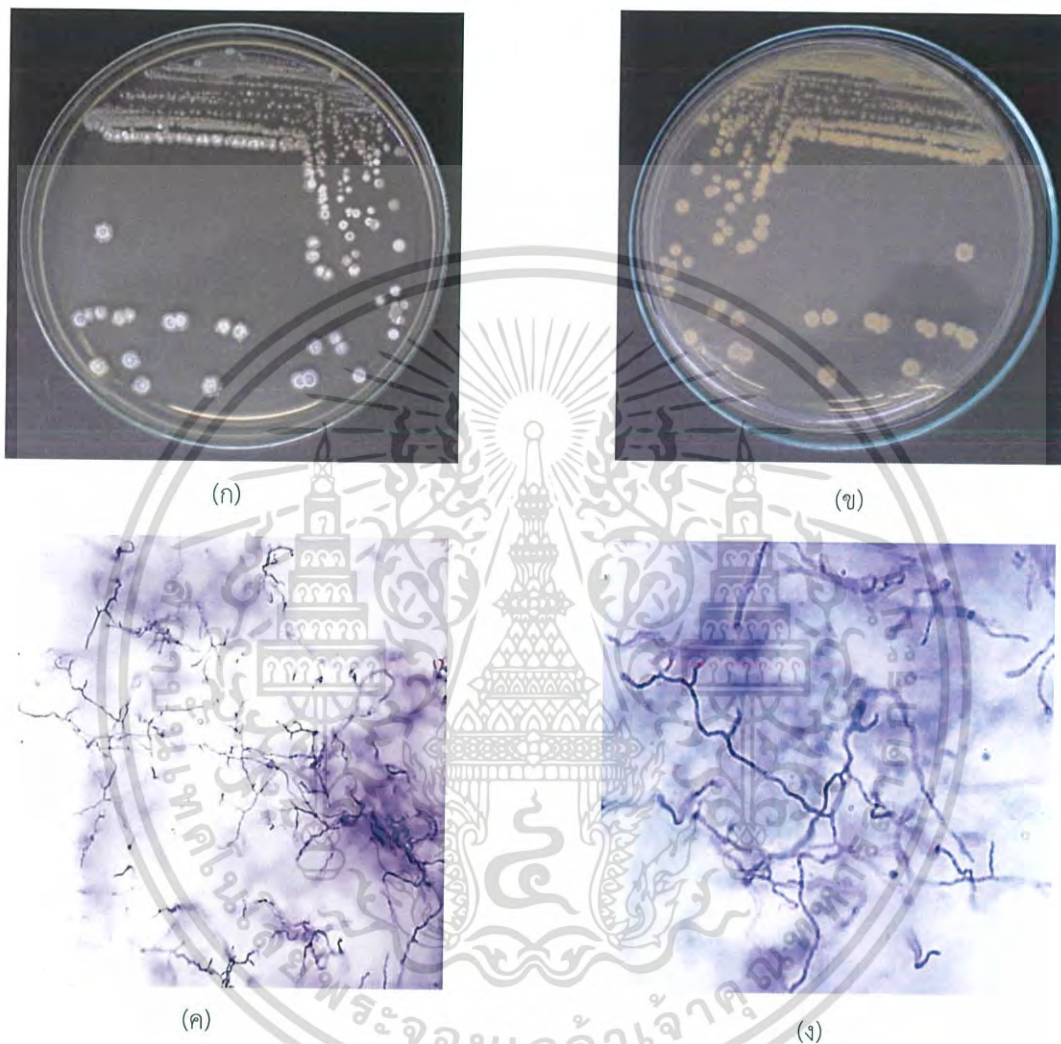

รูปที่ 4.35 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK25132 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.26 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK26151 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate olive ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำและมีการสร้างสปอร์สี Grayish olive green ลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

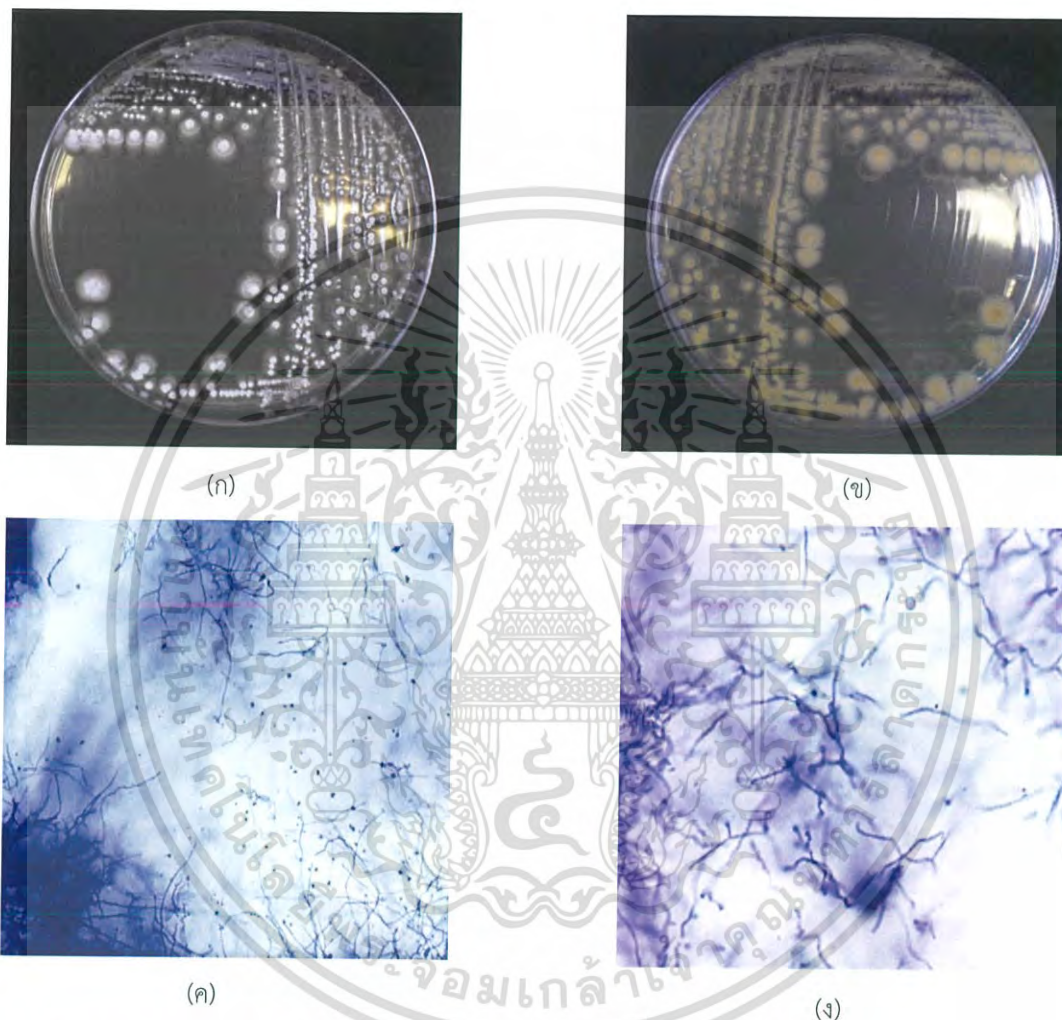
รูปที่ 4.36 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK26151 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.27 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK27151 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Light yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

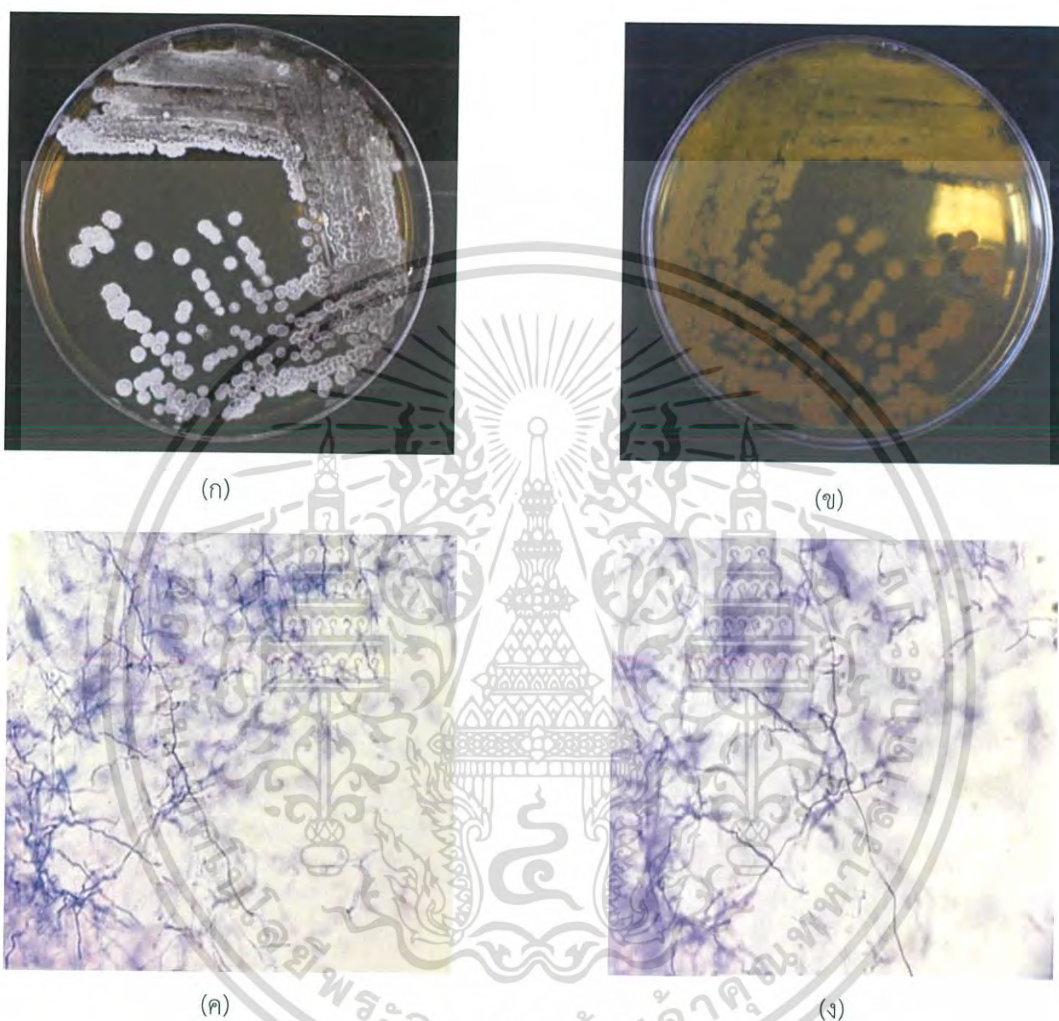

รูปที่ 4.37 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมสปีชีส์ไอโซเลท SMK27151 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.28 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK28161 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light yellowish brown และมีการสร้างสปอร์สี White ลักษณะของสปอร์คล้ายรูปไข่ติดอยู่ที่ปลายก้านชูสปอร์

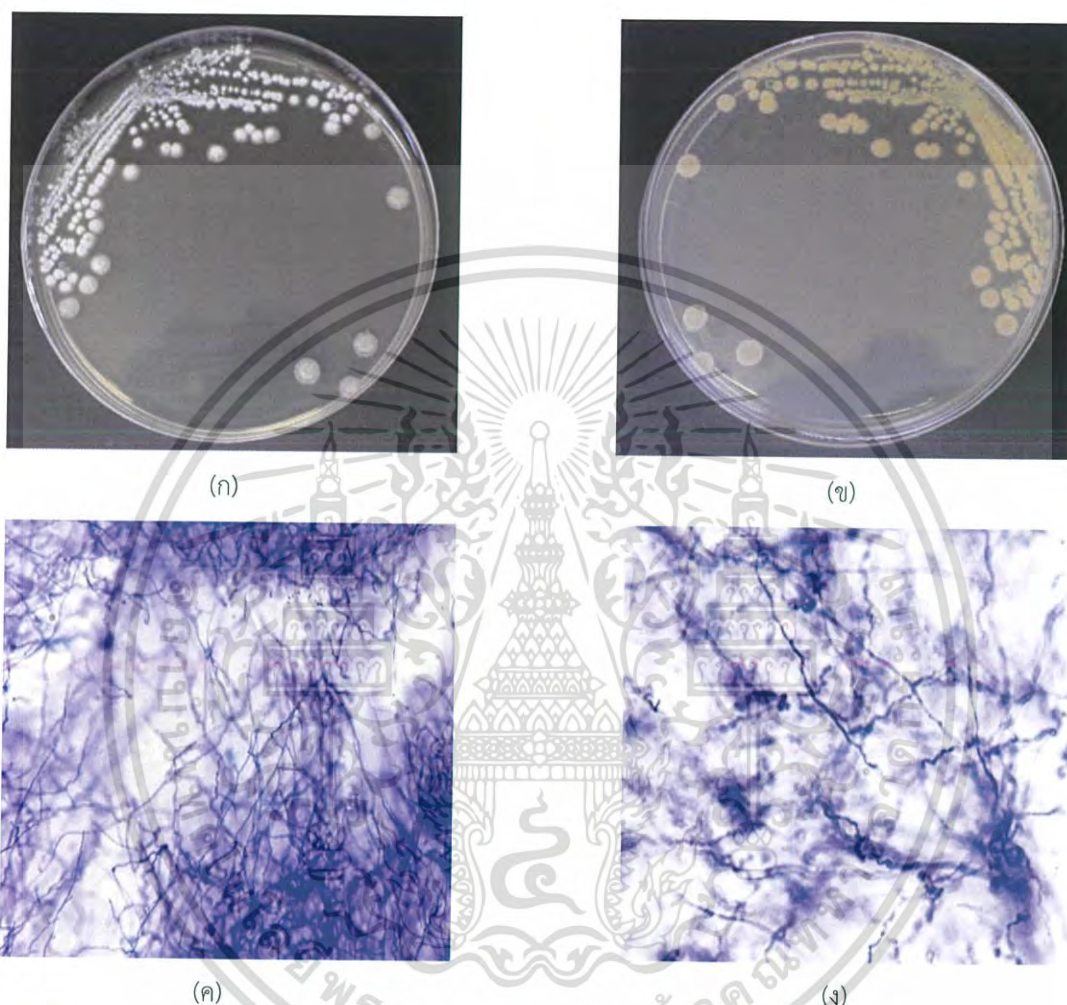

รูปที่ 4.38 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลต SMK28161 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.29 เชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลท SMK29171 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Light yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการ โค้งงอ (Rectiflexibiles)

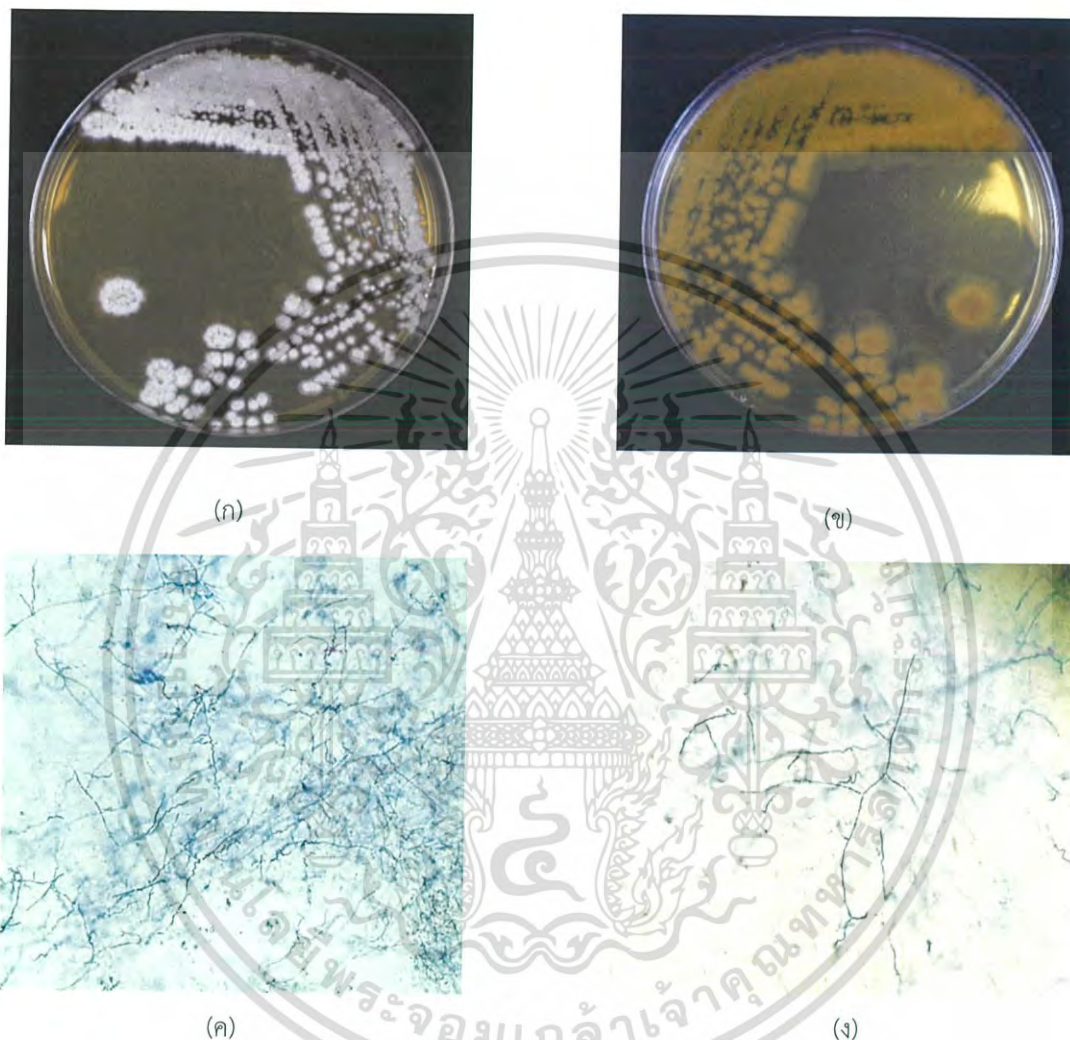
รูปที่ 4.39 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโคไมซีตไอโซเลท SMK29171 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.30 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัมไฮสไลต์ SMK30201 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Deep orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Brownish orange และมีการสร้างสปอร์สี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibles)

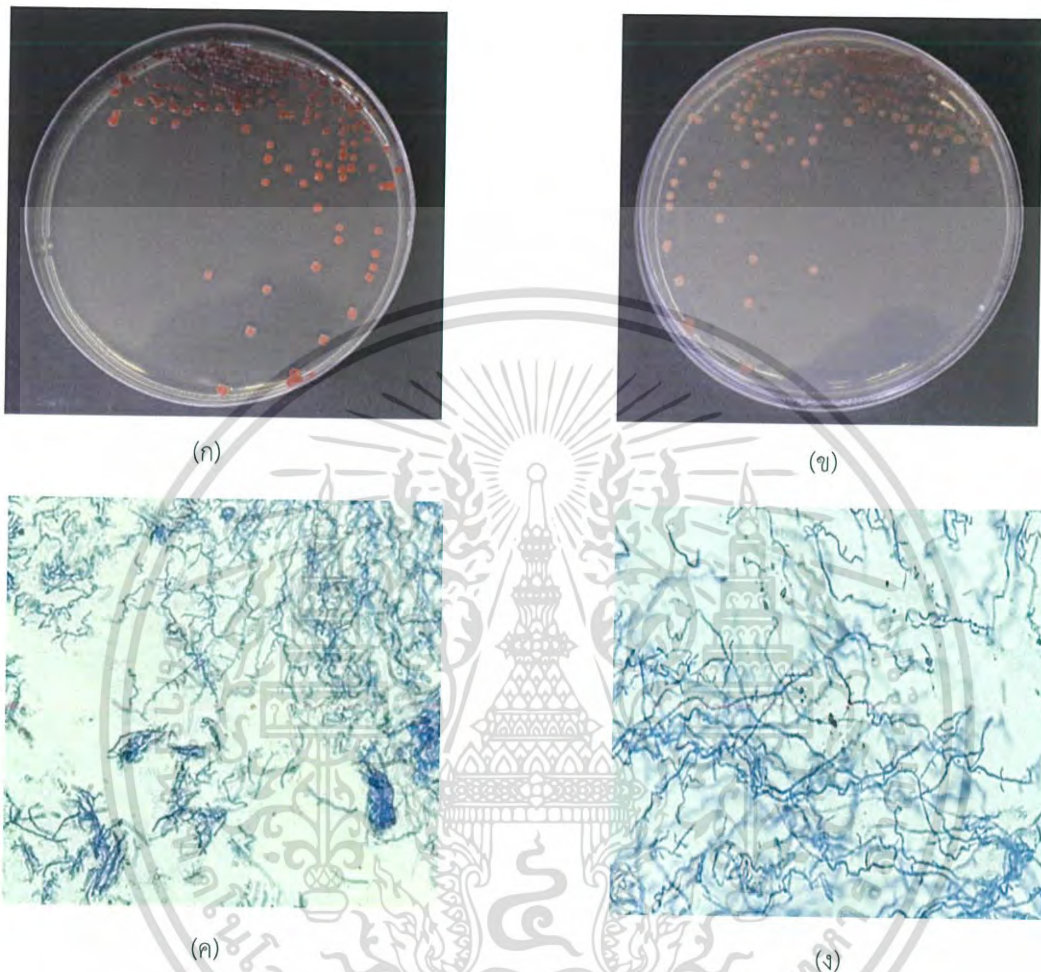

รูปที่ 4.40 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัมไฮสไลต์ SMK30201 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.31 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK31031 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Dark red สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate brown ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และไม่มีการสร้างสปอร์

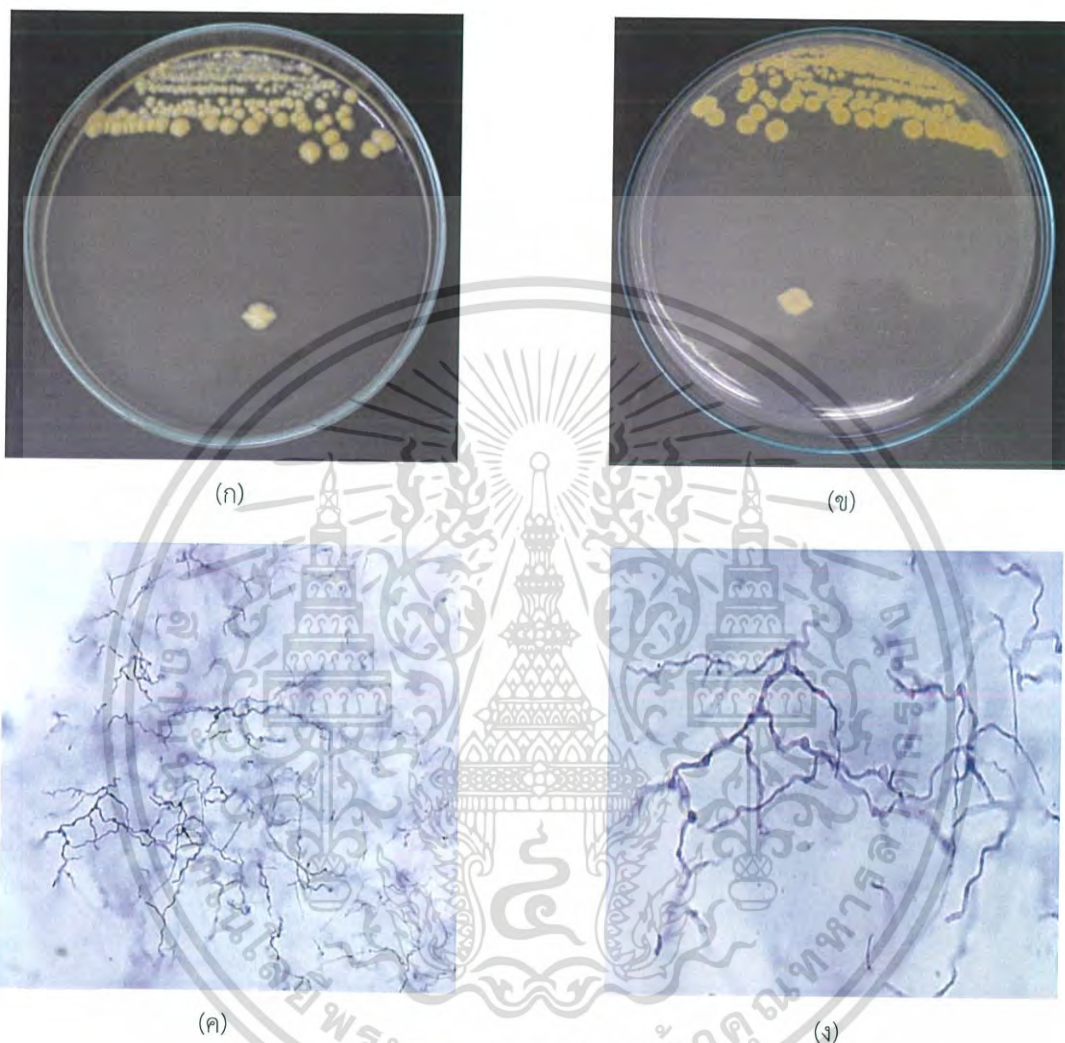

รูปที่ 4.41 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK31031 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.32 เชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สปีชีส์ ไอโซเลท SMK32042 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Pale yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Brilliant yellow ไม่สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำ และไม่มีการสร้างสปอร์

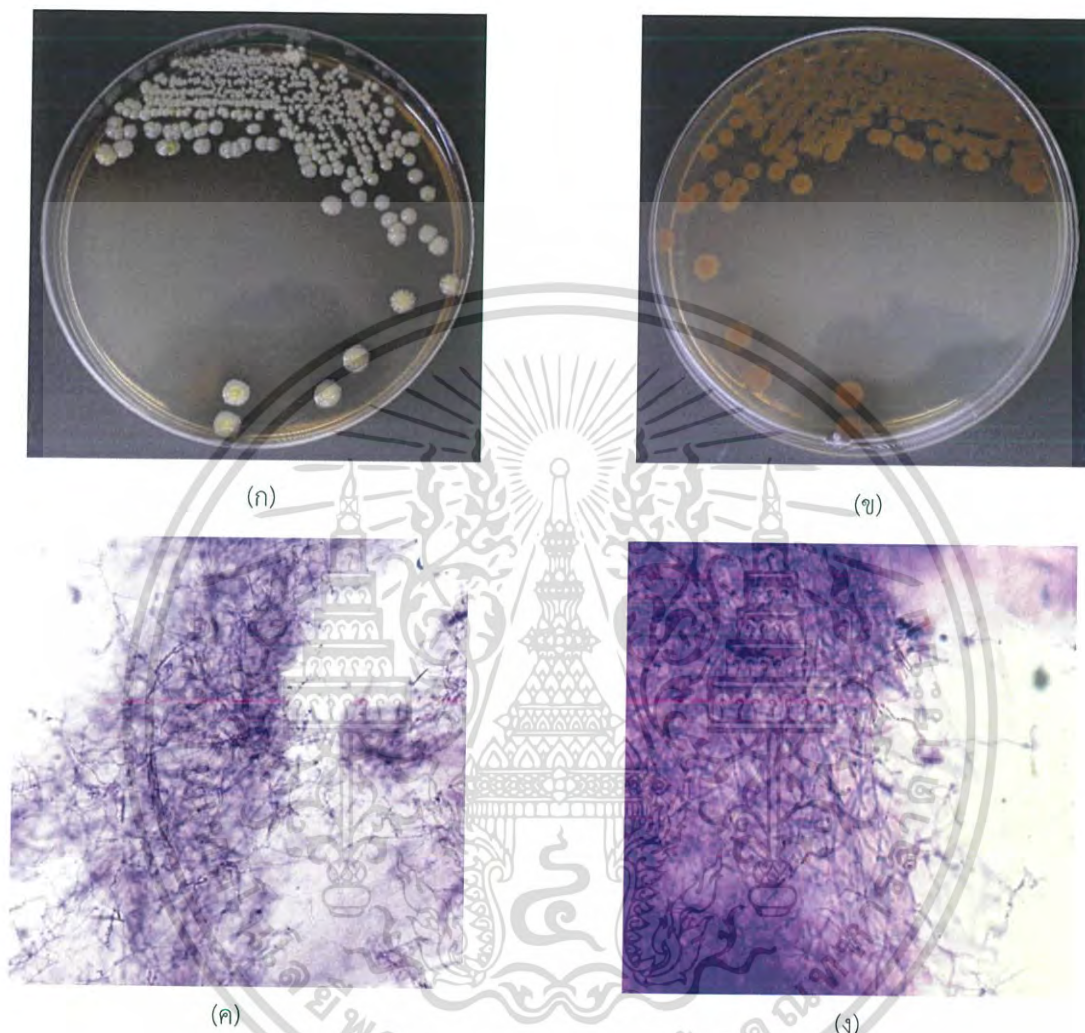

รูปที่ 4.42 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสเพอร์จิลลินัม สปีชีส์ ไอโซเลท SMK32042 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.33 เชื้อแอสคิตินมัยสีทไอโซเลท SMK33131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี Dark yellow สร้างเส้นใยอาหารสี Brownish orange สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Light olive brown และไม่มีการสร้างสปอร์

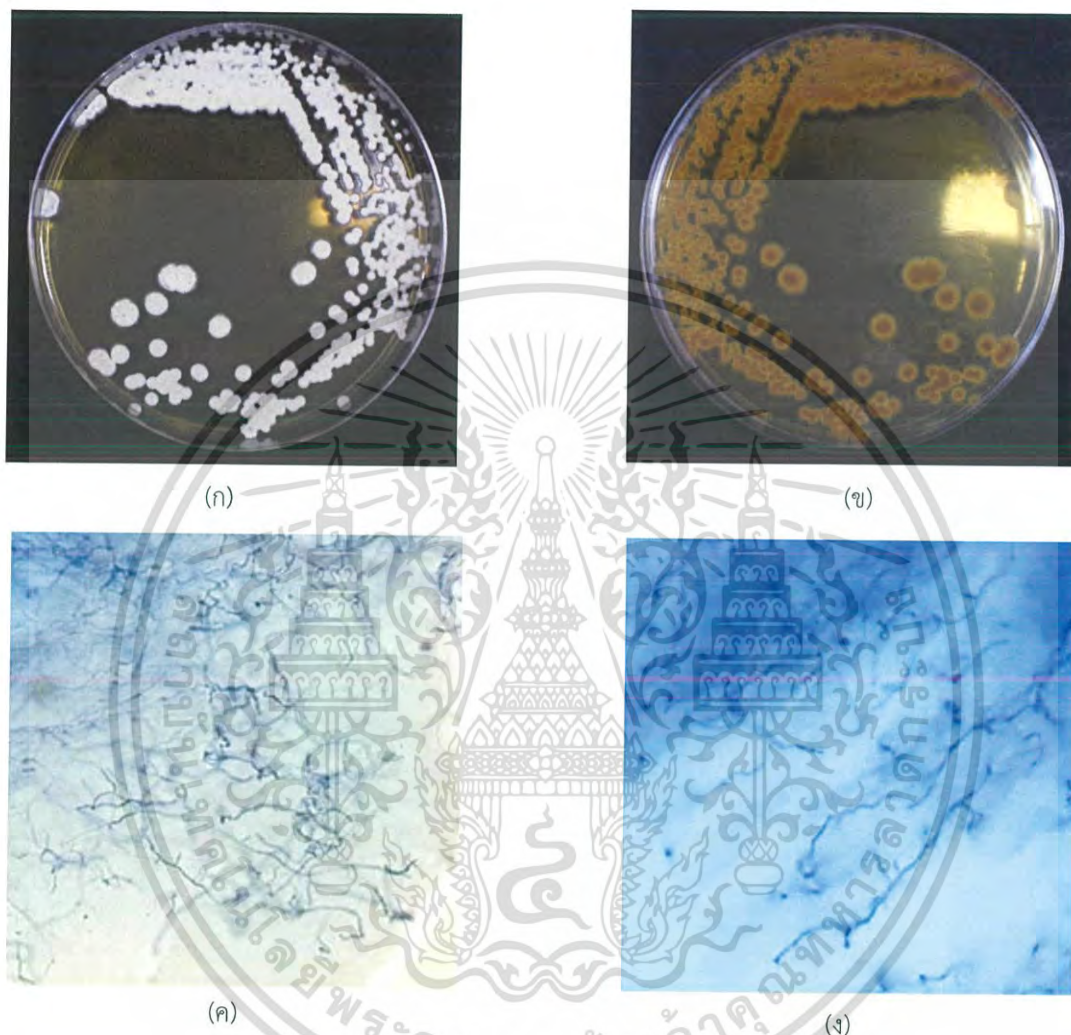

รูปที่ 4.43 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสคิตินมัยสีทไอโซเลท SMK33131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.34 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK34131 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Strong brown สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Moderate Orange yellow และมีการสร้างสปอร์สี Yellowish white มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรงและมีการโค้งงอ (Rectiflexibiles)

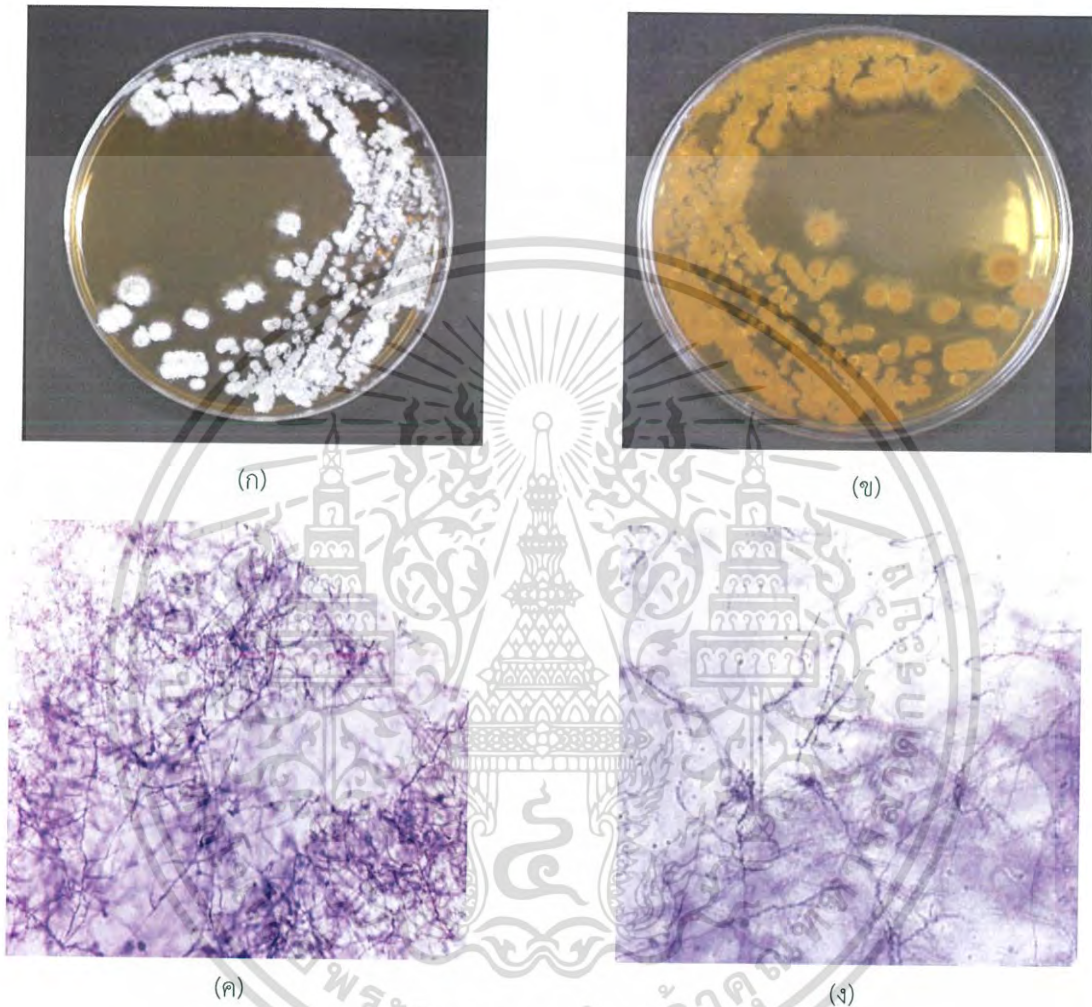
รูปที่ 4.44 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK34131 บนอาหาร

International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.35 เชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK35071 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) สร้างเส้นใยอากาศสี White สร้างเส้นใยอาหารสี Moderate orange yellow สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสี Moderate orange yellow และมีการสร้างสี White มีลักษณะของสปอร์เป็นแบบตรง และมีการโค้งงอ (Rectiflexibiles)

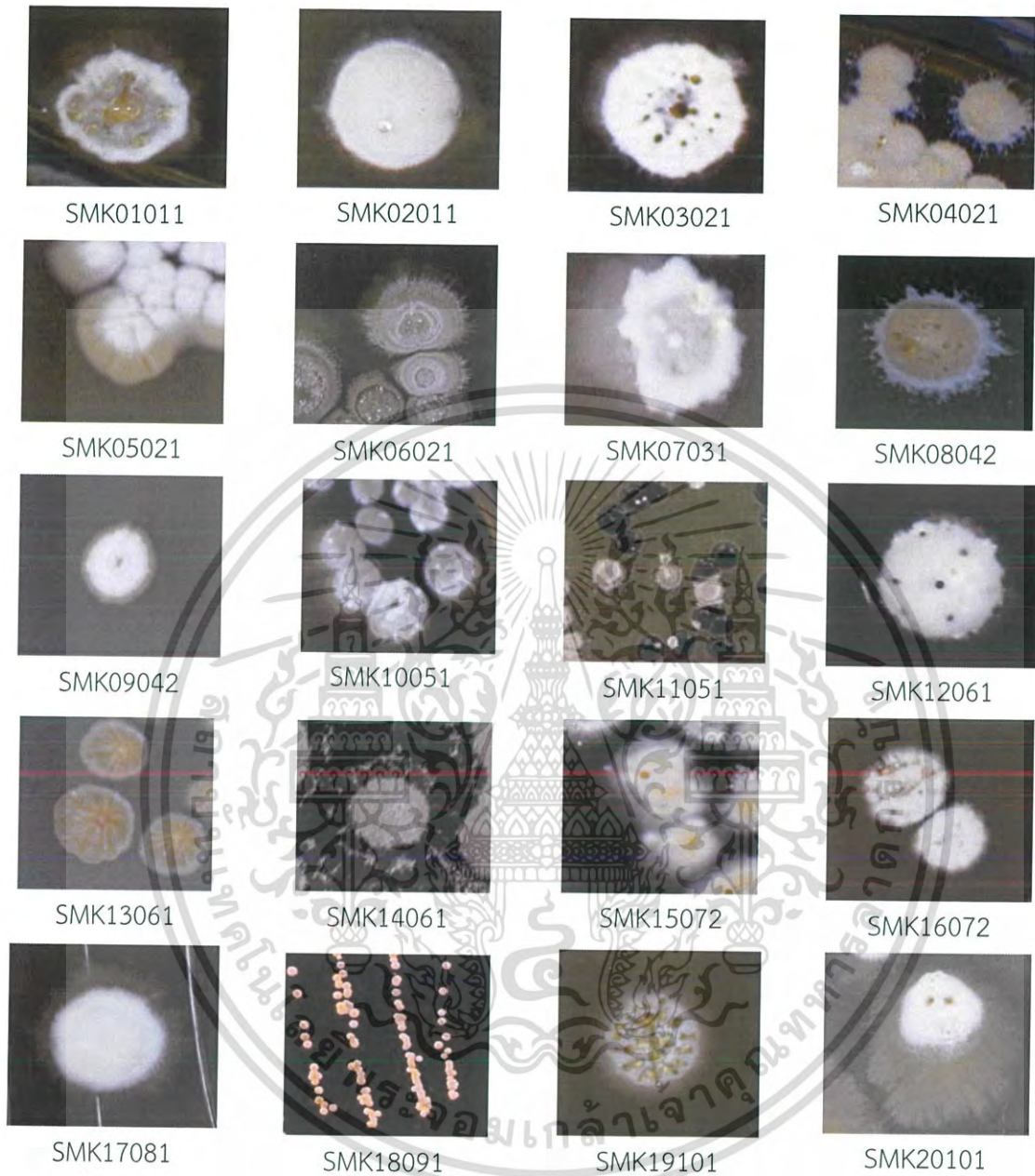

รูปที่ 4.45 แสดงลักษณะโคโลนีของเชื้อแอสโตโนมัยซีทไอโซเลท SMK35071 บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2)

- (ก) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอากาศ (Aerial mycelium)
- (ข) แสดงลักษณะการสร้างเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium)
- (ค) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 400 เท่า
- (ง) แสดงลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ที่กำลังขยาย 1000 เท่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

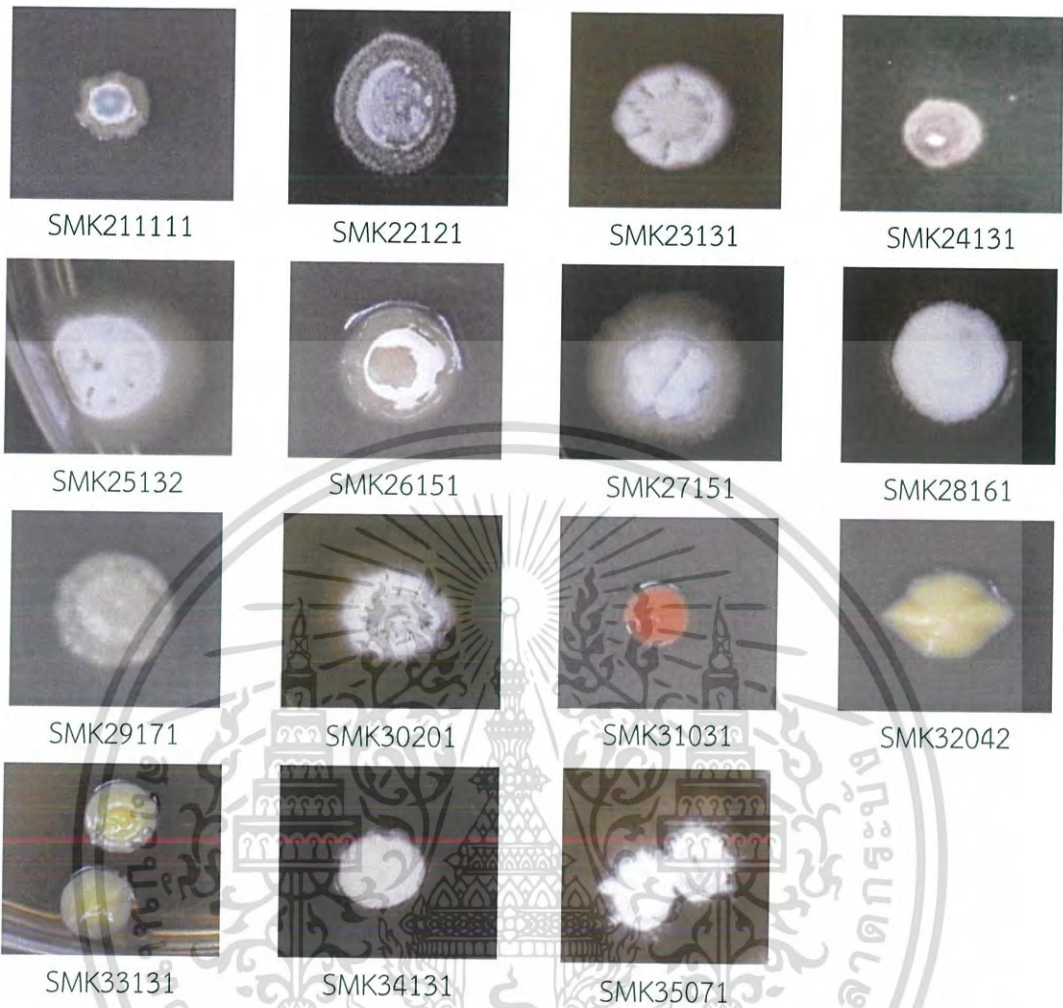
4.3.2 โคลนีย์ของเชื้อแอคติโนมัยสีท 35 ไอโซเลทที่คัดแยกได้

รูปที่ 4.46 แสดงลักษณะโคโลนีเดี่ยวของเชื้อแอคติโนมัยสีทไอโซเลทลำดับที่ 1-20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 โคโลนี่ของเชื้อแอคติโนมัยสีท 35 ไอโซเลทที่คัดแยกได้(ต่อ)

รูปที่ 4.47 แสดงลักษณะโคโลนี่เดี่ยวของเชื้อแอคติโนมัยสีททั้งไอโซเลทลำดับที่ 21-35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงลักษณะสีฐานวิทยาของเชื้อแอกติมัยซีทจำนวน 35 ไอโซเลทด้วยระบบสีมาตรฐาน The ISCC-NBS Color system

หมายเลข ไอโซเลท	สีเส้นใย บนผิวหน้าอาหาร	สีเส้นใย ใต้ผิวหน้าอาหาร	สีรงควัตถุ
SMK01011	White	Deep orange yellow	Strong orange yellow
SMK02011	White	Strong yellow	Strong yellow
SMK03021	White	Deep brown	Brownish orange
SMK04021	White	Brownish orange	Light orange yellow
SMK05021	Yellow	Strong orange yellow	Light orange yellow
SMK06021	Yellow	Moderate olive	Light yellow
SMK07031	White	Strong brown	Light orange yellow
SMK08042	White	Strong brown	Moderate orange yellow
SMK09042	White	Dark yellow	Strong yellow
SMK10051	White	Deep yellowish brown	Dark orange yellow
SMK11051	Blackish purple	Moderate olive	Brilliant yellow
SMK12061	White	Very dark purplish red	Light olive brown
SMK13061	Moderate orange yellow	Moderate orange yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK14061	White	Moderate olive	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK15072	White	Deep yellowish brown	Dark orange yellow
SMK16072	White	Deep orange	Deep orange
SMK17081	White	Light orange	Dark orange yellow
SMK18091	Light orange	Strong orange	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK19101	White	Strong brown	Light orange yellow
SMK20101	White	Strong brown	Light orange yellow
SMK21111	White	Light orange yellow	Light orange yellow

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงลักษณะสีพื้นฐานวิทยาของเชื้อแอกติมิยซีทจำนวน 35 ไอโซเลทด้วยระบบสีมาตรฐาน The ISCC-NBS Color system (ต่อ)

หมายเลข ไอโซเลท	สีเส้นใย บนผิวหน้าอาหาร	สีเส้นใย ใต้ผิวหน้าอาหาร	สีรังควัตถุ
SMK22121	White	Light yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK23131	White	Brownish orange	Moderate orange yellow
SMK24131	White	Light yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK25132	White	Light yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK26151	White	Moderate olive	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK27151	White	Light yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK28161	White	Moderate orange yellow	Light yellowish brown
SMK29171	White	Light yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK30201	White	Deep orange yellow	Brownish orange
SMK31031	Dark red	Moderate brown	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK32042	Pale yellow	Brilliant yellow	ไม่สร้างรงควัตถุ
SMK33131	Dark yellow	Brownish orange	Light olive brown
SMK34131	White	Strong brown	Moderate Orange yellow
SMK35071	White	Moderate orange yellow	Moderate orange yellow

การเกิดสีของเส้นใยบนผิวหน้าอาหาร (Aerial mycelium) และ สีของเส้นใยใต้ผิวอาหาร (Substrate mycelium) นั้นเกิดแตกต่างกันไปตามแต่ละชนิดของเชื้อ เช่น กลุ่มของ *Streptomyces* สร้างสีของเส้นใยบนผิวหน้าอาหารได้หลากหลาย ได้แก่ ขาว เทา แดง เหลือง เขียว น้ำเงิน และ ม่วง ส่วนใหญ่จะสามารถสร้างสีของเส้นใยใต้ผิวอาหารเป็นสีน้ำตาลหรือสีเดียวกับสีของเส้นใยบนผิวหน้าอาหาร (Williams *et al.*, 1989) กลุ่มของ *Actinoplanete* เช่น *Micromonospora* สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสีของเส้นใยใต้ผิวหน้าอาหารได้ทั้งส้ม แดง ดำ น้ำตาล เขียวและม่วง จุลินทรีย์กลุ่มนี้ยังสามารถสร้างรงควัตถุสีเหลือง แดง ม่วงหรือดำ ในอาหารแข็งได้อีกด้วย (Kawamoto, 1989: กิตติธัช, 2550)

จากผลในตารางที่ 4.3 แสดงลักษณะสัณฐานวิทยาของเชื้อแอกติโนมัยสีทจำนวน 35 ไอโซเลทเทียบกับระบบสีมาตรฐาน The ISCC-NBS Color system พบว่าส่วนใหญ่สีของเส้นใยบนผิวหน้าอาหาร (Aerial mycelium) จะมีสีขาว และสีของเส้นใยใต้ผิวอาหาร (Substrate mycelium) ส่วนใหญ่จะมีสีเหลือง ตัวอย่างเช่น ไอโซเลท SMK22121 ที่มีเส้นใยบนผิวหน้าอาหารเป็นสีขาว (White) และ ไอโซเลท SMK32042 ที่มีเส้นใยใต้ผิวอาหารเป็นสีเหลืองสด (Brilliant yellow) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ming *et al.*, (2003) ที่ทำการศึกษาคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทที่ชอบเกลือซึ่งแยกได้จากตัวอย่างดินเค็มในประเทศจีน โดยลักษณะทางสัณฐานวิทยาของ *Nocardioopsis xinjiangensis* sp. nov. ที่ศึกษาบนอาหาร ISP2 มีสีของเส้นใยบนผิวหน้าอาหาร (Aerial mycelium) เป็นสี White และสีของเส้นใยใต้ผิวอาหาร (Substrate mycelium) เป็นสี Brilliant yellow.

4.3.3 ลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแอกติโนมัยสีท

สำหรับการศึกษาลักษณะทางสรีรวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่คัดแยกได้จากตัวอย่างดินนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม มีวิธีการทดสอบทางชีวเคมีทั้งหมด 5 การทดสอบ ได้แก่ การทดสอบการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม (Casein hydrolysis), การย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction), การย่อยสลายแป้ง (Starch hydrolysis), การศึกษาความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด และการศึกษาการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (Catalase) และเอนไซม์ออกซิเดส (Oxidase) ตามวิธีการที่ 3.6.7 มีผลการทดสอบดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบชีวเคมีของเชื้อแอกติโนมัยสีท

หมายเลข ไอโซเลท	Casein hydrolysis (มิลลิเมตร)	Gelatin liquefaction	Starch hydrolysis	** Catalase test	Oxidase test
SMK01011	-	-	+	+	+
SMK02011	-	-	+	++	-
SMK03021	-	-	+	+	+
SMK04021	-	-	+	++	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยซีท(ต่อ)

หมายเลข ไอโซเลท	Casein hydrolysis (มิลลิเมตร)	Gelatin liquefaction	Starch hydrolysis	** Catalase test	Oxidase test
SMK05021	-	-	w	+++	-
SMK06021	-	+	+	+++	-
SMK07031	-	-	+	++	+
SMK08042	-	-	w	++	-
SMK09042	14.82	+	+	+++	-
SMK10051	-	-	+	++	-
SMK11051	-	-	+	++	-
SMK12061	-	+	+	++	-
SMK13061	-	-	-	-	+
SMK14061	-	+	+	+++	-
SMK15072	-	-	+	+++	-
SMK16072	-	-	w	+	-
SMK17081	-	-	+	++	+
SMK18091	-	-	+	+	+
SMK19101	-	-	w	++	+
SMK20101	-	-	+	+++	-
SMK21111	16.48	-	+	+++	-
SMK22121	13.94	-	+	+++	-
SMK23131	-	-	-	+++	-
SMK24131	-	+	-	+++	-
SMK25132	15.76	-	+	+++	-
SMK26151	7.94	+	+	+++	-
SMK27151	12.32	+	-	+++	-
SMK28161	-	+	+	+	+

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยสีท(ต่อ)

หมายเลข ไอโซเลท	Casein hydrolysis (มิลลิเมตร)	Gelatin liquefaction	Starch hydrolysis	** Catalase test	Oxidase test
SMK29171	-	-	+	+++	-
SMK30201	-	+	+	++	-
SMK31031	8.24	-	-	++	-
SMK32042	-	-	w	++	-
SMK33131	-	-	+	+++	+
SMK34131	-	-	+	++	+
SMK35071	-	-	w	++	+

*** หมายเหตุ: (+): positive reaction, (-): negative reaction, (w): weakly positive reaction

** Catalase test: (+++): เกิดฟองฟูอย่างรุนแรง, (++): เกิดฟองฟู, (+): เกิดฟองฟูเพียงเล็กน้อย,
(-): ไม่เกิดปฏิกิริยา

Temsaah et al. (2018) ได้มีการทำการศึกษาค้นคว้าการผลิตเอนไซม์ต่าง ๆ ของเชื้อแอคติโนมัยสีท โดยแอคติโนมัยสีทนั้นมีความสามารถในการผลิตเอนไซม์ได้หลากหลาย เช่นเดียวกับงานวิจัยของลักษมี,(2556) ที่กล่าวไว้ว่า แอคติโนมัยสีทเป็นกลุ่มที่สามารถย่อยสลายสารอินทรีย์ได้ เช่น แป้ง (starch) เซลลูโลส (cellulose) เคราติน (keratin) และ ไคติน (chitin) เป็นต้น จากตารางผลการทดสอบทางชีวเคมี 7 ไอโซเลทจากทั้งหมด สามารถย่อยสลายโปรตีน (Casein hydrolysis) โดยการสังเคราะห์เอนไซม์โปรติเอส (protease) ทำให้เกิดบริเวณใส (clear zone) บนอาหาร skim milk ได้ การทดสอบการย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction) พบ 9 ไอโซเลทที่ให้ผลเป็นบวกหรือสามารถย่อยสลาย เจลาตินได้อันเนื่องมาจากการสังเคราะห์เอนไซม์เจลาติเนส (gelatinase) เจลาตินจึงถูกไฮโดรไลซ์โดยเชื้อแอคติโนมัยสีท ผลการย่อยสลายแป้ง (Starch hydrolysis) เชื้อแอคติโนมัยสีท 30 ไอโซเลทจากทั้งหมด 35 ไอโซเลท สามารถย่อยสลายแป้งได้ ผลการทดสอบการสังเคราะห์เอนไซม์คะตะเลส (Catalase test) มีเพียง 1 ไอโซเลทเท่านั้นที่ไม่มีการสังเคราะห์เอนไซม์คะตะเลส ผลการทดสอบการสังเคราะห์เอนไซม์ออกซิเดส (Oxidase test) พบ 7 ไอโซเลทที่สังเคราะห์เอนไซม์ออกซิเดสได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ glucose, lactose, sucrose, xylose และ mannitol

แอกติโนมัยสีททั้ง 35 ไอโซเลทถูกนำมาทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาลทั้ง 5 ชนิด ได้แก่ glucose, lactose, sucrose, xylose และ mannitol โดยในการทดสอบมีการใช้อาหาร Phenol Red broth ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ที่มีน้ำตาลหลอดละ 1 ชนิดซึ่งมีหลอดดักแก๊ส (durham tube) อยู่ในหลอดอาหารด้วย เมื่อครบระยะเวลา 7 - 14 วัน และตรวจผลเทียบกับหลอดควบคุมพบว่าแอกติโนมัยสีทกว่า 24 ไอโซเลทไม่สามารถหมักน้ำตาลทั้ง 5 ชนิดที่นำมาทดสอบได้เลย แต่ในขณะเดียวกันแอกติโนมัยสีท หมายเลข SMK14061 สามารถหมักน้ำตาลได้ถึง 4 ชนิด ได้แก่ น้ำตาลกลูโคส, น้ำตาลซูโครส, น้ำตาลแลคโตส และ น้ำตาลแมนนิทอล แต่ไม่สามารถหมักน้ำตาลไซโลสได้ แอกติโนมัยสีทส่วนใหญ่ที่สามารถหมักน้ำตาลได้นั้นให้ผลการหมักน้ำตาลกลูโคสสูงสุด รองลงมาได้แก่ น้ำตาลซูโครส พบ 3 ไอโซเลทที่สามารถหมักน้ำตาลชนิดนี้ได้ น้ำตาลแลคโตสและ น้ำตาลแมนนิทอล พบชนิดละ 2 ไอโซเลท ส่วนน้ำตาลไซโลสพบเพียง 1 ไอโซเลทเท่านั้นที่สามารถหมักน้ำตาลชนิดนี้ได้ ผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสายพันธุ์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท (Mary, 1967; ณัฐจิรา และ วณิชกรณ, 2560) ทั้งนี้แอกติโนมัยสีทกว่า 24 ไอโซเลทที่ไม่พบผลการหมักน้ำตาล อาจเนื่องมาจากแอกติโนมัยสีทเป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่ต้องการอากาศในการเจริญ (Martin, 1961) และการใช้อาหารเหลวปริมาณ 10 มิลลิลิตรในหลอดทดลองซึ่งมีความลึกของหลอด อาจทำให้การเจริญของแอกติโนมัยสีทในอาหารนั้นไม่เหมาะสม เนื่องจากแอกติโนมัยสีทส่วนใหญ่เป็นพวกต้องการออกซิเจนในการเจริญ จึงพบว่าแอกติโนมัยสีทไม่แสดงผลการหมักหรือใช้น้ำตาล

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ glucose, lactose, sucrose, xylose และ mannitol

หมายเลขไอโซเลท	น้ำตาล กลูโคส (Glucose)	น้ำตาล ซูโครส (Sucrose)	น้ำตาล แลคโตส (Lactose)	น้ำตาล ไซโลส (Xylose)	น้ำตาล แมนนิทอล (Mannitol)
SMK01011	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK02011	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK03021	W/-	W/-	K/-	K/-	K/-
SMK04021	K/-	K/-	K/-	A/-	K/-
SMK05021	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ glucose, lactose, sucrose, xylose และ mannitol (ต่อ)

หมายเลขไอโซเลท	น้ำตาล กลูโคส (Glucose)	น้ำตาล ซูโครส (Sucrose)	น้ำตาล แลคโตส (Lactose)	น้ำตาล ไซโลส (Xylose)	น้ำตาล แมนนิทอล (Mannitol)
SMK06021	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK07031	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK08042	A/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK09042	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK10051	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK11051	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK12061	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK13061	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK14061	A/-	A/-	A/-	K/-	A/-
SMK15072	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK16072	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK17081	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK18091	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK19101	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK20101	A/-	A/-	K/-	K/-	K/-
SMK21111	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK22121	A/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK23131	W/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK24131	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK25132	K/-	K/-	K/-	K/-	A/-
SMK26151	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK27151	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK28161	A/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK29171	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ glucose, lactose, sucrose, xylose และ mannitol (ต่อ)

หมายเลขไอโซเลท	น้ำตาล กลูโคส (Glucose)	น้ำตาล ซูโครส (Sucrose)	น้ำตาล แลคโตส (Lactose)	น้ำตาล ไซโลส (Xylose)	น้ำตาล แมนนิทอล (Mannitol)
SMK30201	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK31031	K/-	K/-	A/-	K/-	K/-
SMK32042	K/-	A/-	K/-	K/-	K/-
SMK33131	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK34131	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-
SMK35071	K/-	K/-	K/-	K/-	K/-

***หมายเหตุ : A คือ Acid = เกิดการหมักน้ำตาล มีการเปลี่ยนสีของอาหารจากสีแดงเป็นสีเหลือง

K คือ Alkaline = ไม่เกิดการหมักน้ำตาล

W คือ weakly = เกิดการหมักน้ำตาลเพียงเล็กน้อย มีการเปลี่ยนสีของอาหารจากสีแดงเป็นสีส้ม

+ = เกิดการสร้างแก๊ส

- = ไม่เกิดการสร้างแก๊ส

4.4. การศึกษาการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่มีความเข้มข้นของเกลื่อโซเดียมคลอไรด์

แอกติโนมัยสีททั้ง 35 ไอโซเลทถูกนำมาศึกษาในระดับความเข้มข้นของเกลื่อโซเดียมคลอไรด์ที่เหมาะสมที่สุดในการเจริญ โดยมีการใช้อาหาร ISP 2 ที่มีการเติมเกลื่อโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 จากนั้นบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 วัน ผลการเจริญของแอกติโนมัยสีทแต่ละไอโซเลทแสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทบนอาหาร ISP2 ที่เติมด้วยเกลื่อโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15

หมายเลข ไอโซเลท	ความเข้มข้นของเกลื่อโซเดียมคลอไรด์ (ร้อยละ)							
	0	1	3	5	7	10	12	15
SMK01011	+++++	+++	-	-	-			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและเนื้อหาอื่นใดของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยสีทบนอาหาร ISP2 ที่เติมด้วยเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 (ต่อ)

หมายเลข ไอโซเลท	ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ (ร้อยละ)							
	0	1	3	5	7	10	12	15
SMK02011	+++++	+++	+++	++	-	-	-	-
SMK03021	+++++	+++	++	+	-	-	-	-
SMK04021	+++++	+++++	++++	+++	-	-	-	-
SMK05021	+++++	+++	+	+	-	-	-	-
SMK06021	+++++	++++	+++	++	-	-	-	-
SMK07031	+++++	+++++	+++	++	-	-	-	-
SMK08042	+++++	+++++	+++	++	-	-	-	-
SMK09042	+++++	++++	+++	++	-	-	-	-
SMK10051	+++++	++++	++++	+++	-	-	-	-
SMK11051	+++++	++++	++++	+++	-	-	-	-
SMK12061	+++++	-	-	-	-	-	-	-
SMK13061	+++++	-	-	-	-	-	-	-
SMK14061	+++++	+++++	++++	+++	++	-	-	-
SMK15072	+++++	+++++	+++	-	-	-	-	-
SMK16072	+++++	++	++	-	-	-	-	-
SMK17081	+++++	++++	+	-	-	-	-	-
SMK18091	+++++	+++++	-	-	-	-	-	-
SMK19101	+++++	+++	++	+	-	-	-	-
SMK20101	+++++	++	+	-	-	-	-	-
SMK21111	+++++	++++	+++	+++	-	-	-	-
SMK22121	+++++	++++	+++	+++	-	-	-	-
SMK23131	+++++	++++	++	+	-	-	-	-
SMK24131	+++++	++++	++++	+++	-	-	-	-
SMK25132	+++++	+++	++	+	-	-	-	-
SMK26151	+++++	++++	+++	-	-	-	-	-
SMK27151	+++++	+++	++	-	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยสีทบนอาหาร ISP2 ที่เติมด้วยเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 7, 10, 12 และ 15 (ต่อ)

หมายเลข ไอโซเลท	ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ (ร้อยละ)							
	0	1	3	5	7	10	12	15
SMK28161	+++++	+++++	+++	+	-	-	-	-
SMK29171	+++++	+++	+++	++	-	-	-	-
SMK30201	+++++	+	+	-	-	-	-	-
SMK31031	+++++	-	-	-	-	-	-	-
SMK32042	+++++	+++	+	-	-	-	-	-
SMK33131	+++++	-	-	-	-	-	-	-
SMK34131	+++++	+++	-	-	-	-	-	-
SMK35071	+++++	+++	-	-	-	-	-	-

***หมายเหตุ

+++++ หมายถึง เชื้อเจริญได้ดีมาก

++++ หมายถึง เชื้อเจริญได้ดี

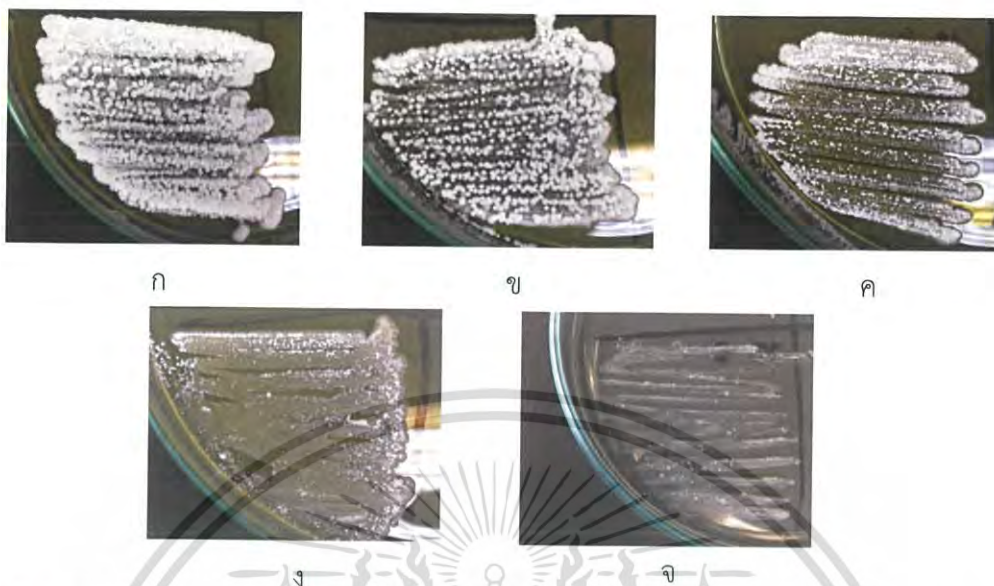
+++ หมายถึง เชื้อเจริญได้ปานกลาง

++ หมายถึง เชื้อเจริญได้น้อย

+ หมายถึง เชื้อเจริญได้น้อยมาก

- หมายถึง ไม่มีการเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.48 แสดงผลการทดสอบการเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสที่มี ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ต่าง ๆ บนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP.2)

- (ก) การเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหารที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 0 %
- (ข) การเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหารที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 1 %
- (ค) การเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหารที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 3 %
- (ง) การเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหารที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 5 %
- (จ) การเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหารที่มีความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 7 %

การทำนาเกลือที่หัวใจสำคัญคือการระเหยน้ำทะเลเพื่อนำเกลือที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเกลือจะละลายอยู่ในน้ำทะเล 35 กรัมทุก ๆ น้ำทะเล 1 ลิตร (ดวงกมล, 2540) จากผลการเจริญของเชื้อแอสเพอริลลัสบนอาหาร ISP 2 ที่เสริมด้วยความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์แตกต่างกันนั้น พบว่าส่วนใหญ่สามารถเจริญได้ดีในความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ตั้งแต่ร้อยละ 0 – 3 สอดคล้องกับความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ที่ใช้ในการคัดแยกแอสเพอริลลัส และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen *et al.*, 2008 แอสเพอริลลัสที่แยกได้จากดินเค็มไอโซเลทรหัส YIM 28A4^T สามารถเจริญในอาหารที่เสริมเกลือโซเดียมคลอไรด์ได้สูงสุดถึงร้อยละ 3 การศึกษาครั้งนี้มีเพียง 4 ไอโซเลทที่ไม่สามารถเจริญต่อได้ในอาหารที่เสริมเกลือโซเดียมคลอไรด์อาจเนื่องมาจากแหล่งดินที่มีความเข้มข้น

ของเกลือต่ำอย่างคันทับปริง หรือนาเชือก พบ 18 ไอโซเลทที่ยังสามารถเจริญต่อได้ในอาหารที่เสริมด้วยเกลือโซเดียมคลอไรด์ที่ 7% ซึ่งสูงกว่าค่าที่รายงานไว้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับความทนทานของเชื้อแอสเพอริลลัสต่อความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความทนทานของเชื้อแอสเพอริลลัสต่อความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ที่สูงกว่าค่าที่รายงานไว้

ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 5 และความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์สูงสุดที่แอสคิตโนมัยสีทสามารถเจริญได้เมื่อเสริมบนอาหาร คือความเข้มข้นเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 7 ได้แก่ ไอโซเลทหมายเลข SMK14061 ดังนั้นจึงจัดได้ว่าแอสคิตโนมัยสีทที่พบอยู่ในกลุ่มของ Moderately halophilic actinomycete โดยเจริญได้ที่ช่วงความเข้มข้นเกลือโซเดียมคลอไรด์ 0 - 12% (Arasu *et al.*, 2016: ฌฐจิรา, วันชกรณ, 2560)

การจำแนกนาต่าง ๆ ด้วยความเข้มข้นของเกลือ โดยใช้เครื่อง salinity meter จำแนกได้ ดังนี้ นาทาก 6 - 12 ดีกรี, นารองเชื้อ 18 - 20 ดีกรี, นาเชื้อ 22 - 23 ดีกรี และ นาปรง 24 - 25 ดีกรี (บุญปรอด, 2562) เนื่องจากในการศึกษารั้งนี้ใช้ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ตั้งแต่ ร้อยละ 0-3 จึงไม่สามารถคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทที่ทนความเข้มข้นของเกลือสูง ๆ ได้ การศึกษาในอนาคตจึงควรปรับความเข้มข้นของเกลือที่ใช้ในการคัดแยกเชื้อให้สูงขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการคัดแยกแอสคิตโนมัยสีทที่สามารถทนความเข้มข้นของเกลือสูง ๆ ได้

4.5. การทดสอบสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบด้วยวิธีการทดสอบขั้นต้น (Pre-Test)

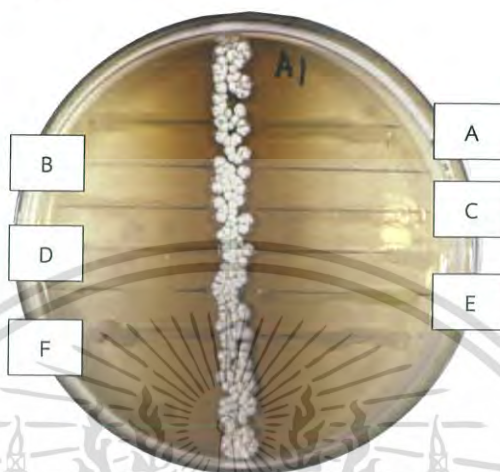
การทดสอบหาสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพต่อจุลินทรีย์ทดสอบเบื้องต้นนั้น จะใช้จุลินทรีย์ทดสอบ 6 สายพันธุ์ ได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 และ *Candida albicans* ATCC 10231 โดยทำการทดสอบกับเชื้อแอสคิตโนมัยสีททั้ง 35 ไอโซเลท ที่แยกได้จากดินนาเกลือ ทดสอบบนอาหาร YEME agar หลังจากลงเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบร่วมกับไอโซเลทของเชื้อแอสคิตโนมัยสีทครบ 1 วัน ตรวจผลเชื้อแอสคิตโนมัยสีทไอโซเลทที่พบบริเวณยับยั้งแก่เชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ พบว่าเชื้อแอสคิตโนมัยสีท 10 ไอโซเลท ได้แก่ ไอโซเลทหมายเลข SMK01011 SMK06021 SMK08042 SMK09042 SMK13061 SMK16072 SMK20101 SMK28161 SMK30201 และ SMK32042 สามารถสร้างฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพแก่จุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ได้ แสดงผลระยะยับยั้งของจุลินทรีย์ทดสอบดังตารางที่ 4.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่มีในการยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ที่ใช้ทดสอบ

หมายเลข ไอโซเลท	แหล่งดิน	บริเวณยับยั้ง (inhibition zone, มิลลิเมตร)											
		<i>B. subtilis</i> ATCC 6633		<i>E. coli</i> ATCC 25922		<i>K. rhizophila</i> ATCC 9341		<i>P. aeruginosa</i> ATCC 27853		<i>S. aureus</i> ATCC 25923		<i>C. albicans</i> ATCC 10231	
		ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา	ซ้าย	ขวา
SMK01011	นาปรัง	24.60	25.10	21.24	22.10	25.20	28.12	15.50	13.40	23.72	27.80	7.50	11.42
SMK06021	นารองเชื้อ	-	-	22.30	23.62	-	-	-	-	-	-	7.82	10.90
SMK08042	รำนน้ำแก่	25.54	26.26	14.20	13.44	-	-	-	-	-	-	-	-
SMK09042	รำนน้ำแก่	8.82	9.12	-	-	-	-	-	-	25.74	24.82	-	-
SMK13061	นาตาก	-	-	-	-	17.24	14.60	-	-	14.62	14.12	-	-
SMK16072	นาเชื้อ	31.22	31.34	-	-	17.68	19.74	14.54	13.52	27.10	19.74	11.42	6.22
SMK20101	นาปรัง	27.42	30.20	-	-	23.20	23.40	-	-	21.82	28.42	21.32	25.00
SMK28161	ยุ่งเกลือ	29.12	29.56	-	-	17.64	15.58	7.30	6.22	23.20	15.56	-	-
SMK30201	นาปรัง	24.32	25.32	11.22	11.44	20.30	25.20	-	-	23.90	27.46	-	-
SMK32042	รำนน้ำแก่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15.40	12.84

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK01011 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *P. aeruginosa*, *B. subtilis*, *K. rhizophila* และ *C. albicans* ได้ดังแสดงในรูปที่ 4.49

รูปที่ 4.49 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK01011 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

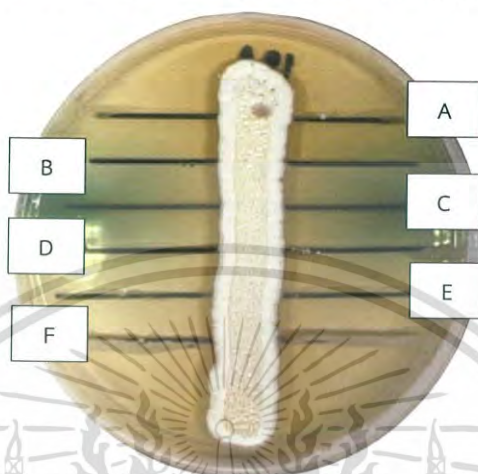
จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK06021 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *E. coli* และ *C. albicans* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.50

รูปที่ 4.50 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK06021 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

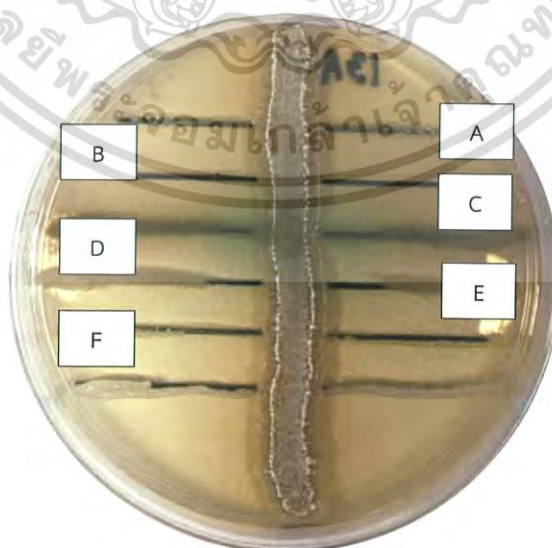
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK08042 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *E. coli* และ *B. subtilis* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.51

รูปที่ 4.51 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK08042 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

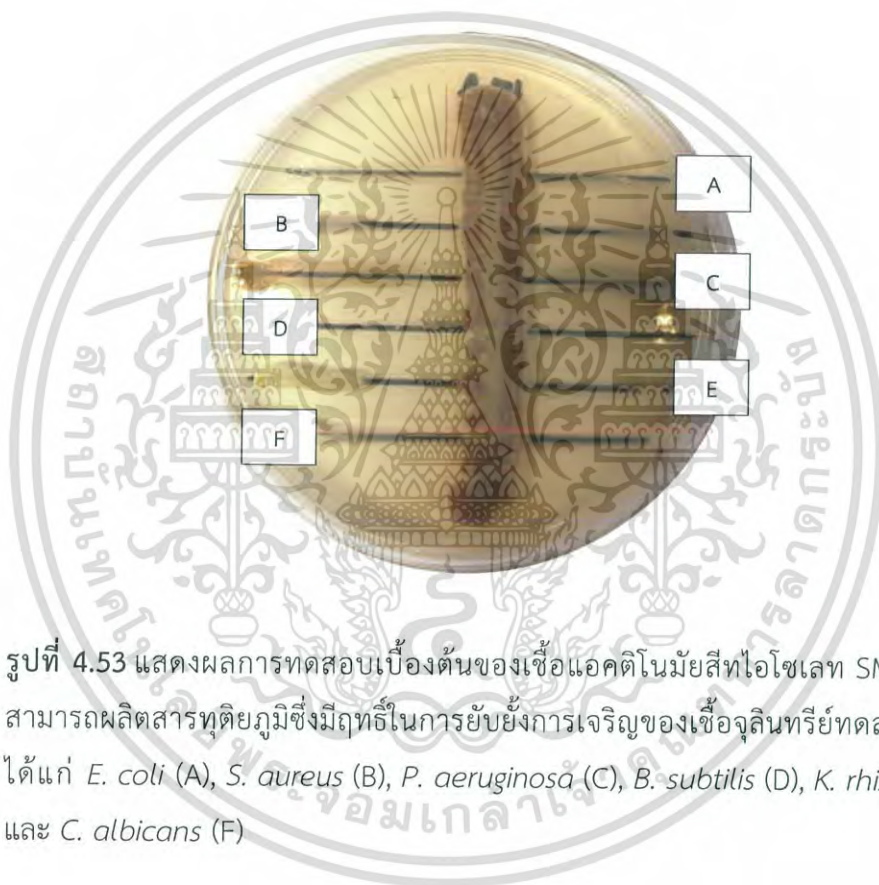
จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK09042 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus* และ *B. subtilis* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.52 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK09042 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

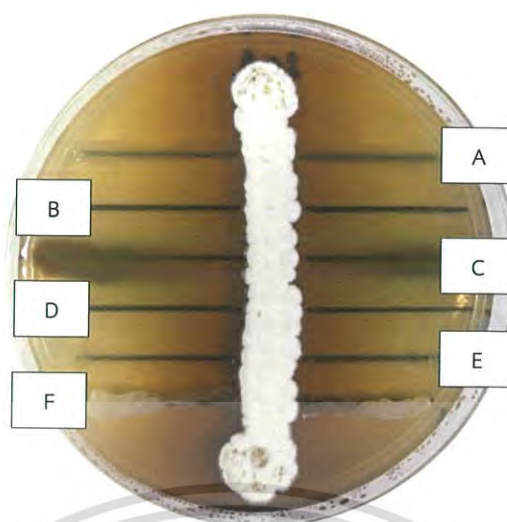
จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK13061 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus* และ *K. rhizophila* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.53

รูปที่ 4.53 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK13061 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

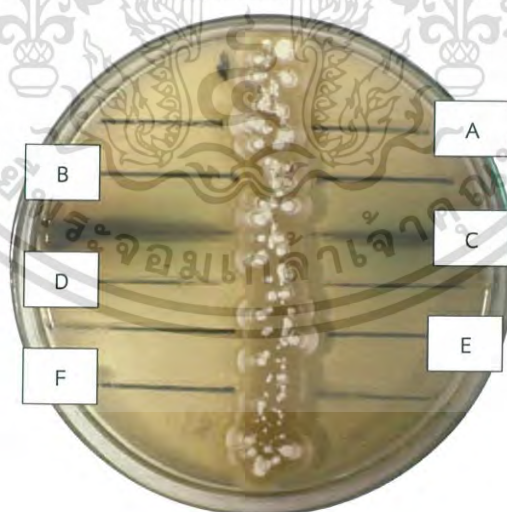
จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK16072 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *P. aeruginosa*, *B. subtilis*, *K. rhizophila* และ *C. albicans* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.54 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK16072 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK20101 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *B. subtilis*, *K. rhizophila* และ *C. albicans* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.55

รูปที่ 4.55 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK20101 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E)

และ *C. albicans* (F)

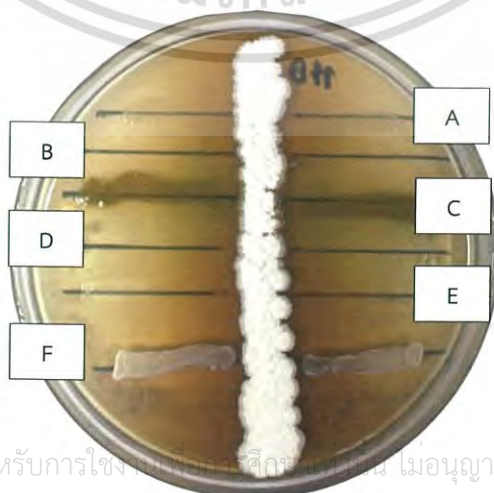
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้เอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ อาจก่อให้เกิดความเสียหายทางกฎหมายได้

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนไมซีที่สามารผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอสคิโนไมซีไอโซเลท SMK28161 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *P. aeruginosa*, *B. subtilis* และ *K. rhizophila* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.56

รูปที่ 4.56 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนไมซีไอโซเลท SMK28161 ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอสคิโนไมซีที่สามารผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอสคิโนไมซีไอโซเลท SMK30201 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *E. coli*, *S. aureus*, *B. subtilis* และ *K. rhizophila* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.57 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK30201

ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

จากการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ พบว่าแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK32042 สามารถสร้างสารทุติยภูมียับยั้งเชื้อ *C. albicans* ได้ ดังแสดงในรูปที่ 4.58

รูปที่ 4.58 แสดงผลการทดสอบเบื้องต้นของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK32042

ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิซึ่งมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 ชนิด ได้แก่ *E. coli* (A), *S. aureus* (B), *P. aeruginosa* (C), *B. subtilis* (D), *K. rhizophila* (E) และ *C. albicans* (F)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 การทดสอบกิจกรรมการต้านการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเบื้องต้นจากแอกติโนมัยสีทซึ่งทดสอบกับจุลินทรีย์ทดสอบโดยวิธี Pre-Test พบแอกติโนมัยสีท 10 ไอโซเลทที่สร้างฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพต่อจุลินทรีย์ทดสอบ แอกติโนมัยสีททั้ง 10 ไอโซเลทจึงถูกนำมาศึกษากิจกรรมการต้านการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบด้วยเทคนิค Agar Disc Diffusion ดังวิธีการในข้อ 3.7.10. โดยมีเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ 6 สายพันธุ์ ได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 และ *Candida albicans* ATCC 10231 ทำการสกัดสารผ่านตัวทำละลายอินทรีย์ คือ เอทิลอะซิเตทใช้สกัดสารที่อยู่ภายนอกเซลล์และเมทานอลใช้สกัดสารที่อยู่ภายในเซลล์ ปรบความเข้มข้นของสารสกัดที่ได้ให้มีความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรและ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร หยดลงแผ่น disc ในปริมาตร 20 ไมโครลิตร พบว่าเชื้อแอกติโนมัยสีททั้ง 10 ไอโซเลท โดยไอโซเลทหมายเลข SMK13061, SMK20101 และ SMK30201 มาจากอาหารที่มีการเติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 0 ส่วนของไอโซเลทหมายเลขนั้น SMK01011, SMK06021, SMK08042, SMK09042, SMK16072, SMK28161 และ SMK32042 มาจากอาหารที่มีการเติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 1

รูปที่ 4.59 แสดงลักษณะบริเวณยับยั้งต่อเชื้อทดสอบเมื่อ Negative control คือ เมทานอล และ Positive control คือ Kanamycin ความเข้มข้น 1.5 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอกติโนมัยซีทีไอโซเลท SMK06021 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion

หมายเลข SMK06021		บริเวณยับยั้ง (inhibition zone, มิลลิเมตร)					
		<i>B. subtilis</i> ATCC 6633	<i>E. coli</i> ATCC 25922	<i>K. rhizophila</i> ATCC 9341	<i>P. aeruginosa</i> ATCC 27853	<i>S. aureus</i> ATCC 25923	<i>C. albicans</i> ATCC 10231
น้ำหมัก	50 mg/ml	-	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-
ตัวเซลล์	50 mg/ml	-	-	-	-	-	8.76
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจากไอโซเลทหมายเลข SMK06021 กับเชื้อทดสอบ *Candida albicans* ATCC 10231 บนอาหาร Mueller' Hinton agar (MHA) พบบริเวณใส (clear zone) จากในส่วนของสารสกัดที่ได้จากเส้นใยที่หมักด้วยเมทานอลความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร แต่ไม่พบบริเวณใสจากส่วนของสารสกัดจากน้ำหมัก

รูปที่ 4.60 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *C. albicans* ATCC 10231 ของไอโซเลท SMK06021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอสทีโนมัยส์ทีไอโซเลท SMK09042 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion

หมายเลข SMK09042		บริเวณยับยั้ง (inhibition zone, มิลลิเมตร)					
		<i>B. subtilis</i> ATCC 6633	<i>E. coli</i> ATCC 25922	<i>K. rhizophila</i> ATCC 9341	<i>P. aeruginosa</i> ATCC 27853	<i>S. aureus</i> ATCC 25923	<i>C. albicans</i> ATCC 10231
น้ำหมัก	50 mg/ml	11.24	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-
ตัวเซลล์	50 mg/ml	-	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจากไอโซเลทหมายเลข SMK09042 กับเชื้อทดสอบ *Bacillus subtilis* ATCC 6633 บนอาหาร Mueller' Hinton agar (MHA) พบบริเวณใส (clear zone) จากส่วนของสารสกัดจากน้ำหมักความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร แต่ไม่พบบริเวณใสจากในส่วนของสารสกัดจากเส้นใยที่หมักด้วยเมทานอล

รูปที่ 4.61 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK09042

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอสทีโนมัยซีทไอโซเลท SMK13061 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion

หมายเลข SMK13061		บริเวณยับยั้ง (inhibition zone, มิลลิเมตร)					
		<i>B. subtilis</i> ATCC 6633	<i>E. coli</i> ATCC 25922	<i>K. rhizophila</i> ATCC 9341	<i>P. aeruginosa</i> ATCC 27853	<i>S. aureus</i> ATCC 25923	<i>C. albicans</i> ATCC 10231
น้ำหมัก	50 mg/ml	6.26	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-
เซลล์	50 mg/ml	-	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจากไอโซเลทหมายเลข SMK13061 กับเชื้อทดสอบ *Bacillus subtilis* ATCC 6633 บนอาหาร Mueller' Hinton agar (MHA) พบบริเวณใส (clear zone) จากส่วนของสารสกัดจากน้ำหมักความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร แต่ไม่พบบริเวณใสจากในส่วนของสารสกัดจากเส้นใยที่หมักด้วยเมทานอล

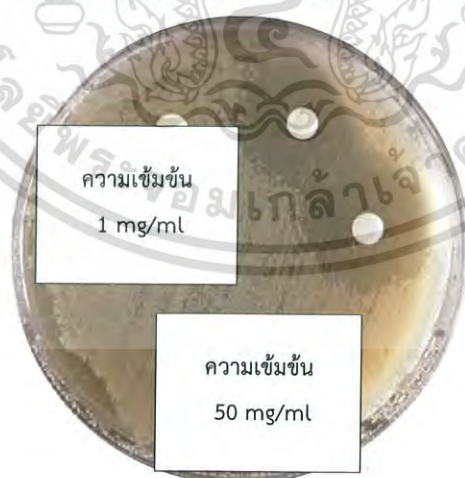
รูปที่ 4.62 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK13061

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงบริเวณยับยั้งของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักและเส้นใยที่ระดับความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร และ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ของเชื้อแอกติโนมัยซีทไอโซเลท SMK30201 โดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion

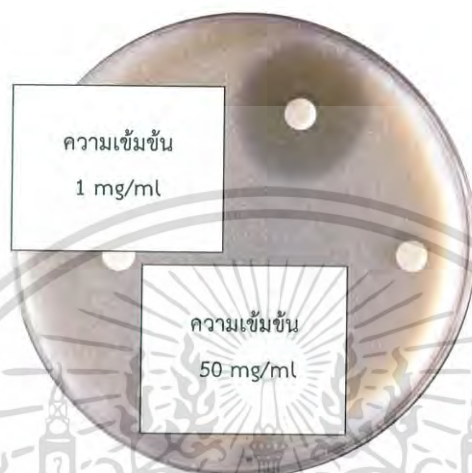
หมายเลข SMK30201		บริเวณยับยั้ง (inhibition zone, มิลลิเมตร)					
		<i>B. subtilis</i> ATCC 6633	<i>E. coli</i> ATCC 25922	<i>K. rhizophila</i> ATCC 9341	<i>P. aeruginosa</i> ATCC 27853	<i>S. aureus</i> ATCC 25923	<i>C. albicans</i> ATCC 10231
น้ำหมัก	50 mg/ml	26.32	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	21.40	-	-	-	23.24	-
เซลล์	50 mg/ml	-	-	-	-	-	-
	1 mg/ml	-	-	-	-	-	-

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจากไอโซเลทหมายเลข SMK30201 กับเชื้อทดสอบ *Bacillus subtilis* ATCC 6633 บนอาหาร Mueller' Hinton agar (MHA) พบบริเวณใส (clear zone) จากในส่วนของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรและน้ำหมักความเข้มข้น 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร แต่ไม่พบบริเวณใสจากในส่วนของสารสกัดจากเส้นใยที่หมักด้วยเมทานอล

รูปที่ 4.63 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* ATCC 6633 ของไอโซเลท SMK30201 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจากไอโซเลทหมายเลข SMK30201 กับเชื้อทดสอบ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 บนอาหาร Mueller' Hinton agar (MHA) พบบริเวณใส (clear zone) จากในส่วนของสารสกัดที่ได้จากน้ำหมักที่ความเข้มข้น 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร แต่ไม่พบบริเวณใสจากในส่วนของสารสกัดที่ได้จากเส้นใยที่หมักด้วยเมทานอล

รูปที่ 4.64 ผลการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *S. aureus* ATCC 25923 ของไอโซเลท SMK30201

จากผลการทดสอบกิจกรรมการต้านการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion ของแอกติโนมัยสีททั้ง 10 ไอโซเลทที่มีผลแสดงระยะล้นยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบด้วยวิธีเบื้องต้น (Pre-test) 4 ไอโซเลทจาก 10 ไอโซเลทเกิดผลยับยั้งการเจริญของเชื้อทดสอบเมื่อใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion ได้แก่ ไอโซเลท SMK06021 สารสกัดจากเส้นใยที่ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ยับยั้งเชื้อทดสอบ 1 ตัว คือ *C. albicans* ATCC 10231, ไอโซเลท SMK09042, ไอโซเลท SMK13061 เป็นสารสกัดจากน้ำหมักที่ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรเช่นเดียวกัน ยับยั้งเชื้อทดสอบ 1 ตัวเหมือนกัน คือ *B. subtilis* ATCC 6633 และไอโซเลท SMK30201 สารสกัดจากน้ำหมักที่ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรยับยั้งเชื้อทดสอบ 1 ตัว คือ *B. subtilis* ATCC 6633 สารสกัดจากน้ำหมักที่ความเข้มข้น 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรยับยั้งเชื้อทดสอบได้ 2 ตัวคือ *B. subtilis* ATCC 6633 และ *S. aureus* ATCC 25923 การเกิดบริเวณยับยั้งในสารสกัดที่มีความเข้มข้นต่ำแต่ไม่เกิดบริเวณยับยั้งในสกัดที่มีความเข้มข้นสูงของไอโซเลท SMK30201 นี้ควรต้องทำการศึกษาต่อหรือทำการทดลองซ้ำอีกครั้งเพื่อยืนยันความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบ *S. aureus* ATCC 25923

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของผลการทดสอบสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบโดยใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion ของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลท SMK30201 ที่มีฤทธิ์ยับยั้งในส่วนของการสกัดหยาบจากน้ำหมักต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *S. aureus* ATCC 25923 ด้วยสารสกัดหยาบจากน้ำหมัก ความเข้มข้น 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรแต่ไม่เกิดผลการยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *S. aureus* ATCC 25923 ด้วยสารสกัดหยาบจากน้ำหมักความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร จึงเป็นที่น่าสนใจว่าฤทธิ์ยับยั้งที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดจากเมทานอลที่ใช้ในการเตรียมสารสกัด แต่ผลการยับยั้งของเมทานอลต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบเมื่อใช้ Negative control เป็นเมทานอลนั้น พบว่าเมทานอลไม่เกิดผลยับยั้งต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าฤทธิ์ยับยั้งนั้นเกิดขึ้นโดยมาจากสารสกัดหยาบไม่ได้เกิดจากเมทานอล การเกิดบริเวณยับยั้งในสารสกัดที่มีความเข้มข้นต่ำแต่ไม่เกิดบริเวณยับยั้งในสารสกัดที่มีความเข้มข้นสูงของไอโซเลท SMK30201 นี้ควรต้องทำการศึกษาต่อหรือทำการทดลองซ้ำอีกครั้งเพื่อยืนยันความสามารถในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบ *S. aureus* ATCC 2592

ข้อมูลการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Basilo *et al.*, 2003 ที่ว่าสามารถยับยั้งจุลินทรีย์แกรมบวกได้มากกว่าจุลินทรีย์แกรมลบ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Saadoun *et al.*, 1999 ที่พบว่าสามารถยับยั้งจุลินทรีย์แกรมบวกกลุ่ม cocci และ bacilli ได้มากกว่าจุลินทรีย์แกรมลบอย่างเช่น *E. coli* และมีความเป็นไปได้ว่าแอกติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินนาเกลือในการศึกษาครั้งนี้อาจจัดอยู่ในกลุ่มของ streptomycetes เพราะมักสร้างสารออกฤทธิ์ได้ในอาหารที่ไม่เติมเกลือ ตรงกันข้ามกับกลุ่มของ non-streptomycetes ที่มักสร้างสารออกฤทธิ์ได้ดีเมื่อเติมเกลือ ด้วยเหตุนี้ 6 ไอโซเลทที่ไม่พบผลยับยั้งเมื่อใช้เทคนิค Agar Disc Diffusion อาจเกิดจากการอยู่ในสภาวะการเจริญที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดการสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพได้ (ปวีณา และคณะ, 2555) รวมทั้งผลของการใช้ตัวทำละลายที่มีขั้วอย่าง Ethyl acetate มาใช้ในการสกัดหยาบสารยับยั้งของแอกติโนมัยสีทนี้อาจไม่สามารถสกัดแยกสารได้ดีที่สุด ในงานวิจัยของ Veronica and Magdalena, 2014 กล่าวว่า ตัวทำละลายที่ดีที่สุดในการสกัดสารยับยั้งจุลินทรีย์จาก *Streptomyces* sp. คือ 1-butanol โดยคุณสมบัติตัวทำละลายที่มีขั้วสูงจะสกัดสารยับยั้งจุลินทรีย์ได้ดี สอดคล้องกับการทดลองเปรียบเทียบการใช้ตัวทำละลาย 2 ชนิดคือ Ethyl acetate และ 1-butanol ของ ทายาท และคณะ (2560) พบว่า การใช้ 1-butanol ให้ผลของการเกิดบริเวณยับยั้งต่อเชื้อทดสอบได้ดีกว่าการใช้ Ethyl acetate

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของเชื้อแอกติโนมัยสีทจากดินนาเกลือจากโรงเรียนคนทำนา-เกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าสามารถแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทได้จำนวนทั้งหมด 35 ไอโซเลท ซึ่งแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทได้จากการเก็บตัวอย่าง 20 จุด (ตารางที่ 4.1) เก็บตัวอย่างในวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2562 ลักษณะของดินมีทั้ง ดินเหนียว ดินทราย และดินโคลน เนื่องจากการใช้ประโยชน์ในการทำนาเกลือในแต่ละบริเวณมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้บริเวณที่เก็บตัวอย่างแต่ละจุดมีความเค็มที่แตกต่างกัน จากดินตัวอย่างทั้ง 20 จุด พบว่ามีค่าความเป็นกรดต่างตั้งแต่ 6.93 – 8.37 มีปริมาณความชื้นตั้งแต่ 5.51 – 71.13 จากนั้นนำไปทำการศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทบนอาหาร International Streptomyces Project medium no.2 (ISP2) พบว่าเชื้อแอกติโนมัยสีทที่คัดแยกได้สามารถเจริญและสร้างสปอร์ได้ดีในระยะเวลาประมาณ 2-4 สัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีการการสังเกตสีจากเส้นใยอาหาร (Substrate mycelium) เส้นใยอากาศ (Aerial mycelium) และสีของ รังควัตถุที่ละลายน้ำได้ โดยนำไปเปรียบเทียบกับระบบสีมาตรฐาน The ISCC-NBS Color system ได้ดังนี้ แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Pink มีจำนวน 1 ไอโซเลท ได้แก่ SMK02011 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Red มีจำนวน 1 ไอโซเลท ได้แก่ SMK31031 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Orange มีจำนวน 2 ไอโซเลท ได้แก่ SMK13061 และ SMK18091 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Brown มีจำนวน 1 ไอโซเลท ได้แก่ SMK08042 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Yellow มีจำนวน 7 ไอโซเลท ได้แก่ SMK03021, SMK07031, SMK15072, SMK20101, SMK32042, SMK33121 และ SMK34131 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Olive มีจำนวน 3 ไอโซเลท ได้แก่ SMK04021, SMK21111 และ SMK26151 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Green มีจำนวน 2 ไอโซเลท ได้แก่ SMK06021 และ SMK09042 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Purple มีจำนวน 2 ไอโซเลท ได้แก่ SMK11051 และ SMK12061 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี White มีจำนวน 13 ไอโซเลท ได้แก่ SMK01011, SMK05021, SMK16072, SMK17081, SMK19101, SMK22121, SMK23131, SMK25132, SMK27151, SMK28161, SMK29171, SMK30201 และ SMK35071 แอกติโนมัยสีทที่สร้างเส้นใยอากาศสี Gray มีจำนวน 3 ไอโซเลท ได้แก่ SMK10051, SMK14061 และ

SMK24131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแอสกีโนมัยซิสที่คัดแยกได้ทั้งหมด 35 ไอโซเลท ได้ผลการทดลองดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.4) จากการทดสอบการย่อยโปรตีนในน้ำนม (Casein hydrolysis) ในอาหาร Skim milk agar พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 7 ไอโซเลทที่สามารถผลิตเอนไซม์ Protease ได้ คือ เกิดวงใส (Clear zone) แสดงว่าเกิดการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนมบนอาหาร Skim milk agar จากการทดสอบการย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction) ในหลอดอาหาร Bouillon Gelatin Broth พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 9 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตเอนไซม์ Gelatinase ได้ คือ ไม่เกิดการแข็งตัวของอาหาร Bouillon Gelatin Broth เมื่อนำไปแช่เย็นที่อุณหภูมิ 0-4 องศาเซลเซียส แสดงว่าเกิดการย่อยสลาย เจลาตินในอาหาร Bouillon Gelatin Broth จากการทดสอบการย่อยสลายแป้ง (Starch hydrolysis) ในอาหาร Inorganic salt starch agar (ISP4) พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 30 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตเอนไซม์ Amylase ได้ คือ เมื่อหยดสารละลายไอโอดีนแล้ว เกิดวงใส (Clear zone) แสดงว่าเกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร Inorganic salt starch agar (ISP4) จากการทดสอบการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (Catalase) และเอนไซม์ออกซิเดส (Oxidase) พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 34 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตเอนไซม์ Catalase ได้ คือ เกิดฟองฟูเมื่อหยดสารไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ความเข้มข้น 3% ลงบนเชื้อ แอสกีโนมัยซิสและพบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 11 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตเอนไซม์ Oxidase ได้ คือ เกิดสีม่วงเมื่อหยดสาร 1% Tetramethyl-p-phenylenediamine (TPD) ลงบนเชื้อแอสกีโนมัยซิส จากการศึกษาความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด (ตารางที่ 4.5) พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิสที่สามารถหมักน้ำตาล Glucose ได้ 7 ไอโซเลท และไม่สามารถสร้างแก๊สได้ มีเชื้อแอสกีโนมัยซิสที่สามารถหมักน้ำตาล Sucrose ได้ 4 ไอโซเลท และไม่สามารถสร้างแก๊สได้ มีเชื้อแอสกีโนมัยซิสที่สามารถหมักน้ำตาล Lactose ได้ 2 ไอโซเลท และไม่สามารถสร้างแก๊สได้ มีเชื้อแอสกีโนมัยซิสที่สามารถหมักน้ำตาล Xylose ได้ 1 ไอโซเลท และไม่สามารถสร้างแก๊สได้ เชื้อแอสกีโนมัยซิสที่สามารถหมักน้ำตาล Mannitol ได้ 2 ไอโซเลท และไม่สามารถสร้างแก๊สได้

จากการศึกษาความสามารถทนเกลือของเชื้อแอสกีโนมัยซิส โดยทำการทดลองในอาหาร Yeast extract Malt extract agar (YEME) พบว่ามีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 35 ไอโซเลท ที่สามารถเจริญได้ที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 0 % มีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 30 ไอโซเลท ที่สามารถเจริญได้ที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 1 % มีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 27 ไอโซเลท ที่สามารถเจริญได้ที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 3 % มีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 19 ไอโซเลท ที่สามารถเจริญได้ที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 5 % มีเชื้อแอสกีโนมัยซิส 1 ไอโซเลท ที่สามารถเจริญได้ที่ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ 7 % (ตารางที่ 4.9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาการทดสอบสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพของเชื้อแอกติโนมัยสีททั้ง 35 ไอโซเลท ต่อเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบทั้ง 6 สายพันธุ์ ได้แก่ *Bacillus subtilis* ATCC 6633, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Kocuria rhizophila* ATCC 9341, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853, *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 และ *Candida albicans* ATCC 10231 ด้วยวิธีการทดสอบเบื้องต้น (Pre-test) พบว่ามีเชื้อแอกติโนมัยสีท 10 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ ได้แก่ SMK01011, SMK06021, SMK08042, SMK09042, SMK13061, SMK16072, SMK20101, SMK28161, SMK30201 และ SMK32042 โดยที่มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 7 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Bacillus subtilis* ATCC 6633 ได้ มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 4 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Escherichia coli* ATCC 25922 มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 6 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Kocuria rhizophila* ATCC 9341 มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 3 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 7 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 5 ไอโซเลท ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ *Candida albicans* ATCC 10231 (ตารางที่ 4.7)

จากการทดสอบนำเชื้อแอกติโนมัยสีททั้ง 10 ไอโซเลท มาทำการศึกษาการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบโดยเทคนิค Agar Disc Diffusion โดยเลี้ยงเชื้อแอกติโนมัยสีทในอาหาร Yeast extract Malt extract (YEME) ที่มีการเติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ความเข้มข้นที่แตกต่างกัน พบว่าในส่วนของน้ำหมักที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 3 ไอโซเลท คือ SMK09042, SMK13061 และ SMK30021 (ตารางที่ 4.9, 4.10 และ 4.11) ในส่วนของตัวเซลล์ที่สามารถผลิตสารทุติยภูมิที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ มีเชื้อแอกติโนมัยสีท 1 ไอโซเลท คือ SMK06021 (ตารางที่ 4.8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บตัวอย่างดินนาเกลือที่ศูนย์การเรียนรู้คนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าสามารถแยกเชื้อแอสคิตินอมัยสีที่ที่สามารถทนเกลือที่โซเดียมคลอไรด์ที่ความเข้มข้นแตกต่างกันได้ 31 ไอโซเลท ความเข้มข้นของเกลือโซเดียมคลอไรด์ที่สูงสุดเชื้อสามารถเจริญได้คือ 7% เนื่องจากช่วงเวลาที่ทำการเก็บตัวอย่างดินนั้นเป็นช่วงที่การตกผลึกของเม็ดเกลี่ยยังไม่สมบูรณ์ ทำให้ดินบริเวณนั้นมีปริมาณเกลืออยู่ไม่สูงมาก ดังนั้น อาจจะต้องเลือกเก็บตัวอย่างดินจากนาเกลือหลาย ๆ แหล่ง เพื่อที่จะค้นหาเชื้อแอสคิตินอมัยสีที่มีความสามารถในการทนเกลือความเข้มข้นสูงได้

5.2.2 จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถคัดแยกเชื้อแอสคิตินอมัยสีที่สามารถสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีฤทธิ์ยับยั้งเชื้อแบคทีเรียทดสอบ ซึ่งก็คือ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 ด้วยความเข้มข้นของสารเพียง 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ดังนั้นจึงควรมีการนำไปศึกษาต่อเพื่อพัฒนาและนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ หรืออุตสาหกรรมการผลิตยา เช่น ยาแก้ปวด แต่อย่างไรก็ตามต้องมีการทดสอบฤทธิ์ยับยั้งกับเชื้อก่อสิ่วอื่น ๆ เพิ่มเติม

5.2.3 จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการคัดแยกเชื้อแอสคิตินอมัยสี ด้วยอาหาร Starch casein agar (SCA) พบว่าจำนวนของเชื้อแอสคิตินอมัยสีที่เจริญบนอาหาร SCA มีน้อยมาก จึงทำการเปลี่ยนอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้คัดแยกเป็นอาหาร ZSSE agar ซึ่งเป็นอาหารที่มีสารสกัดจากดินเป็นส่วนประกอบในอาหาร พบว่า จำนวนของเชื้อแอสคิตินอมัยสีที่เจริญบนอาหาร ZSSE agar มีมากกว่าที่เจริญบนอาหาร SCA ดังนั้นอาหาร ZSSE agar จึงเป็นอาหารเลี้ยงเชื้ออีกหนึ่งชนิดที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้เพื่อคัดแยกเชื้อแอสคิตินอมัยสีได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กิ่งจันทน์ มะลิซ้อน. 2555. ความหลากหลายของแอกติโนแบคทีเรียในดิน. Biodiversity of Actinibacteria in soil. สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กิตติธัช พบุประภาพ. 2550. การคัดเลือกจุลินทรีย์กลุ่มแอกติโนมัยสีทในดินที่สร้างสารปฏิชีวนะได้. ปรินญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนินทร์ สุริยกุล ณ ออยุธยา. 2545. เชื้อแอกติโนมัยสีทในดินป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรังบริเวณสถานีวิจัยสัตว์ป่าเขานางรำ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- ณัฐจิรา ปานมณี, วันชกรณ หนูจำแสง. 2560. ฤทธิ์ยับยั้งทางชีวภาพและฟอสโฟลิปิดของแอกติโนมัยสีทจากดินนาเกลือ ตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร. โครงการพิเศษ สาขาวิชาจุลชีววิทยา อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดวงกมล สุริยฉัตร. 2540. การจำลองบ่อน้ำเกลือระเหยแบบใช้พลังงานแสงอาทิตย์ที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ, กองเทคโนโลยีการทำเหมืองใต้ดิน, กรมทรัพยากรธรณี.
- ทายาท ศรียาภักย์, กัญจน์ ศิลป์ประสิทธิ์, อรินทร์ งามนิยม และ พิชาภักดิ์ ศรียาภักย์. 2560. การคัดเลือกแอกติโนมัยสีทปลูกพืชเพื่อใช้ในการเตรียมสารสกัดยับยั้งที่ออกฤทธิ์ทางชีวภาพและพัฒนาสูตรหัวเชื้อผงสำหรับควบคุมจุลินทรีย์ก่อโรคข้าว, วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา ปีที่ 22 (ฉบับที่ 3), 423-437.
- ธนากร บำรุงภักดี, บวรศักดิ์ ลีลานนท์. 2554. การแยกและจำแนกแบคทีเรียที่เสียแลคติกจากหน่อไม้แดง เพื่อใช้เป็นเชื้อเริ่มต้นผสมในการหมัก. The Graduated Research Conference 12th. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, BMP15.
- นฤมล เกื้อนกุล. 2550. การศึกษาการใช้สารสีจากแอกติโนมัยสีทเพื่อเป็นสีย้อมในห้องปฏิบัติการชีววิทยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิษณุโลก.
- นงลักษณ์ คุณปรีชา. 2541. จุลชีววิทยาทั่วไป. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- บุญปรอด เจริญฤทธิ์ ให้สัมภาษณ์, 15 มกราคม 2562. พิมพ์ชนก กาไชย ผู้สัมภาษณ์. สมุทรสงคราม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปวีณา สุขสะอาด, กรรณิการ์ ดวงมาลย์, ชัยวัฒน์ กิตติกุล, กันทิมาณี ประเดิมวงศ์ และ วสุ ปฐมอารีย์. 2555. แอคติโนมัยสีทจากดินนาเกลือและการสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ. ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัตนาภรณ์ ศรีวิบูลย์. 2548. แอคติโนมัยสีส. ชลบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยบูรพา.

รัตนาภรณ์ ศรีวิบูลย์, มรกต สุขโชติรัตน์ และ ชินจิ โตกุยามา. 2548. แอคติโนมัยสีทสายพันธุ์ใหม่จากดินชายฝั่งที่สร้างสารยับยั้งแบคทีเรียและเชื้อรา. ใน 31st Congress on Science and Technology of Thailand at Suranaree University of Technology, 18 – 20 October 2005.

ลลิตา วังเงิน. 2554. การคัดกรองและการพิสูจน์เอกลักษณ์แอคติโนมัยสีทหายากที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม

ลักขมี ศุกระกาญจนะ. 2556. การคัดแยกและศึกษาคุณสมบัติเชื้อแอคติโนมัยสีทที่สามารถผลิตเอนไซม์ย่อยสลายพลาสติกชีวภาพ. วิทยานิพนธ์. สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิชา นิยม. 2535. อุทกวิทยาป่าไม้. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 284 น.

ศิริพร วงศ์ดินดำ. 2549. การเปรียบเทียบวิธีการตรวจหา ESBLs และ *AmpC* และอุบัติการณ์ของ CTX-M gene ในเชื้อ *Enterobacteriaceae*. ภาคนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคนิคการแพทย์) คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สายพิน ไชยนันท์. 2550. จุลินทรีย์ดิน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.

สุภาพรรณ ม่วงพรม. 2556 โครงการศูนย์การเรียนรู้กินได้. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. 2562. ยาด้านจุลชีพ.

[online]. Availabal : <http://elib.fda.moph.go.th>

ศูนย์วิทยทรัพยากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2562. สารต้านจุลชีพ.

[Online]. Available : <http://cuir.car.chula.ac.th>

Alexander M. 1997. Introduction to Soil Microbiology. 2 ed. New York John Wiley and

Sons Inc. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Anibou M., A. Chait, A. Ziad, M. Taourirt, Y. Ouhdouch and A. Benherref. 2008. Actinomycetes from Moroccan habitats: isolation and screening for cytotoxic activities. *World J. Microbiol Biotechnol.* 24: 2019-2025.
- Arai T.1975. Culture Media for Actinomycetes. Tokyo: The society for actinomycetes.
- Basilo A., I. Gonzalez, M.F. Vicente, J. Gorrochategui, A. Cabello, A. Gonzalez, O. Genillo ud. 2003. Pattern of antimicrobial activities from soil actinomycetes isolated under different condition of pH and salinity. *J. Appl. Microbiol.*, 95, 814-823.
- Benimeli, C.S., Fuentes, M.S., Abate, C.M. and Amoroso, M.J. (2008). Bioremediation of lindane-contaminated soil by *Streptomyces* sp. M7 and its effects on *Zea mays* growth. *Int. Biodeterior. Biodegrad*, 61, 233-239.
- Berdy, J. 2005. Bioactive microbial metabolite. *J. Antibiot.* (Tokyo)58 :1-26.
- Bizuye A., Feleke Moges, Berhanu Andualem. 2013. Isolation and screening of antibiotic producing actinomycetes from soils in Gondar town, North West Ethiopia. *Asian J Pac Trap Dis.*, 3(5), 375-381.
- Cragg GM, Newman DJ. 2005. Plants as source of anticancer agents. *J Ethnopharmacol* 100:72-79
- Castillo, M.A., Felis, N., Arago, P., Cuesta, G. and Sabater, C. 2006. Biodegradation of the herbicide diuron by streptomycetes isolated from soil. *Int. Biodeterior. Biodegrad*, 58, 196-202.
- Castillo U., James K. Harper, Gary A. Strobel, Joseph Sears, Kara Alesi, Eugene Ford, Janine Lin, Michelle Hunter, Michelle Maranta, Haiyan Ge, Debbie Yaver, James B. Jensen, Heidi Porter, Richard Robison, D. Millar, Wilford M. Hess, Margret Condron, David Teplow. 2003. Kakadumycins, novel antibiotics from *Streptomyces* sp. NRRL 30566, an endophyte of *Grevillea pteridifolia*. *FEMS Microbiol. Lett*, 224, 183-190.
- Deepika L. and Kannabiran K. 2010. Biosurfactant and Heavy Metal Resistance Activity of *Streptomyces* spp. Isolated from Saltpan Soil. *British Journal of Pharmacology and Toxicology* 2010, 1(1): 33-39.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Dhananjeyan, V., Selvan N., and Dhanapal. 2010. Isolation, Characterization, screening and antibiotic sensitivity of Actinomycetes from Locally (Near MCAS) collected soil samples. *Journal of Biological Sciences* 10, 6: 514-519.
- Fencial, W. 1997. New pharmaceuticals from marine organisms. *Trends Biotechnol*, 15: 339-341
- Gayathri A., Madhanraj P. and Panneerselvam A. 2011. Diversity, Antibacterial Activity and Molecular Characterization of Actinomycetes Isolated from Salt Pan Region of Kodiakarai, Nagapattinam DT. *Asian J. Pharm. Tech.* 2011, Vol. 1, Issue 3, 79-81.
- Goodfellow M., and Williams S.T. 1983. Ecology of actinomycetes. *Annual Review of Microbiology* 37, 189-216.
- Goodfellow M. 1985. *Quarterly Journal of Forestry*. Royal Forestry Society of England, Wales and Northern Ireland., 79-80.
- Hayakawa, M., Kenya I., and Hideo N. 1988. Distribution of rare actinomycetes in Japanese soils. *Journal of Fermentation Technology* 66, 4: 367-373.
- Himaman W., Arinthip Thamchaipenet, Wasu Pathom-aree, Kannika Duangmal. 2016. Actinomycetes from Eucalyptus and their biological activities for controlling Eucalyptus leaf and shoot blight. *Microbiological Res.*, 188-189, 42-52.
- Janssen Peter H. 2006 Identifying the Dominant Soil Bacterial Taxa in Libraries of 16S rRNA and 16S rRNA Genes. *APPLIED AND ENVIRONMENTAL MICROBIOLOGY*. 2006, Vol. 72, No. 3
- Jinhua Zhang. 2011. Improvement of an Isolation Medium for Actinomycetes. *Modern Applied Science*. Vol. 5, No. 2
- Jose, P. A., and Jebakumar, S. R. D. 2012. Phylogenetic diversity of actinomycetes cultured from coastal multipond solar saltern in Tuticorin, India. *Aquat. Biosyst.* 8:23.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kawamoto I. 1989. Genus *Micromonospora* In Bergey's Manual of Systematic Bacteriology. Vol. IV, pp. 2442-2450, edited by Holt, J. G., Williams & Wilkins Company, Baltimore.

Khanungkan Klanbut. 2013. The role of phospholipid in the growth and development of *Streptomyces*. Ph.D in Microbiology (SIPBS). University of Strathcly, Glasgow, UK., 50 - 51.

Khanungkan Klanbut, Duangduen Ploymukda, Nuntapop Pitijanyawong and Pranapda Numprapai. 2018. Antimicrobial activities of actinomycetes isolated from solar saltern soil, Thailand. *Agriculture and Natural Resources*. 138-141.

Khanungkan Klanbut, Siranan Klanbut, Charanyarut Sukphattanaudomchoke, Natticha Namboon and Sorawit Buraphawat. 2017. Phospholipids and antimicrobial activity of actinomycetes from mangrove forest soils in Eastern part of Thailand. The 29th Annual Meeting of the Thai Society for Biotechnology and International Conference November, 23-25.

Lacey J. 2009. Actinomycetes in composts. *Annual Agriculture and Environments*. Academic Press, San Diego, 2: 50-58.

Lechevalier, H.A. and Pine L. 1974. The Actinomycetes. *Handbook of Microbiology*, Cleveland: 194-211.

Mahajan, G. B., and Balachandran, L. 2012. Antibacterial agents from Actinomycetes - A Review. *Front. Biosci*. E4, 240-253.

Manivasagan P., Venkatesan J., Sivakumar K. and Kim SK. 2013 Pharmaceutically active secondary metabolites of marine actinobacteria. *Microbiol Res* 13: 125-200.

Mariaghas Valan Arasu, Galal Ali Esmail and Naif Abdullah Al-Dhabi. 2016. Hypersaline Actinomycetes and their Biological Applications. *Actinobacteria - Basics and Biotechnological Applications*. Chapter 9, 229-245

Mary. Gerencser. John M. Slack. 1967. Isolation and Characterization of *Actinomyces propionicus*. Department of Microbiology, Medical center, West Virginia University, Morgantown, West Virginia 26506.

Martin A. 1961. Actinomycetes. In *Introduction to Soil Microbiology*. New York: John Wiley & Sons Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- McCarthy, J.A. and Williams T.S. 1990. Methods for studying the ecology of actinomycetes. In R Grigorova and JR Norris (Eds.) Method in Microbiology, pp.535. London: Academic Press Limited.
- Mendez, C., Alfredo F. B., Manuel B. M., and Carios H. 1985. Role of substrate mycelium in colony development in *Streptomyces*. Canadian Journal of Microbiology 31, 5:446-450.
- Micha H., Ilan M. 2014 Diversity and antibacterial activity of bacteria cultured from Mediterranean *Axinella* spp. sponges. *J Appl Microbiol.* 116: 519-532.
- Ming-Gang Li, Wen-Jun Li, Ping Xu, Xiao-Long Cui, Li-Hua Xu and Cheng-Lin Jiang. 2003. *Nocardiopsis xinjiangensis* sp. nov., a halophilic actinomycete isolated from a saline soil sample in China. International Journal of Systematic and Evolutionary Microbiology, 53, 317–321.
- Miyadoh, S. 1993. Research on antibiotic screening in Japan over the last decade: A producing microorganism approach. *Actinomycetologica* 7, 2: 100-106.
- Miyadoh, S., Anzai, H., Amano, S. & Shomura, T. 1989. *Actinomadura malachitica* and *Microtetraspora viridis* are synonyms, and should be transferred as *Actinomadura viridis* comb. nov. International Journal of Systematic Bacteriology 39, 152-1 58
- Mojtaba Mohseni, Hamed Norouzi, Javad Hamedi, Aboulghasem Roohi. 2013, Screening of Antibacterial Producing Actinomycetes from Sediments of the Caspian Sea. 2013, 2, 2.
- Naikpatil, S. V., and Rathod J. L. 2011. Selective isolation and antimicrobial activity of rare actinomycetes from mangrove sediment of Karwar. *Journal of Ecobiotechnology* 3,10: 48-53.
- Nolan R, Cross T 1988. Isolation and Screening of actinomycetes, In: Goodfellow M, Williams ST, Mordarski M (ed). *Actinomycetes in Biotechnology*. Academic Press, Inc., San Diego, 1-32.
- Ouhdouch Y, Barakate M, Finanse C. 2001. Actinomycetes of Moroccan habitats: Isolation and screening for antifungal activities. *Eur. J. Soil Biol.* 37: 69-74.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Q. G. Fadhilah, I. Santoso, and Y. Yasman. 2018. Isolation and screening antibacterial activity of actinomycetes from mangrove ecosystem, Pramuka Island, Kepulauan Seribu, Jakarta, Indonesia. *AIP Conference Proceedings*. 2023, 020119.

Remya M, Vijayakumar R. 2008. Isolation and characterization of marine antagonistic actinomycetes from west coast of India. *Facta Univ Ser Med Biol*. 15(1): 13–19.

Saadoun, I., Hameed, K.M. and Moussauui, A. 1999. Characterization and analysis of antibiotic activity of some aquatic actinomycetes. *Microbios*. 99, 173–179.

Semedo L. T. A. s., A. A. Linhares, R. C. Gomes, G. P. Manfi, C. S. Alviano, L. F. Linhares, R. R. R. Coelho. 2001. Isolation and characterization of actinomycetes from Brazilian tropical soils. *Microbial Res.*, 155, 291-299.

Santos, P.S., Abad, E.J., Paguia, A.G. and Lat, B.S. 1976. Vitamin B12 and antibiotics of actinomycetes isolated by a selective method from soil samples. *Philips J. Res.*, 103, 208-220.

Sette, L.D., de Oliveira, V.M. and Manfio, G.P. 2005. Isolation and characterization ofalachlor-degrading actinomycetes from soil. *Antonie van Leeuwenhoek*, 87, 81-89.

Shih, H., Liu, Y. Hsu, F. Mulabagal, V. Dodda, R. and Huang, J. 2003. Fungichromin: a substance from *Streptomyces padanus* with inhibitory effects on *Rhizoctonia solani*. *J. Agricult. Food Chem*, 51, 95-99.

Shinji *et al.*, 1997. Digital Atlas of Actinomycetes. 15, 03, 62.

Shirling, E. B. & Gottlieb, D. 1966. Methods for characterization of *Streptomyces* species. *Int J. Syst Bacteriol* 16, 313–340.

Sudhakar T, Krishnakumar S, Premkumar J, Rani R. 2012.Characterization of halophilic antagonistic Actinomycetes isolated from solar saltpan of Tamilnadu, India. *Int J Res Rev Pharm Appl Sci* 2(4):793–802.

Takefumi Hamaki, Motomasa Suzuki, Ryosuke Fudou, Yasuko Jojima, Takayuki Kajiura, Akira Tabuchi, Kikuo Sen and Hiroshiro Shibai. 2005. Isolation of Novel Bacteria and Actinomycetes Using Soil-Extract Agar Medium *Journal of Bioscience and Bioengineering*. Vol. 99, No. 5, 485–492.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Temsaah H. R., Ahmed F. Azmy, Mai Raslan, Amr E. Ahmed and Walaa G. Hozayen. 2018. Isolation and Characterization of Thermophilic Enzymes Producing Microorganisms for Potential Therapeutic and Industrial Use. *Journal of Pure and Applied Microbiology*, 2018, 12(4), 1687-1702.

Trabelsi I., Daniel Oves, Beatriz Gutierrez Magan, Angel Manteca, Olga Genilloud and Mohamed Nour. 2016. Isolation, Characterization and Antimicrobial Activities of Actinomycetes Isolated from a Tunisian Saline Wetland. *Journal of Microbial & Biochemical Technology*, 2016, 8:6.

Veronica Lay B.W., & Magdalena S. 2014. Isolation and characterization of new antibiotics from Indonesian coastal marine bacteria. *Microbiology Indonesia*, 8, 87-93.

Waskman S. A. and Woodruff, H. B. 1940. Bacteriostatic and Bactericidal substances produced by soil actinomycetes. *J. Bacteriol.* 40:609.

Wringley SK, Hayes MA, Thomas R, Chrystal EJT, and Nicholson N, ed. A past with a future. In: Biodiversity: new leads for pharmaceutical and agrochemical industries. Microbial natural products. The Royal Society of Chemistry, Cambridge, United Kingdom, 3-16.

Williams S.T., Sharpe M. E. and Holt J.G. 1989. *Bergey's Manual of Systematic Bacteriology*. United states.

Williams R.H. 1989. *Bergey's Manual of Systematic Bacteriology*. Vol4. Baltimore:Williams & Wilkins,

Yi-Guang Chen, Xiao-Long Cui, Reiner M. Kroppenstedt, Erko Stackebrandt, Meng-Liang Wen, Li-Hua Xu and Cheng-Lin Jiang. 2008. *Nocardioopsis quinghaiensis* sp. nov., isolated from saline soil in China. *International Journal of Systematic and Evolutionary Microbiology*, 58, 699-705.

Zafrilla, B., Martinez-Espinosa, R. M., Alonso, M. A., and Bonete, M. J. 2010. Biodiversity of Archaea and floral of two inland saltern ecosystems in the Alto Vinalopó Valley, Spain. *Saline Systems* 6:10.

Zotchev S. B. (2012). Marine actinomycetes as an emerging resource for the drug

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า development pipelines. *J. Biotechnol.* 158, 168-175.

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

อาหารเลี้ยงเชื้อ

International Streptomyces Project Medium no.2 (ISP2)

ส่วนประกอบ

Malt extract	10.0	กรัม
Yeast extract	4.0	กรัม
Glucose	4.0	กรัม
Agar	15.0	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.3		

*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที

Starch Casein Agar (SCA)

ส่วนประกอบ

Soluble starch	1.0	กรัม
Casein	0.3	กรัม
NaCl	4.6	กรัม
KNO ₃	2.0	กรัม
MgSO ₄ · 7H ₂ O	0.05	กรัม
CaCO ₃	0.02	กรัม
FeSO ₄ · 7H ₂ O	0.01	กรัม
Agar	18	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.0 – 7.2		

ละลาย KNO₃, Casein, NaCl, MgSO₄ · 7H₂O และ FeSO₄ · 7H₂O ให้เข้ากันก่อนจากนั้นจึงเติมสารที่เหลือ และเติมน้ำกลั่นให้ได้ปริมาตรตามที่ต้องการ

*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Zhang' Starch Soil Extract Agar (ZSSE)

Soluble starch	5.0	กรัม
KNO ₃	1.0	กรัม
Soil extract	1000	
มิลลิลิตร		
Agar	10.0	กรัม
pH 7.2		

Soil extract

Humic soil (ดินคณะเทคโนโลยีการเกษตร, สจล.)	1.0	
กิโลกรัม		
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที		
กรองผ่านสำลีและทำให้ดินตกตะกอนด้วยเครื่องหมุนเหวี่ยง (นำส่วนใสไปใช้)		
นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที		

Yeast extract Malt extract broth (YEME)

ส่วนประกอบ

Malt extract	10.0	กรัม
Yeast extract	4.0	กรัม
Glucose	4.0	กรัม
Peptone	5.0	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.3		

*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที

Bouillon Gelatin Broth

ส่วนประกอบ

Peptone	10.0	กรัม
NaCl	5.0	กรัม
Malt extract	5.0	กรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gelatin	150.0	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร

pH 7.0 – 7.2

*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที

Peptonization and Coagulation test medium

ส่วนประกอบ

Solution A

Skim milk	5.0	กรัม
น้ำกลั่น	50.0	

มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

Solution B

Agar	1	กรัม
น้ำกลั่น	50.0	

มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

หลังจากนึ่งฆ่าเชื้อแล้ว รอให้สารละลายเย็นลงจนมีอุณหภูมิประมาณ 45 องศาเซลเซียส

จึงนำ Solution A มาผสมกับ Solution B

Inorganic Salt-Starch Agar, ISP4 Medium no.4

ส่วนประกอบ

Soluble starch	10.0	กรัม
K ₂ HPO ₄	1.0	กรัม
MgSO ₄ .7H ₂ O	1.0	กรัม
NaCl	1.0	กรัม
(NH ₄) ₂ SO ₄	1.0	กรัม
CaCO ₃	2.0	กรัม
Trace salts solution	1.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 มิติกรัม
 ไม่วากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Agar	18.0	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.0 – 7.4		
*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที		

Mueller-Hinton agar

ส่วนประกอบ

Beef infusion solids	2.0	กรัม
Casein hydrolysate	17.5	กรัม
Starch	1.5	กรัม
Agar	17.5	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.3±0.2 (25°C)		
*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที		

Trace salts solution

ส่วนประกอบ

FeSO ₄ ·7H ₂ O	0.1	กรัม
MnCl ₂ ·4H ₂ O	0.1	กรัม
ZnSO ₄ ·7H ₂ O	0.1	กรัม
น้ำกลั่น	100.0	
มิลลิลิตร		

Sabouraud' dextrose agar

ส่วนประกอบ

Mycological peptone	10.0	กรัม
Dextrose	40.0	กรัม
Agar	15.0	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

*ทำให้ปราศจากเชื้อโดยวิธี Autoclave ที่ความดัน 15 psi อุณหภูมิ 121°C เวลา 15 นาที

Phenol Red glucose (หรือน้ำตาลชนิดอื่น) broth

ส่วนประกอบ

Trypticase (protease peptone)	10.0	กรัม
Beef extract	1.0	กรัม
Glucose	10.0	กรัม
NaCl	5.0	กรัม
Phenol red	0.025	กรัม
น้ำกลั่น	1.0	ลิตร
pH 7.4		

*น้ำตาลที่ใช้ทดสอบได้แก่ กลูโคส, ซูโคส, แลคโตส, โซโลส และ แมนนิทอล โดยเตรียมแยกหลอดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

การเตรียมสารเคมีและบัฟเฟอร์

0.9% NaCl (W/V)

ส่วนประกอบ

NaCl	0.9	กรัม
น้ำกลั่น	100	
มิลลิลิตร		

ส่วนประกอบ

NaOH	8.0	กรัม
น้ำกลั่น	200.0	
มิลลิลิตร		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

การเตรียมสารละลาย McFarland standard No. 0.5

(โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ, 2555)

ส่วนประกอบของสารละลาย McFarland standard No. 0.5

1% (V/V) conc. H ₂ SO ₄	99.50	มิลลิลิตร
1.175% (V/V) BaCl ₂ •2H ₂ O	0.50	มิลลิลิตร

ขั้นตอนการเตรียม

1. ปิเปต conc. H₂SO₄ ปริมาตร 1 มิลลิลิตรใส่ในขวดปรับปริมาตรที่มีน้ำกลั่น 90 มิลลิลิตร แล้วทำการปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ได้ 100 มิลลิลิตร จะได้ 1% (V/V) conc. H₂SO₄
2. ชั่ง BaCl₂ 1 กรัม ละลายในน้ำกลั่น 90 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรในขวดปรับปริมาตรให้ได้ 100 มิลลิลิตร จะได้ 1.175% (V/V) BaCl₂•2H₂O
3. นำสารละลาย 1% conc. H₂SO₄ ปริมาตร 99.50 มิลลิลิตร ผสมกับ 1.175% BaCl₂•2H₂O ปริมาตร 0.50 มิลลิลิตร จากนั้นบรรจุใส่หลอดฝาเกลียวปิดสนิทกันการระเหย นำเก็บในที่มืดที่มีอุณหภูมิ 2 - 30 องศาเซลเซียส
4. ก่อนการใช้งานทุกครั้งต้องเขย่าสารให้เป็นเนื้อเดียวกัน รวมทั้งตรวจสอบความขุ่นของสารทุกเดือนโดยสารจะมีอายุการใช้งานประมาณ 6 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

ภาพถ่ายสถานที่เก็บตัวอย่างดิน

จุดเก็บตัวอย่างดินในวันที่ 15 มกราคม 2562 บริเวณโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีสภาพดินที่มีความเค็มแตกต่างกันตามแต่ละจุดเก็บ

รูปที่ 1(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 1-5

จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

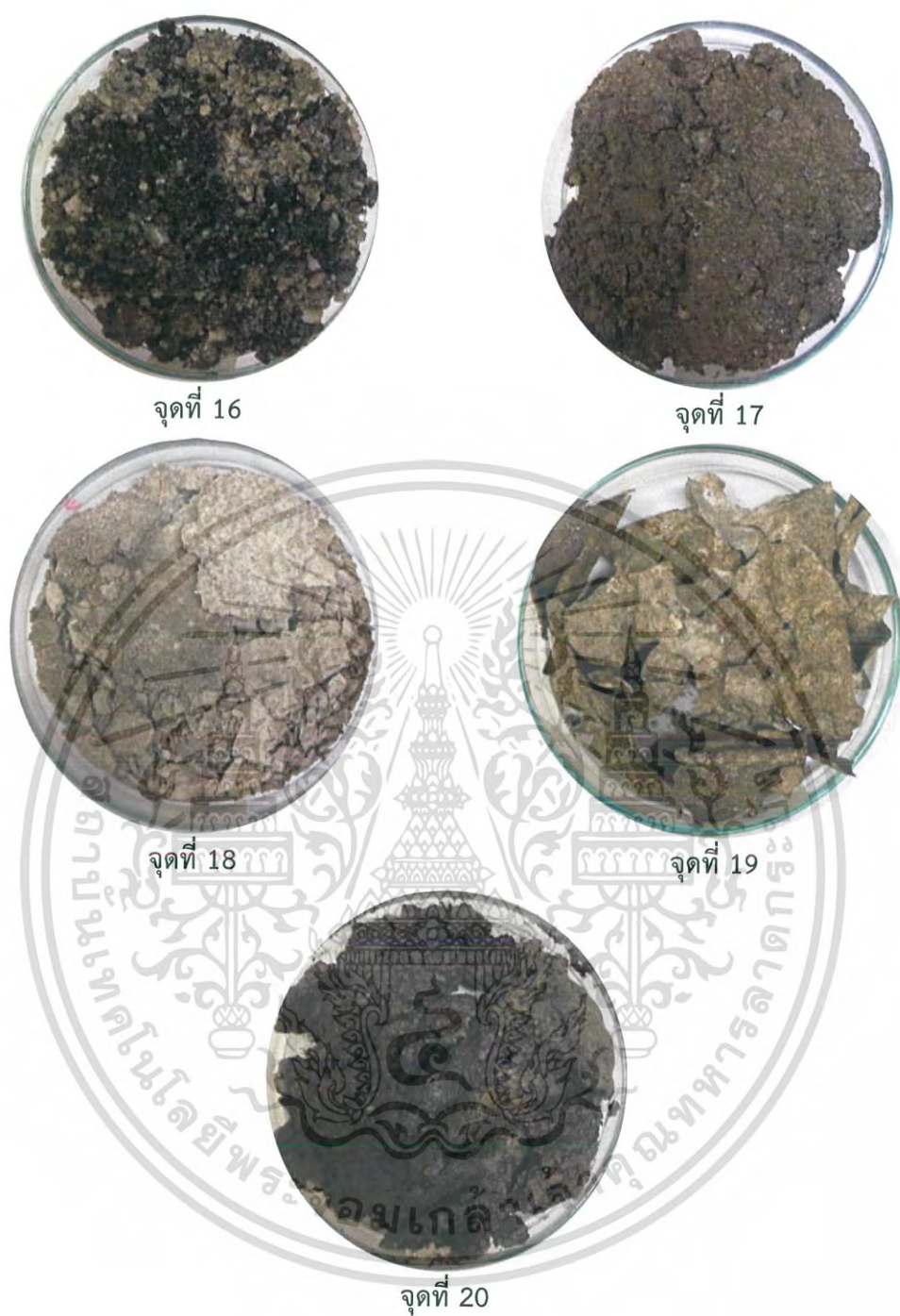
รูปที่ 2(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 6-10
จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 11-15
จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

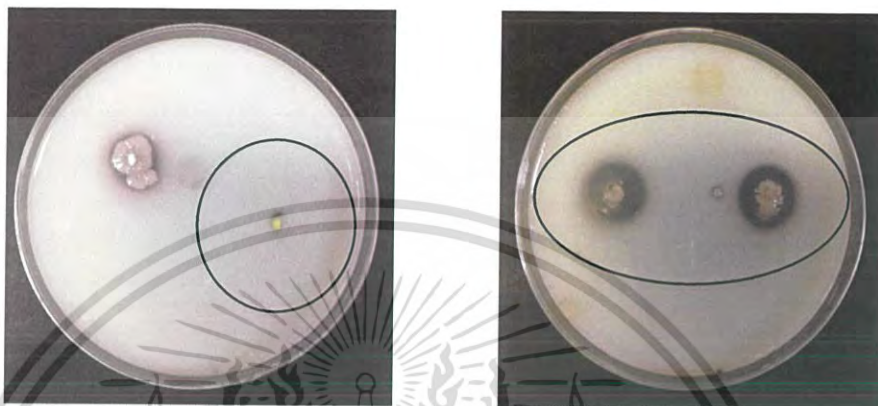
รูปที่ 4(ง) แสดงลักษณะของตัวอย่างดินจุดที่ 16-20
จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

ภาพแสดงตัวอย่างผลการทดสอบทางชีวเคมี

1. การทดสอบการย่อยสลายโปรตีน (Peptonization) บนอาหาร Skim milk agar

ก

ข

รูปที่ 1(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม (Casein hydrolysis)

(ก) ไม่เกิดการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม

(ข) เกิดการย่อยสลายโปรตีนในน้ำนม

2. การทดสอบการย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction)

ก

ข

ค

รูปที่ 2(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายเจลาติน (Gelatin liquefaction)

(ก) ตัวแปรควบคุม (Control)

(ค) เกิดการย่อยสลายเจลาติน

(ข) ไม่เกิดการย่อยสลายเจลาติน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การทดสอบการย่อยสลายแป้ง (Starch hydrolysis)

- รูปที่ 3(จ) แสดงผลการทดสอบการย่อยสลายแป้งในอาหาร Inorganic salt-starch agar (ISP 4)
 (ก) แสดงผล (-) บริเวณที่ไม่เกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร Inorganic salt-starch agar (ISP 4)
 (ข) แสดงผล (w) เกิดการย่อยสลายแป้งเล็กน้อยในอาหาร Inorganic salt-starch agar (ISP 4)
 (ค) แสดงผล (+) เกิดการย่อยสลายแป้งในอาหาร Inorganic salt-starch agar (ISP 4)

4. ความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ กลูโคส, ซูโครส, แลคโตส, ไซโลส และ แมนนิทอล

รูปที่ 4(จ) แสดงผลทดสอบความสามารถในการหมักน้ำตาล 5 ชนิด ได้แก่ กลูโคส, ซูโครส, แลคโตส, ไซโลส และ แมนนิทอล

- (ก) ชุดควบคุม (ข) ไม่เกิดการหมักน้ำตาล (ค) เกิดการหมักน้ำตาลเล็กน้อย (ง) เกิดการหมักน้ำตาล

A (Acid)	=	เมื่อมีการหมักน้ำตาล อาหารเปลี่ยนจากสีแดงเป็นสีเหลือง
K (Alkaline)	=	เมื่อไม่เกิดการหมักน้ำตาล
W (weakly)	=	เมื่อเกิดการหมักน้ำตาลเพียงเล็กน้อย อาหารเปลี่ยนจากสีแดงเป็นสีส้ม
+	=	เกิดการสร้างแก๊ส
-	=	ไม่เกิดการสร้างแก๊ส

** ในกรณีที่มีสีของอาหารเปลี่ยนสีหรือมีสีเข้มกว่าหลอดควบคุมแสดงถึงผลการใช้สารอาหารอื่นเป็น

แหล่งพลังงานแต่ไม่เกิดการหมักน้ำตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

ค่าความเป็นกรด-ด่างของตัวอย่างดิน

1. การวัดค่าความเป็นกรด-ด่างของตัวอย่างดินนาเกลือที่ใช้ในการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีท
ตารางที่ 1(ฉ) แสดงค่าความเป็นกรด-ด่างของดิน 20 จุด จากโรงเรียนคนทำนาเกลือ ตำบลบางแก้ว
จังหวัด สมุทรสงคราม

จุดที่	วัดครั้งที่ 1	วัดครั้งที่2	วัดครั้งที่3	ค่าเฉลี่ย
1	7.3	7.6	7.5	7.47
2	7.8	7.8	7.8	7.80
3	7.7	7.6	7.7	7.67
4	8.4	8.3	8.4	8.37
5	8.2	8.1	8.1	8.13
6	8.0	8.0	8.1	8.03
7	7.6	7.6	7.6	7.60
8	8.1	8.0	8.1	8.07
9	7.3	7.2	7.2	7.23
10	7.5	7.7	7.6	7.60
11	7.7	7.8	7.6	7.70
12	7.3	7.2	7.3	7.27
13	7.6	7.5	7.5	7.53
14	7.7	7.6	7.8	7.70
15	7.9	8.0	7.8	7.90
16	7.9	7.9	7.9	7.90
17	8.0	7.9	8.0	7.97
18	8.2	8.2	8.1	8.17
19	6.3	7.1	7.4	6.93
20	7.3	7.2	7.3	7.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวพิชชาพร ครุทอมงคล

E-mail preaw3740@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2557 มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม นครสวรรค์

2561

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อ-นามสกุล นางสาวพิมพ์ชนก กาไชย

E-mail pim240909@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2557 มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

(วังชมภูวิทยาคม)

2561

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุภณิดา เอกทวีกุล

E-mail Suphanida.ek@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2557 มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพมหานคร

2561

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ-นามสกุล นางสาวอารีญา คำสี

E-mail Areeya215939@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2557 มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

โรงเรียนหนองแค “สรกิจพิทยา” สระบุรี

2561 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้